

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Държавенъ вестникъ“ съ: за малки обявления (обезсилване на изгубени документи и др.) до 20 думи или частъ отъ толкова — 25 лева за текста и 10 лева за подписа.

За публикации отъ търговски характеръ до 100 думи или частъ отъ толкова — 450 лева, за заглавие, дата и подписъ на съжитъ, на редъ — 20 лева.

За всички останали публикации, включително резолюциитъ на сѣдилищата за обявяване въ несъстоятелностъ на търговски фирми до 100 думи или частъ отъ толкова — 150 лв.; за заглавие, дата и подписъ на тѣхъ, за редъ — 10 лв.

Отдѣлна страница за табеларни и др. публикации — 2500 л.

Съответнитъ суми се внасятъ направо въ касата на печатницата или въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б. а втората половина отъ вн. листъ заедно съ публик. се изпраща въ администр. Ръкописи както и надвнесени суми, не се връщатъ.

Абонамента се внася винаги въ предплатата съ вносенъ листъ и бива годишенъ: 600 лв. за България и 900 лв. за странство, или полугодишенъ: 300 лв. за България и 500 лв. за странство. Абонирането става за цѣла година или за първото шестмесечие на 1 април и за второто шестмесечие на 1 октомврий, а вестника почва да се изпраща отъ деня на получаване вносна листъ въ администрацията; отдѣленъ брой отъ текущата финансова година струва 5 лв., а отъ непосредствено минало — 10 лв.

Рекламации за неполучение отъ абонатитъ броеве се приематъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламиранитъ брой. Всичко що се отнася до вестника, се адресира направо до Държавното книгоиздателство при Държ. печатница. Поправкитъ се таксуватъ като малки обявления.

Година LV

СОФИЯ, петъкъ, 29 декемврий 1933 година

Брой 221

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Министерство на вътрешнитъ работи и народното здраве

УКАЗЪ

№ 608

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве, представено Намъ съ доклада му, отъ 20 декемврий т. г., подъ № 16936 и на основание чл. 6 отъ закона за селскитъ общини,

Постановихме и постановяваме:

Да се отцепи частъ отъ землището на с. Орландовци, Софийска околия и се присѣдини къмъ землището на с. Малашевци, сѣщата околия, въ размѣръ на 226 декара, въ мѣстноститъ: „Търнищата“, „Ендеклия“, „Кремичко“ и „Керимово“, въ следнитъ граници: почва отъ общинския пѣтъ София—Чепинци, върви по посока на северо-западъ между нивата на Величко Стоиловъ и тази на жителя на село Враждебна до пресичането и съ границата на Найдо Иванчовъ отъ с. Орландовци; отъ тамъ трѣгва съ юго-западна посока между имотитъ на Величко Стоиловъ отъ с. Малашевци и Найдо Иванчевъ отъ с. Орландовци, възвива по северо-западна посока между сѣщитъ имоти, и стига до голѣмъ камъкъ, кѣдето се събиратъ границитъ на имотитъ на Величко Стоиловъ, Найдо Иванчевъ и черковна ливада, отъ тамъ взема юго-западна посока върви по рова между имотитъ на Величко Стоиловъ и черковна ливада на с. Орландовци, покрай който ровъ отстрана на черковната ливада минава и междуселски пѣтъ и стига покрай нивата на Янка Ангелова отъ с. Малашевци, до стария Неговански пѣтъ, който съществува и сега, отъ тамъ съ посока къмъ югъ трѣгва по сѣщия пѣтъ до Подуенската рѣка, минава рѣката върви по сѣщия пѣтъ и стига до старата гранична линия между дветъ землища, при имота на Тодоръ Котевъ отъ с. Орландовци и бр. Станкови отъ с. Малашевци, отъ тамъ съ посока къмъ северо-западъ по канала за изтичане за вода, покрай имотитъ на Илия Тодоровъ и бр. Стефанови отъ с. Орландовци, така че на последнитъ оставатъ къмъ село Орландовци, върви все въ сѣщата посока между имотитъ на бр. Петрови отъ гр. София и отъ тамъ по голѣмия слогъ между имотитъ на бр. Стефанови и бр. Гелеви отъ с. Орландовци и Чепинския пѣтъ. Отъ тамъ по посока на югъ върви по сѣщия пѣтъ до ливадата на бр. Триякови отъ с. Орландовци и Христо Митовъ отъ с. Малашевци, отъ

тамъ съ източна посока минава покрай имота на Христо Митовъ отъ с. Малашевци, така че имота остава въ с. Малашевци, се съ сѣщата посока, напускайки имота на Христо Митовъ трѣгва по старата гранична линия до пресичането и съ имотитъ на бр. Петрови отъ гр. София кѣдето се събиратъ имотитъ на Стоянчо Илиевъ, Мишо Христовъ отъ с. Малашевци, Маринко Богдановъ отъ с. Орландовци и бр. Петрови отъ гр. София, трѣгва на югъ по височината, останала отъ ископанитъ имоти, на Маринко Богдановъ и бр. Петрови взема източна посока покрай имотитъ на Веселинъ Митовъ отъ с. Малашевци, така че тия имоти оставатъ въ с. Малашевци и стига до точката въ която се събиратъ границитъ на Веселинъ Митовъ, Божилъ Гелевъ, Илия Боневъ и Данаилъ Митовъ и Райна Лазова, отъ тамъ съ южна посока покрай имота на Райна Лазова, който остава къмъ с. Орландовци, стига до точката кѣдето се събиратъ границитъ, между имотитъ на Райна Лазова, Илия Тодоровъ, Илия Боневъ и Данаилъ Митовъ, която граница е уякченъ слогъ съ дървета, отъ тукъ взема източна посока покрай имотитъ на Илия Боневъ и Данаилъ Митовъ отъ с. Малашевци, така че тия имоти оставатъ къмъ сѣщото село върви по изтокъ съ гъсти топоволи дървета, и стига до старата гранична линия по между дветъ землища, при имотитъ на горнитъ двама и Илия Тодоровъ отъ с. Орландовци, отъ тукъ нататкъ остава старата гранична линия съ посока къмъ селото.

Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве.

Издаденъ въ София на 20 декемврий 1933 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:

Д-ръ Ал. Гиргиновъ

1—(7009)—1

УКАЗЪ

№ 13

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве, направено Намъ съ доклада му, подъ № 22360 отъ 12 декемврий 1933 г., въз основа на чл. 245, буква „в“ отъ закона за народното здраве и съгласно протокола на Вълчетрънския общински съветъ отъ 19 ноемврий т. година,

Постановихме и постановяваме:

Да се отдѣлятъ 100 декара отъ общинската мера, въ мѣстността „Потока — Кацата“, за образуване общински здравенъ фондъ, за подпомагане здравиятъ нужди въ с. Вълчи-Трънъ, Плъвенско.

Изпълнението на този указъ възлагаме на Нашия Министъръ на вътрешнитѣ работи и народното здраве.

Издаденъ въ София на 14 декемврий 1933 год.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписаль,

Министъръ на вътрешнитѣ работи и народното здраве:

Д-ръ Ал. Гиргиновъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 22360

Ваше Величество,

Въз основа чл. 245, буква „в“ отъ закона за народното здраве, имамъ честь, да помоля, Ваше Величество, да благоволите и чрезъ подписване тукъ приложеня указъ, да одобрите отдѣлянето на описаната въ него частъ отъ общинската мера, за образуване здравенъ фондъ при общината, за подпомагане здравиятъ нужди въ с. Вълчи-Трънъ, Плъвенско.

Гр. София, 11 декемврий 1933 год.

Министъръ на вътрешнитѣ работи и народното здраве:

1—(6933)—1

Д-ръ Ал. Гиргиновъ

Министерство на народното просвѣщение**УКАЗЪ**

№ 202

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

Въз основа чл. чл. 83, 84 и 88 отъ закона за народното просвѣщение и по предложението на Нашия Министъръ на народното просвѣщение, направено Намъ, съ доклада му, подъ № 41971 отъ 13 декемврий т. г.,

Постановихме и постановяваме:

Презъ месецъ февруарий 1934 година, заедно съ редовнитѣ общински избори да се произведе изборъ за членове на българското училищно настоятелство въ гр. Елхово.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на народното просвѣщение.

Издаденъ въ София на 14 декемврий 1933 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписаль,

Министъръ на народното просвѣщение:

Д-ръ Ат. Бояджиевъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 41971

Ваше Величество,

Въз основа на чл. чл. 83, 84 и 88 отъ закона за народното просвѣщение, моля, да благоволите и чрезъ подписване на тукъ приложения указъ да разрешите да се произведе презъ месецъ февруарий 1934 година, заедно съ редовнитѣ общински избори, изборъ за членове на българското училищно настоятелство въ гр. Елхово, понеже досегашното е разтурено.

Гр. София, 13 декемврий 1933 година.

Министъръ на народното просвѣщение:

1—(6937)—1

Д-ръ Ат. Бояджиевъ

Министерство на търговията, промишлеността и труда**УКАЗЪ**

№ 31

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Министъръ на търговията, промишлеността и труда, направено Намъ съ доклада му отъ 20 декемврий подъ № 8100,

Ние утвърдихме и утвърждаваме:

- 1) Правилникъ за прилагане на закона за занаятитѣ;
- 2) Правилникъ за произвеждане изпитъ за калфи (занаятчийски помощници);
- 3) Правилникъ за произвеждане изпитъ за майстори;
- 4) Правилникъ за ревизия на занаятчийскитѣ предприятия и сдружения; — приети отъ Висшиятъ занаятчийски съветъ презъ първата му редовна сесия, въ заседанията отъ 26 октомврий — 5 ноемврий 1933 година.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на търговията, промишлеността и труда.

Издаденъ въ София на 20 декемврий 1933 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписаль,

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Д. Гичевъ

Първоначалниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и регистриранъ подъ № 3493 на 26 декември 1933 г.

Пазител на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: Йор. Качаковъ

На първообразното съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено: БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 8100

Ваше Величество,

Имамъ честь, да помоля, Ваше Величество, да благоволите, чрезъ подписването на тукъ приложения указъ, да утвърдите следнитѣ правилници, приети отъ Висшиятъ занаятчийски съветъ презъ първата му редовна сесия на 26 октомврий — 5 ноемврий т. г., а именно:

Правилникъ за прилагане на закона за занаятитѣ;

Правилникъ за произвеждане изпитъ за калфи (занаятчийски помощници).

Правилникъ за произвеждане изпитъ за майстори.

Правилникъ за ревизия на занаятчийскитѣ предприятия и сдружения.

Гр. София, 20 декемврий 1933 година.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Д. Гичевъ

1—(6995)—1

ПРАВИЛНИКЪ

за прилагане на закона за занаятитѣ

Глава I.

Опредѣляне на занаятитѣ.

Чл. 1. За занаятъ се смѣта оная стопанска дейность за преработване на разни материали или за измѣнение тѣхния видъ, при която преобладава рѣчниятъ трудъ, и която се усвова чрезъ дълго и системно обучение.

Чл. 2. Занаятитѣ сѫ следнитѣ:

I. група — занаяти за изработване на облѣкло: абаджийския; антерио-юрганджийския; кройческия на женски дрехи; кройческия на мъжки дрехи; шиваческия на долни дрехи; каскети и фуражки; корсетарския; шапкарския (за мъжки и женски шапки); шапкарския за мъжки шапки; шапкарския за женски шапки; цвѣтарския (за изкуствени цвѣта и др.) и бродерийския;

II. група — занаяти за преработване кожи: кожарския; койро-опивчарския; общарския; чехларския; седларо-сарачския; чанталджийско-куфарджийския; калпакчийско-кожухарския и фино-кожухарския;

III. група — занаяти за обработка на дърво: столарския (мобилно и строително столарство); строително-столарския; мобилно-столарския; стругарския; резбарския; бърварския; лодко-строителния; коларо-дърводѣлския; автотомобилно-каруцерския; музикални инструменти (отъ дърво); земеделски орждия: за въядки, гребла, дикани, граби, плугове и др. (дървена и желѣзна конструкция); коларския (дървена и желѣзна конструкция); тапицерския; самарджийския и кошничарския;

IV. група — занаяти за преработване метали: коваческия; брадваро-коваческия; желѣзо-стругарския; подковаческия (налбантския); строително-желѣзарския; котлярския; коларо-желѣзарския; машино-шлосерския; лѣярския (включително камбанолѣярство); кантарджийския; златарския; медникарския (включително алуминиеви съдове и калайджийство); калайджийския; тенекеджийския (строително тенекеджийство и собаджийство) и ножарския;

V. група — занаяти за монтаж, инсталации и фина механика; машинно-мониторския (монтаж на машини, машинно-шлосерство, лѣярство на машини и машинно стругарство); мониторския на автомобили и мотоциклети; мониторския на шевни, плетачни, пишущи машини и велосипеди; електро-мониторския (за електрически машини, уреди и инсталации); часовникарския, водопроводна-инсталация (топла и студена вода) и оръжейния;

VI. група — занаяти за преработване на предивни материали: тъкаческия; килимарския (за двулицеви и персийски килими); машинно-плетаческия; въжарския; мутафчийския и реснарския;

VII. група — занаяти за преработване камък и земя: каменодѣлския; изкуствен мрамор, циментови издѣлци и мозайка; грънчарския; тухларо-керемидарския и печкаджийския (зидани и кахлени печки);

VIII. група — занаяти строително-сградо-строителния (дългество) зидаромазаческия; дървена покривна конструкция; скулптурно-строителния и каналджийския;

IX. група — занаяти химико-технически: текстилно-бояджийския; бояджийския на автомобили, коли и файтони; строително-бояджийския и галванопластическия;

X. група — занаяти графически: печатарския; книго-везкия; фирмописния; фотографския и фотоцингографския;

XI. група — занаяти за храни и питиета: хлѣбарския; месарския; месо-колбасарския; готварския; сиренарския; млѣкарския; сладкарския и газирани безалкохолни питиета;

XII. група — разни занаяти: зѣботехническия (изработване отъ зѣботехника разни зѣбни протези-коронки, мостове, подвижни зѣби и др., по дадени отъ зѣболѣкаря модели. Зѣботехникътъ нѣма право да взема мѣрка, да поставя изработенитѣ отъ него зѣбни протези въ устата и изобщо не може да манипулира въ последната); тютюнотехническия; вулканизаторския; печато-резаческия; черварския; бръснаро-фризборския; ортопедическия и четкарския.

Забележка I. Подъ разпореденията на настоящия правилникъ не попада домашната индустрия.

Забележка II. Подъ понятието домашна индустрия се разбира оная стопанска дейност на населението отъ дадено мѣсто, която е свързана съ неговия битъ и съ поминъка му, и която се упражнява отъ членоветѣ на дадено семейство, не като главно и изключително тѣхно занятие, а покрай другата работа. Това занятие се изучава обикновено въ къщи не подъ ръководството на майсторъ, и се предава по традиция отъ родителитѣ на децата.

Чл. 3. Всѣко лице което отговаря на условията, предвидени въ закона за занаятитѣ и правилника за прилагането му, може да упражнява занаята си на всѣкъде въ царството.

Глава II.

Условия за упражняване на занаятитѣ

A. Майстори

Чл. 4. Всѣко лице, което иска да упражнява за своя лична смѣтка който и да е отъ изброенитѣ въ чл. 2 отъ настоящия правилникъ занаяти, както и ония, които въ бъдеще ще се признаятъ, трѣбва да отговаря на следнитѣ условия: 1) да притежава свидетелство за майсторъ и 2) да извърши предварително регистриране на занаятчийската си работилница въ съответното общинско управление и търговско-индустриалната камара.

Регистрацията се извършва чрезъ подаване адресна карта (образецъ № 1) въ четири еднообразни екземпляри въ общинското управление, отъ които; единиятъ остава въ съответното общинско управление, вториятъ се изпраща отъ общинското управление на търговско-индустриалната камара, третиятъ на съответното занаятчийско сдружение (браншово, отъ група занаяти или общо занаятчийско), а четвъртиятъ се връща на лицето — всички надлежно завѣрени отъ общинското управление.

Забележка. Самостоятелнитѣ майстори, които поради естеството на работата имъ не упражняватъ занаята си въ работилници, сѣ длъжни да регистриратъ по горния редъ занаята, който упражняватъ. Регистрацията се извършва въ общинското управление, гдето е постоянното имъ мѣстожителство.

На такава регистрация подлежат и занаятчийскитѣ работилници, открити отъ дружества и частни лица не занаятчи, по занаятитѣ посочени въ чл. 82 отъ настоящия правилникъ.

Регистрацията се извършва по реда указанъ въ настоящия членъ чрезъ подаване на адресна карта (образецъ № 2)

Общинското управление е длъжно въ 7-дневенъ срокъ отъ получаване на адреснитѣ карти (образецъ № 1 и образецъ № 2) да впише безплатно въ специалния за целта регистъръ (образецъ № 3 и образецъ № 4) открититѣ занаятчийски работилници или занаятитѣ, които се упражняватъ.

Въ сѣщия срокъ то е длъжно да препрати въ съответната търговско-индустриална камара по единъ екземпляръ отъ тѣзи карти.

Когато нѣкой самостоятеленъ майсторъ се премѣсти въ друга община да упражнява занаята, длъженъ е да регистрира работилницата си или занаята, който упражнява, по реда указанъ въ сѣщия членъ, а така сѣщо да се отпише по сѣщия начинъ отъ общинското управление, отъ района на което се измѣства.

По сѣщия начинъ се отписватъ и открититѣ отъ дружества и частни лица работилници по занаятитѣ, които сѣ посочени въ чл. 82 на настоящия правилникъ.

Чл. 5. На всѣка занаятчийска работилница трѣбва да има поставена фирма (надписъ), която да съдържа пълното име и презиме на собственика, както и занаята, който упражнява.

Забележка. Майсторитѣ, които притежаватъ свои работилници, се освобождаватъ отъ плащане на такса фирмено право.

Чл. 6. Когато единъ самостоятеленъ майсторъ притежава повече отъ една работилница, въ която се изработватъ или поправятъ занаятчийски произведения, длъженъ е на всѣка отдѣлна такава да постави ръководителъ съ майсторско свидетелство, съ когото да има сключенъ нотариално завѣренъ договоръ, преписъ отъ който се изпраща на съответната търговско-индустриална камара.

Майсторитѣ по занаятитѣ: сградо-строителния, (дългерския), зидаро-мазаческия, мазаческия (заваренъ), зидарския (заваренъ), каналджийския, строително-бояджийския, дървена покривна конструкция, електро-мониторския, тенекеджийския (само строително-тенекеджийство) и водопроводна инсталация (топла и студена вода), когато сѣ предприели едновременно нѣколко постройки, но не и дребни поправки, сѣ длъжни да поставятъ на всѣко отдѣлно предприятие управителъ съ майсторско свидетелство, съ когото да сѣ сключили нотариално завѣренъ договоръ, преписъ отъ който изпращатъ на съответната търговско-индустриална камара. На всѣка постройка тѣ сѣ длъжни да поставятъ надписъ — табела съ името на майстора, занаята му и адреса на работилницата, кантората или жилището му.

Чл. 7. Свидетелство за майсторъ се издава задължително отъ съответната търговско-индустриална камара на всѣко лице:

1) което е упражнявало занаята като калфа най-малко 2—4 години и положи установения отъ чл. 5 отъ закона майсторски изпитъ;

2) което е завършило успѣшно пълния четиригодишенъ курсъ на признатитѣ отъ държавата допълнителни занаятчийски училища, въ които освенъ общитѣ теоретически познания се даватъ и специални познания по практиката и теорията на занаята, и е положило майсторски изпитъ по практика.

Тоя изпитъ се полага при съответнитѣ училища въ края на учебната година.

Завършилите само две годишните калфенски курсове полагат майсторски изпитъ по практика също въ края на учебната година.

3) което е завършило пълния курсъ на признато отъ държавата промишлено практическо училище, прекарало е най-малко едногодишна практика въ учредените при училището работилници, въ държавни, общински или частни такива или фабрики, и е положило майсторски изпитъ по практика.

Тоя изпитъ се полага при съответните училища въ края на учебната година. По изключение съ разрешение на Министерството на търговията, промишлеността и труда изпитътъ може да се положи и при друго училище.

Професионалниятъ практически стажъ, ако е прекаранъ въ училищна, държавна или общинска работилница, се установява съ удостоверение издадено отъ съответното училище или учреждение. Стажътъ, прекаранъ въ занаятчийска работилница или фабрика, се установява съ удостоверение, издадено отъ майстора или ръководителя на фабриката, завърено отъ съответното занаятчийско сдружение, а тамъ гдето нѣма таково, отъ общинското управление.

Професионалниятъ практически стажъ трае една година (12 месеца).

Чл. 8. Български поданици, завършили чуждестранни училища, програмите на които се приравняватъ съ програмите на признатите отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда допълнителни занаятчийски и практически промишлени училища, се снабдяватъ съ майсторски свидетелства, като завършилиятъ първия видъ училища се подложатъ на майсторски изпитъ по практика следъ като докажатъ, че притежаватъ предвидения за чиракуване и калфуване стажъ по занаята имъ, а завършилите втория видъ училища, се подложатъ на такъвъ изпитъ, следъ като прекаратъ едногодишна практика по своя занаятъ въ България.

Кандидатите сж длъжни да представятъ на търговско-индустриалните камари програмите и правилниците на тия училища съ удостоверение отъ тѣзи последните, че презъ време на учението на кандидатите въ училищата сж били въ сила представляваните програми и правилници.

Чл. 9. Завършилите срѣдни технически и висши технически училища — въ страната или чужбина — и добили право на свободна практика по специалността си въ страната, ако пожелаятъ да упражняватъ своята професия като занаятъ, сж длъжни да се снабдятъ съ специални увѣрения отъ търговско-индустриалните камари срещу съответна такса, които увѣрения иматъ силата на майсторски свидетелства.

Чл. 10. Занаятчи отъ българска народност, които притежаватъ майсторски свидетелства, издадени отъ чужди държави, могатъ да упражняватъ свободно занаята въ страната, само следъ като свидетелствата имъ бждатъ замѣнени отъ търговско-индустриалните камари съ български такива.

Чл. 11. Чужди поданици, които желаятъ да упражняватъ въ страната, който и да е отъ изброените въ чл. 2 отъ правилника занаяти, както и ония, които ще бждатъ признати, сж длъжни да изпълнятъ всички условия, които сж предвидени за българските поданици. Тѣ могатъ да откриватъ занаятчийски работилници само следъ предварително разрешение отъ страна на търговско-индустриалната камара. Това разрешение камарата дава, следъ като вземе мнението на съответното занаятчийско сдружение, ако има таково. Решението подлежи на одобрение отъ страна на Министерството на търговията, промишлеността и труда, секция занаяти, въ съгласие съ Дирекцията на труда и общ. осигуровки, съгласно чл. 27 отъ закона за настаняване и осигуряване при безработица, само ако чужденецътъ е отъ специалностъ, по която въ страната нѣма подготвени български поданици или, ако има такива, тѣ не сж достатъчни.

Търговско-индустриалните камари издаватъ на такива поданици срещу майсторските имъ свидетелства, издадени въ чужбина, временни удостоверения за свободно упражняване на занаята, съ право да имъ бждатъ отнети, ако въ двегодишенъ срокъ отъ пристигането имъ въ страната не издържатъ предъ търговско-индустриалната камара изпитъ на български езикъ по законодателствата предвидени въ правилника за произвеждане изпитъ за майсторъ.

Чуждестранните свидетелства трѣбва да бждатъ представени въ завѣренъ преводъ на български.

На издържалите установения по-горе теоретически изпитъ чужди поданици търговско-индустриалните камари

замѣнятъ чуждестранните имъ майсторски свидетелства, както и временните имъ удостоверения, съ такива по закона за занаятите. Неиздържалите този изпитъ въ предвидения двегодишенъ срокъ губятъ правото да упражняватъ занаята въ страната.

Забележка. Чужди поданици, които произхождатъ отъ страни, ползуващи се съ договоръ за взаимностъ, се освобождаватъ отъ полагане на подобенъ изпитъ. Търговско-индустриалните камари замѣнятъ чуждестранните имъ свидетелства съ български такива.

Чл. 12. Майсторските изпити сж теоретически и практически. Тѣ се произвеждатъ поне единъ пътъ въ годината отъ изпитни комисии, назначени отъ търговско-индустриалните камари, които съ уведомление единъ месецъ по-рано до Министерството на търговията, промишлеността и труда, определятъ мѣстата и датите за произвеждането имъ. Министерството може да изпраща свои делегати въ тия изпити. Министерските делегати по право сж председатели на комисии.

Забележка. Подробности по произвеждане на майсторските изпити се определятъ съ особенъ правилникъ, изработенъ отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда съвмѣстно съ търговско-индустриалните камари.

Чл. 13. До майсторски изпитъ се допускатъ лица, които сж навършили 18 годишна възраст. Издържалите такъвъ изпитъ могатъ да откриватъ самостоятелни работилници следъ като навършатъ 21 годишна възраст.

Ненавършилите тази възраст могатъ да откриятъ самостоятелни работилници, следъ като бждатъ еманципирани по реда на чл. 4 отъ търговския законъ.

Чл. 14. Не се допускатъ до майсторски изпитъ лицата, които не сж завършили успѣшно откритите въ мѣстожителството имъ допълнителни занаятчийски училища (пълни или непълни) или задължителните занаятчийски курсове, открити отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалните камари. Лицата, които представятъ удостоверение отъ надлежната училищна властъ или отъ ръководителите на курсовете, че по липса на мѣсто или по друга важна причина е отказано следването имъ въ тия училища и курсове, се допускатъ до майсторски изпитъ съгласно чл. 7 п. 1 отъ настоящия правилникъ.

Чл. 15. Всеко лице, което притежава майсторско свидетелство по нѣкой занаятъ, може да положи майсторски изпитъ по който и да е другъ занаятъ, щомъ като докаже, че има прекарана едногодишна практика по новия занаятъ въ училищна, държавна, общинска или частна работилница или фабрика.

Едногодишната практика по сродните занаяти може да бжде прекарана преди или следъ получаване на майсторското свидетелство.

По всички останали занаяти тази практика трѣбва да бжде прекарана само следъ получаване на майсторското свидетелство.

Професионалниятъ практически стажъ, ако е прекаранъ въ училищна, държавна или общинска работилница, се установява съ удостоверение отъ съответното училище или учреждение. Стажътъ, прекаранъ въ занаятчийска работилница или фабрика, се установява съ удостоверение, издадено отъ майстора на работилницата или техническия ръководител на фабриката, завѣрено отъ съответното занаятчийско сдружение, а тамъ гдето нѣма таково, отъ общинското управление.

Чл. 16. Държавните, общинските, затворническите и другите обществени работилници трѣбва да се ръководятъ отъ лица навършили най-малко 21 год. възраст и снабдени съ майсторски свидетелства или отъ лица добили право на свободна практика по специалността си въ страната.

Различните видове производства и отдѣли въ тия работилници трѣбва да се завеждатъ отъ отдѣлни правоспособни ръководители.

Държавните, общинските, затворнически и другите обществени работилници могатъ да произвеждатъ само за свои нужди, но не и за пазаръ.

Б. Занаятчийски ученици (чирани)

Чл. 17. За занаятчийски ученици се смѣтатъ ония лица, безъ разлика на полъ и възраст, които сж постѣпили на работа, съ или безъ заплата, при нѣкой самостоятеленъ майсторъ, въ държавна, общинска или друга обществена работилница или въ индустриално предприятие, въ което се упражнява известенъ занаятъ, съ целъ да го изучатъ.

Съ изключение на държавните и обществени работилници и индустриалните предприятия, право да държи занаятчийски ученици има онова лице, което притежава майсторско свидетелство, открило е своя работилница и е навършило 25 годишна възраст. Броят на занаятчийските ученици тръбва да отговаря на нуждата от такива според естеството на работата и да се намира възможно зависимо от възможността да се обучават тѣ съвместно и подготвят като добри занаятчици.

За занаятчийски ученици се приемат само лица, които сѫ навършили 14 годишна възраст и сѫ завършили курса на прогимназиалното образование. Образованието се установява съ училищно свидетелство.

Забележка I. Не навършилите 25 годишна възраст самостоятелни майстори могат да държат занаятчийски ученици, ако сѫ встъпили въ законен брак.

Забележка II. Заваренитѣ на 1 юний 1933 г. самостоятелни майстори, не навършили 25 годишна възраст и не встъпили въ законен брак, могат да държат занаятчийски ученици.

Сѫщо така провъзгласенитѣ по силата на закона за организиране и подпомагане на занаятите презъ 1933 г. самостоятелни майстори, не навършили 25 год. възраст и не встъпили въ законен брак, могат да държат занаятчийски ученици.

Чл. 18. Всѣки занаятчийски ученикъ, следъ като изтече едномесечният пробенъ срокъ, тръбва да бѣде снабденъ отъ своя майсторъ, отъ управителя на държавната, общинската или друга обществена работилница или пъкъ отъ техническия ръководителъ на фабриката съ занаятчийско ученическа книжка, която да съдържа: мѣстото и датата на раждането; кога и къде е свършилъ прогимназиалното си образование; датата когато е почналъ да изучава занаята; ваксиниранъ ли е; безплатенъ медицински прегледъ отъ надлежния градски, околийски или окръженъ лѣкаръ за освидетелстване здравето и годността му за занаята въ който постѣпва. Въ тази книжка се вписватъ всички промѣни презъ време на чиракуването и калфуването.

Занаятчийско-ученическитѣ книжки се приготвятъ отъ търговско-индустриалнитѣ камари. Всички вписвания и завърки въ тѣхъ се освобождаватъ отъ гербовъ налогъ.

Завърката на всички данни става безплатно отъ занаятчийскитѣ сдружения, а при липса на такива, отъ общинскитѣ управления.

В. Калфи. (Занаятчийски помощници)

Чл. 19. За калфи се считатъ всички лица безъ разлика на полъ и възраст, които постоянно сѫ заети въ нѣкой занаятъ съ целъ да го изучатъ и сѫ провъзгласени отъ търговско-индустриалнитѣ камари за калфи.

За да стане едно лице калфа, тръбва да е работило като занаятчийски ученикъ по своята специалностъ най-малко отъ 2—3 години въ страната или чужбина при самостоятеленъ майсторъ, въ държавна, общинска или друга обществена работилница, или въ индустриално предприятие, въ което се упражнява занаятъ и въ което производството се извършва по принципитѣ и въ обсега на съответния занаятъ и да е издържало изпитъ за калфа.

Забележка. Годинитѣ за чиракуване и калфуване за всѣки отдѣленъ занаятъ сѫ опредѣлени въ правилника за произвеждане изпитъ за майсторъ.

Чл. 20. Когато занаятчийския ученикъ навърши опредѣленото време за чиракуване, майсторътъ му, респективно управителя на държавната, общинската или обществената работилница, или техническия ръководителъ на фабриката, сѫ длъжни да взематъ всички мѣрки занаятчийскиятъ ученикъ да бѣде подложенъ на калфенски изпитъ. Издържалиятъ успѣшно калфенски изпитъ се провъзгласява съ заповѣдъ отъ търговско-индустриалната камара за калфа и това се вписва въ неговата занаятчийско-ученическа книжка.

Чл. 21. Изпитътъ се произвежда отъ комисия, назначена отъ председателя на търговско-индустриалната камара, въ съставъ: председателъ: учителъ на служба при камарата или при нѣкое професионално училище или при липса на такъвъ, учителъ отъ общообразователно училище и членове: двама самостоятелни майстори отъ всѣки занаятъ, избрани отъ председателя на комисията отъ посоченитѣ четирима такива отъ съответното занаятчийско сдружение или отъ общинското управление, гдето нѣма такова. Ако има учителъ по занаята, той заема мѣстото на единия майсторъ.

Всѣки кандидатъ внася на председателя на изпитната комисия 100 лв. изпитна такса, която се разпредѣля по равно между членоветѣ на комисията.

Забележка. Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалнитѣ камари могат да изпращатъ свои делегати въ тази комисия. Представителятъ на камарата по право е председателъ на изпитната комисия, ако министерството не е изпратило свой делегатъ. Председателятъ на комисията има право на решающъ гласъ.

Чл. 22. Занаятчийски ученици, които не сѫ следвали открититѣ отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалнитѣ камари въ мѣстожителството имъ допълнителни занаятчийски училища или задължителни занаятчийски курсове, не се допускатъ до калфенски изпитъ, освенъ ако установятъ съ удостоверение отъ училището или отъ ръководителя на курсоветѣ, че имъ е отказано следванетоъ въ тѣхъ по липса на мѣсто или по друга нѣкоя важна причина. Следвалитѣ, но незавършили успѣшно тия училища или курсове, сѫщо не се допускатъ до калфенски изпитъ.

Занаятчийски ученици, завършили успѣшно допълнителни занаятчийски училища, въ които сѫ изучавали общата теория, теорията по специалността и практиката по занаята, се освобождаватъ отъ калфенски изпитъ, а въ които сѫ изучавали само общата теория, полагатъ калфенски изпитъ по практиката и теорията на занаята. Тѣ внасятъ половината отъ таксата предвидена въ чл. 21.

Лицата, които до 1 юний 1926 г. сѫ изкарали предвидения за чиракуване стажъ по занаятитѣ признати до 9 февруарий 1926 г., се провъзгласяватъ отъ търговско-индустриалнитѣ камари направо за калфи, ако въ 6 месеченъ срокъ отъ публикуването на настоящия правилникъ поискатъ да бѣдатъ провъзгласени за такива.

Търговско индустриалнитѣ камари провъзгласяватъ въ горния срокъ за калфи и лицата по занаятитѣ признати на 9 февруарий 1926 г., 10 априлъ 1928 г., 25 юлий 1928 г., 31 мартъ 1931 г. и 31 май 1933 г., както и по занаятитѣ: млѣкарския, жботехнически, газирани безалкохолни питиета и коваческия, ако тия лица до деня на признаването на занаята имъ сѫ изкарали чирашкия си стажъ.

Заваренитѣ лица като занаятчийски ученици по занаятитѣ, които ще бѣдатъ признати въ бъдеще, ще се провъзгласяватъ за калфи отъ търговско индустриалнитѣ камари, ако въ 6 месеченъ срокъ отъ признаване на занаята поискатъ да бѣдатъ провъзгласени и ако сѫ изкарали предвидения за чиракуване стажъ до деня на признаване занаята.

Забележка I. Всички положили калфенски изпитъ до влизане на закона за занаятите въ сила, ще се считатъ за калфи отъ деня на навършване своя чирашки стажъ.

Забележка II. Подробноститѣ по произвеждане на калфенскитѣ изпити се опредѣлятъ съ особенъ правилникъ, изработенъ отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда съвмѣстно съ търговско индустриалнитѣ камари.

Глава III.

Отношения между самостоятелни майстори, занаятчийски ученици и калфи

Чл. 23. Отношенията между самостоятелнитѣ майстори отъ една страна, занаятчийскитѣ ученици и калфитѣ, отъ друга, се уреждатъ по закона за занаятитѣ и сключенитѣ помежду имъ договори.

Забележка. Подъ самостоятеленъ майсторъ се разбира лице, което притежава свидетелство за майсторъ и е открило и регистрирало собствена работилница.

Чл. 24. Договорътъ тръбва да бѣде писменъ. Той се сключва най-късно въ едномесеченъ срокъ отъ деня на постѣпването на занаятчийския ученикъ и калфата. Въ договора тръбва да се предвиди за колко време се сключва той, какво парично възнаграждение, ако е уговорено такова, ще плаща майсторътъ седмично, 15-дневно или месечно, споредъ обичаитѣ, които се практикуватъ въ разнитѣ занаяти, и дали последниятъ ще се грижи за храната, квартирата и облѣклото на занаятчийския ученикъ и калфата.

Договоротъ за приемане на непълнолѣтни занаятчийски ученици и калфи се подписва отъ работодателя и отъ родителя или настойника и се потвърждава за организираниитѣ самостоятелни майстори безплатно отъ съответното занаятчийско сдружение или отъ общинското управление, тамъ гдето нѣма такова.

Чл. 25. Майсторътъ нѣма право да принуждава своитѣ занаятчийски ученици и калфи да купуватъ необходимитѣ имъ стоки въ опредѣлени или посочени отъ него магазини. Изплащането на възнаграждението имъ не може да става вънъ отъ работилницата на майстора.

Съдебно-изпълнителнитѣ власти не могатъ да правятъ запори върху възнаграждението на занаятчийскитѣ уче-

ници и калфитъ въ размѣръ по-голямъ отъ $\frac{1}{4}$ на изработеното възнаграждение.

Чл. 26. Занаятчийскиятъ ученикъ и калфата презъ време на изучаване занаята се намиратъ подъ бащинскитъ грижи на майстора си.

Майсторътъ е длъженъ:

1) да обучава занаятчийския ученикъ и калфата съ огледъ на всестранното изучаване на занаята;

2) да имъ дава доволно здрава храна и квартира ако се хранятъ и живѣятъ при него и да се грижи за тѣхната чистота и поведение;

3) да се грижи за нравственото възпитание на занаятчийския ученикъ и калфата;

4) да изираща занаятчийския ученикъ и калфата да посещаватъ задължителнитъ дневни или вечерни занаятчийски училища и курсове;

5) да предупреждава родителитъ или настойника на занаятчийския ученикъ и калфата, както и ръководителитъ на училищата и курсоветъ, които тѣ посещаватъ за случайното имъ заболяване, както и за всички по-важни прояви отъ живота имъ;

6) да уведомява съответното занаятчийско сдружение, когато занаятчийскиятъ ученикъ или калфата отсъствуватъ повече отъ единъ месецъ отъ работа и

7) да взема всички нужни мѣрки занаятчийскиятъ ученикъ да положи изпитъ за калфа.

Чл. 27. Майсторътъ не може да изисква отъ занаятчийскиятъ ученикъ и калфата работа, която не е съобразна съ възрастта, съ пола и съ физическитъ имъ сили. Той не може да използва занаятчийския ученикъ и калфата за домашни работи, ако не ги храни и ако не имъ дава квартира. Въ таквъ случай, той може да имъ възлага домашни работи само до толкова, до колкото това не вреди на обучението имъ.

Чл. 28. Майсторътъ може да развали договора следъ едно предупреждение отъ 15 дни:

1) когато занаятчийскиятъ ученикъ или калфата не изпълняватъ възложенитъ имъ задължения отъ закона и договора;

2) когато занаятчийскиятъ ученикъ или калфата заболяватъ отъ нѣкоя болестъ въ продължение на повече отъ два месеца и

3) когато майсторътъ напусне занаята си.

Забележка. Майсторътъ може да отстрани занаятчийския ученикъ или калфата и безъ предупреждение, въ случай на кражба, саботажъ или прилепчива болестъ; въ случай на нанесена обида или клевета на самия него или пъкъ на членоветъ отъ семейството му; и когато издадатъ негова професионална тайна, отнасяща се до особеноститъ на производството.

Чл. 29. Занаятчийскиятъ ученикъ или калфата могатъ да развалятъ договора следъ 15-дневно предупреждение:

1) ако майсторътъ не изпълнява задълженията си по закона или договора;

2) ако майсторътъ боледува повече отъ два месеца безъ да си постави за замѣстникъ правоспособенъ майсторъ;

3) ако занаятчийскиятъ ученикъ или калфата се отдадатъ на другъ занаятъ или друго поприще и

4) ако майсторътъ се премѣсти въ друга община.

Забележка I. Занаятчийскиятъ ученикъ или калфата може да напусне майстора си безъ предупреждение, ако бѣде нанесена обида или клевета на самия него или пъкъ на членоветъ отъ семейството му или при жестоко огнасяне съ него, а така сѣщо, когато майсторътъ заболѣе отъ туберкулоза или венерическа болестъ.

Забележка II. Ако занаятчийскиятъ ученикъ или калфата бѣде повиканъ да отбѣва военната или трудовата си повинностъ, договорътъ се унищожава по право безъ право на обезщетение. Ако той бѣде повиканъ на временно обучение, договорътъ не се разваля, калфата и занаятчийскиятъ ученикъ, обаче, нѣматъ право на заплата презъ време на отсъствието имъ.

Чл. 30. Когато занаятчийскиятъ ученикъ или калфата напусне майстора си не по вина на този последния, настоятелството на съответното занаятчийско сдружение, по искане на заинтересования майсторъ, поканва родителитъ му или неговия законенъ представителъ да го върнатъ на работата му. При отказъ отъ страна на занаятчийския ученикъ или калфата отговарятъ за вредитъ и загубитъ тѣхнитъ представители.

Майсторъ, който съзнателно приеме нѣкой избѣгалъ занаятчийски ученикъ или калфа, е солидарно отговоренъ съ тѣхъ за вредитъ, причинени на първия майсторъ.

Майсторъ, който уволни занаятчийския ученикъ или калфа безъ предупреждение, е длъженъ да му заплати припадащата му се за 15 дни заплата, която се удвоява, ако той ги е хранилъ, освенъ въ случаитъ, посочени въ забележката на чл. 28 отъ настоящия правилникъ.

Забележка. Когато единъ майсторъ приеме на работа занаятчийски ученикъ или калфа, учителъ при другъ майсторъ, е длъженъ да му изиска занаятчийско-ученическата книжка, надлежно попълнена и завѣрена.

Чл. 31. Когато занаятчийскиятъ ученикъ или калфата напусне работата, майсторътъ, респективно управителътъ на държавната, общинската или обществената работилница или техническия ръководителъ на фабриката, е длъженъ да впише въ занаятчийско-ученическата му книжка, колко време е работилъ, както и да му заплати при излизането припадащата му се заплата.

Въ занаятчийско-ученическитъ книжки не могатъ да се правятъ вписвания, които сѣ вредни за занаятчийския ученикъ или калфата.

Чл. 32. Търговско-индустриалнитъ камари могатъ да отнематъ правото да държатъ занаятчийски ученици или калфи, временно или за винаги на ония самостоятелни майстори, които се провинятъ въ грубо нарушение на опредѣленитъ имъ отъ закона и правилника задължения било въ морално отношение или поради злоупоставяне, а така сѣщо и когато не позволяватъ или не настояватъ занаятчийскитъ ученици и калфитъ да посещаватъ задължителнитъ занаятчийски училища и курсове.

Чл. 33. Съответнитъ постановления на чл. чл. 23—32 включително отъ настоящия правилникъ сѣ въ сила и по отношение на държавнитъ, общинскитъ и другитъ обществени работилници и фабрики, както и по отношение на тѣзи посочени въ чл. 82 на правилника.

Глава IV.

Занаятчийски сдружения

Чл. 34. За защита на своитъ професионални интереси майсторитъ, които упражняватъ самостоятелно единъ занаятъ, могатъ да образуватъ занаятчийско сдружение. Сдруженията сѣ чисто професионални корпорации, имащи за целъ повдигането на занаятчийството въ интелектуално, въ материално и въ професионално отношение.

Несамостоятелнитъ майстори могатъ да членуватъ въ сдружението като сѣмогателни членове.

Майсторитъ тютюнотехници, които не притежаватъ собствени складове, могатъ да образуватъ отдѣлни сдружения или да членуватъ въ групови или общи такива.

За образуването на едно занаятчийско сдружение сѣ необходими най-малко 10 пълнолѣтни самостоятелни майстори, които упражняватъ въ общината единъ и сѣщи занаятъ.

Ако въ дадена община нѣма достатъчно майстори отъ единъ и сѣщи занаятъ, тогава 15 самостоятелни майстори отъ една и сѣща група занаяти могатъ да образуватъ сдружение, а когато и това е невъзможно, тогава 25 самостоятелни майстори отъ разни занаяти могатъ да образуватъ общо занаятчийско сдружение. Отдѣлни сдружения въ една община, ако пожелаятъ, могатъ да образуватъ групово или общо занаятчийско сдружение.

Въ всѣка община може да сѣществува само едно сдружение отъ единъ и сѣщи занаятъ, отъ група занаяти или общо занаятчийско сдружение. Въ сборнитъ общини могатъ да се образуватъ занаятчийски сдружения въ ония населени мѣста, въ които броятъ на пълнолѣтнитъ самостоятелни майстори отговаря на условията, упоменати въ настоящия членъ.

Въ села, въ които може да се образува общо занаятчийско сдружение, отдѣлнитъ самостоятелни майстори могатъ да членуватъ въ съответното занаятчийско сдружение на най-близката община.

Чл. 35. Занаятчийско сдружение се счита за образувано отъ деня, въ който търговско-индустриалната камара утвърди устава му Търговско-индустриалната камара се произнася въ едномесеченъ срокъ. Това решение може да бѣде обжалвано чрезъ търговско-индустриалната камара предъ Министерството на търговията, промишлеността и труда въ 15 дневенъ срокъ, считанъ отъ датата на съобщението

Решението на Министерството е окончателно и не подлежи на обжалване.

Чл. 36. Всѣко занаятчийско сдружение е длъжно:

1) да поддържа и развива духъ на сдружаване и взаимно подпомагане между членоветъ, да се старае да поддържа добри отношения между майсторитъ и тѣхнитъ помощници и да защищава интереситъ на занаята;

2) да бди за добросъвестната изработка на предметитъ и доброкачествеността на материалитъ, отъ които тѣзи предмети сѣ изработени;

3) да бди никой да не упражнява незаконно занаята и срещу виновнитъ да вземе необходимитъ мѣрки;

4) да се грижи за образованието и възпитанието на занаятчийскитъ ученици, калфитъ и своитъ членове, чрезъ откриването на временни курсове, специални училища, чи-

талица, занаятчийски изложби, екскурзии въ страната или чужбина и пр.;

5) да се грижи занаятчийският ученици и калфитъ да посещават задължителнитъ за тѣхъ училища и курсове;

6) да взема участие, да основава и материално да подпомага институтитъ, които работятъ за усъвършенствуване на занаятитъ, а особено занаятчийският кооперации за кредитъ, за сурови материали, за инструменти (машини, мотори и принадлежноститъ имъ), за общо ползуване, за съвмѣстно производство и за обща продажба на изработени предмети;

7) да избира членове за колегиални и помирителни съдилища, които ще разрешаватъ между майсторитъ, занаятчийският ученици и калфитъ спороветъ, които се отнасятъ до участието на труда и работния договоръ, както и за обезпечение на вредитъ, които се предвиждатъ по той законъ;

8) да държи специаленъ регистъръ за самостоятелнитъ майстори отъ занаята и тѣхния помощенъ персоналъ въ своя районъ;

9) да се грижи за намиране работа на безработнитъ си членове, на калфитъ и на занаятчийският ученици;

10) да провѣрѣва сведенията за практиката по занаята на занаятчийският ученици и калфитъ, вписани въ тѣхнитъ занаятчийско-ученически книжки и да завѣрѣва тия сведения безплатно и

11) да се намира винаги въ услуга на Министерството на търговията, промишлеността и труда и на търговско-индустриалнитъ камари при даване и събиране сведения за занаятчийството.

Забележка. За невѣрно дадени сведения виновнитъ членове отъ настоятелството и контролната комисия на сдружението отговарятъ углавно и материално.

Чл. 37. За постигане на задачитъ по точки 2, 3, 5, 6, 7, и 9 на чл. 36 отъ настоящия правилникъ могатъ да действуватъ въ една община съвмѣстно нѣколко занаятчийски сдружения чрезъ избиране на общъ комитетъ. Този комитетъ се състои отъ представители на настоятелствата на отдѣлнитъ сдружения и действува по специаленъ правилникъ изработенъ отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда съвмѣстно съ търговско-индустриалнитъ камари.

Чл. 38. Всѣко занаятчийско сдружение трѣбва да има уставъ, въ който подробно да сѣ изложени целитъ му, до колкото това не е определено отъ закона и правилника. Уставътъ, обаче, трѣбва непременно да съдържа:

- 1) името, седалището, целта и срѣдствата;
- 2) състава на настоятелството и контролната комисия, тѣхнитъ права и длѣжности и начина на избирането имъ отъ общото събрание на сдружението;
- 3) условията за приемането и излизането на членоветъ отъ сдружението; правата и длѣжноститъ имъ;
- 4) състава и свикването на събранията, както и всичко друго, което се касае до събранията и тѣхната работа;
- 5) използването и управлението на имотитъ и капитала на сдружението;
- 6) приключване и преглеждане на годишнитъ смѣтки (балансъ);
- 7) наказания на членоветъ, които не изпълняватъ устава на сдружението;
- 8) начина на измѣнението на устава и
- 9) случаитъ, при които може да се прекрати занаятчийското сдружение.

Чл. 39. Уставътъ на всѣко занаятчийско сдружение, както и измѣненията му, заедно съ списъка на членоветъ, се изпраща съ заявление за утвърждение на търговско-индустриалната камара, която може да прави измѣнения въ духа на закона за занаятитъ. Търговско-индустриалната камара е длѣжна въ едномесеченъ срокъ да се произнесе. Въ това заявление между другото настоятелството на сдружението удостоверява, че сдружението е съставено при спазване предписанията на чл. 23 отъ закона.

Забележка. Министерството на търговията, промишлеността и труда съвмѣстно съ търговско-индустриалнитъ камари ще изработи образецъ на типовъ уставъ.

Чл. 40. Настоятелството на сдружението, ако не се предвижда друго, въ устава, се състои отъ председател и четири члена, избирани за две години отъ общото събрание на сдружението, съ тайно гласоподаване чрезъ пликове.

Контролната комисия се състои отъ трима души, избирани също съ тайно гласоподаване чрезъ пликове за една година отъ общото събрание на сдружението.

Следъ изтичане на първата година двама отъ 4-тѣхъ членове по жребие напускатъ настоятелството и на тѣхно мѣсто се избиратъ други. Излѣзлитъ членове могатъ да бѣдатъ преизбирани. Мандатътъ на председателя трае две години.

Изборътъ на членоветъ на настоятелството и контролната комисия, който се произвежда най-късно до първи мартъ всѣка година, се утвърждава отъ съответната търговско-индустриална камара, на която се изпраща цѣлата изборна преписка.

Между членоветъ на настоятелството и тѣзи на контролната комисия не се допуска сродство по права възходяща или низходяща линия до неограничена степенъ, а по съребърна линия и по сватовство до 4 степенъ. За членове на настоятелството и контролната комисия могатъ да се избиратъ само български поданици.

Чл. 41. Занаятчийският сдружения могатъ да придобиватъ права на собственост върху недвижими имоти, да ипотекиратъ или отчуждаватъ такива само съ разрешение на общото събрание. Това разрешение трѣбва да бѣде одобрено отъ търговско-индустриалната камара и Министерството на търговията, промишлеността и труда.

Също така общитъ комитети, образувани съгласно чл. 37 отъ настоящия правилникъ, могатъ да придобиватъ права на собственост на недвижими имоти, да ги ипотекиратъ или отчуждаватъ само по решение на общитъ събрания на влизанитъ въ комитета сдружения.

Тия решения трѣбва да бѣдатъ одобрени отъ търговско-индустриалната камара и Министерството на търговията, промишлеността и труда.

Актовѣтъ за придобиване право на собственост, както и актовѣтъ за отчуждаване и ипотекиране, и изобщо актовѣтъ, съ които сдружението се задѣлжава за смѣтка на имотитъ си, се извършватъ отъ настоятелството или отъ общия комитетъ, ако се касае до общъ на сдруженията имотъ.

За посрещане на разходитъ си занаятчийският сдружения иматъ право да събиратъ такси за удостоверенията, които ще издаватъ, както и за услугитъ, които ще правятъ на своитъ членове и на други лица. Размѣритъ на такситъ се предвиждатъ въ бюджетитъ имъ.

Бюджетитъ на занаятчийският сдружения и на общитъ занаятчийски комитети се утвърждаватъ отъ търговско-индустриалната камара, която може да прави измѣнения въ тѣхъ. Тия бюджети и годишнитъ равномѣтки се изпращатъ за одобрение на търговско-индустриалната камара най-късно до 15 мартъ всѣка година.

Членоветъ на настоятелствата и контролнитъ комисии отговарятъ солидарно съ имотитъ си за всички вреди и загуби, които биха причинили на сдружението чрезъ незаконнитъ си и недобросъвестни действия. Всички разходи извънъ утвърденитъ въ бюджета се извършватъ само съ предварително разрешение на общото събрание и одобрени отъ съответната търговско-индустриална камара.

Чл. 42. Когато едно занаятчийско сдружение се разтури (чл. 25, п. 9 и чл. 40 отъ закона), наличнитъ му парични срѣдства, както и движимитъ и недвижимитъ имоти, се предаватъ на съответната търговско-индустриална камара, която ги пази до образуването на ново сдружение отъ сѣщия браншъ. Ако не се образува такова сдружение въ двегодишенъ срокъ, тѣ се предаватъ на сдружение отъ сроденъ нему браншъ, отъ съответната група занаяти, следъ преценка и одобрение отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда.

Ако до изтичането на този двегодишенъ срокъ не се образува ново такова сдружение, цѣлото имущество остава на търговско-индустриалната камара, която го употребява за постигането на целитъ, предвидени въ чл. 30 на закона. Два месеца преди изтичане на двегодишния срокъ търговско-индустриалната камара уведомява министерството за причинитъ, по които не е могло да се образува ново сдружение, както и за състоянието на имотитъ.

Чл. 43. Занаятчийският сдружения сѣ поставени подъ контрола и властта на Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалнитъ камари. Решенията на общитъ събрания, на настоятелствата или на контролнитъ комисии могатъ да се оспорватъ предъ съответната търговско-индустриална камара въ 15 дневенъ срокъ, считанъ отъ деня на решението.

Решенията на камарата мсгатъ да бѣдатъ обжалвани предъ Министерството на търговията, промишлеността и труда също въ 15 дневенъ срокъ.

Правото на апелъ може да се упражни отъ настоятелството, отъ контролната комисия или отъ 1/5 отъ редовнитъ членове на сдружението.

Решенията на министерството сѣ окончателни и не подлежатъ на никакво обжалване.

Чл. 44. Ревизията на занаятчийският сдружения и на тѣхнитъ имущества се извършва отъ органитъ на търговско-индустриалнитъ камари. За всѣка ревизия нареждатъ се два отъ председателна на камарата.

Също и съответнитъ органи на Министерството на търговията, промишлеността и труда могатъ да извършватъ такива ревизии.

При произвеждане на ревизията органитѣ на Министерството на търговията, промишлеността и труда и тия на търговско-индустриалнитѣ камари се ръководятъ по закона за финансовата инспекция и правилника за прилагането му, както и по правилника за ревизия на занаятчийскитѣ предприятия и сдружения.

Съставенитѣ актове отъ органитѣ на търговско-индустриалнитѣ камари и на министерството иматъ сила и представляватъ пълно доказателство, съгласно чл. чл. 1 и 35 отъ закона за финансовата инспекция и чл. 82 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Глава V.

Мѣрки за подпомагане на занаятитѣ

Чл. 45. За подпомагане на занаятитѣ при Министерството на търговията, промишлеността и труда се основава специална секция за занаятитѣ съ нужния персоналъ.

Секцията проучва всички въпроси и мѣроприятия, свързани съ преуспѣването на занаятитѣ, изготвя законодателнитѣ предложения и правилници; извършва анкети за проучване положението на занаятитѣ въ страната и т. н.

Чл. 46. За подпомагане на занаятчийското производство Секцията на занаятитѣ си служи съ следнитѣ сръдства:

1) създаване и поощрение създаването на временни подготвителни курсове за майстори, калфи и занаятчийски ученици по разнитѣ занаяти.

За бележка. Откриването на кратковременни занаятчийски курсове отъ страна на търговско-индустриалнитѣ камари, общинскитѣ управления, занаятчийскитѣ сдружения или отъ други нѣкои обществени учреждения и частни лица, става само следъ предварително разрешение отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда — Секция занаяти, и предварително одобрение програмитѣ и правилницитѣ имъ.

При откриване на такива курсове отъ страна на общинскитѣ управления, занаятчийскитѣ сдружения или отъ други обществени учреждения и частни лица, министерството може да вземе мнението на съответната търговско-индустриална камара.

За постигане на тази цѣль се предвиждатъ специални суми въ разходния бюджетъ на Министерството на търговията, промишлеността и труда, а то действа предъ изборнитѣ учреждения да предвиждатъ сѣщо такива суми, които оставатъ на разположение на министерството.

2) насърдчава и пропагандира чирашкото и калфенско образование; дава награди на отличилитѣ се занаятчийски ученици и калфи, особено на заслужили майстори за това образование; грижи се за подготвяне на майстори за практически учители по разнитѣ занаяти; подпомага и насърдчава откриването на постоянни занаятчийски учители.

Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалнитѣ камари предвиждатъ всѣка година въ бюджетитѣ си суми за командироване на специализация въ странство майстори по разнитѣ занаяти които ще бждатъ назначавани за ръководители на курсоветѣ и за учители по занаята имъ;

3) грижи се за устройване на постоянни занаятчийски изложби, предимно при търговско-индустриалнитѣ камари и въ промишленитѣ центрове на образци, предмети, модели и пр., изработени отъ майстори, калфи и занаятчийски ученици, а сѣщо и творения и образци, създадени отъ български занаятчи въ миналото;

4) грижи се за устройване на временни и постоянни изложби при промишленитѣ и допълнителнитѣ занаятчийски училища на образцови работи на учители и ученици, на занаятчийски ученици и калфи. Сѣщо така грижи се за създаване при промишленитѣ и допълнителни занаятчийски училища на музеи отъ образци и модели, картини, снимки и чертежи отъ занаятчийски произведения, изложби на малки машини, мотори и инструменти, употребявани въ занаятчийското производство и даване улѣтвания за начина на тѣхното употребление, за произхода и условията на доставянето имъ и пр. и

5) насърдчава създаването на занаятчийски кооперации за общи доставки, за общи продажби, за общо използване на машини, мотори и инструменти, както и на занаятчийски производителни кооперации.

Постигането на тѣзи цели се възлага на търговско-индустриалнитѣ камари, на Българската централна кооперативна банка, на общинскитѣ управления, на училищнитѣ настоятелства и на занаятчийскитѣ сдружения, подъ ръководството на Министерството на търговията, промишлеността и труда.

Сръдствата необходими за постигане изброенитѣ цели ще се предвиждатъ всѣка година въ бюджета на държавата, на търговско-индустриалнитѣ камари, на Българската

централна кооперативна банка, на общинскитѣ управления и други обществени и културни учреждения и дружества.

Чл. 47. Произведенията на занаятчийтѣ и занаятчийскитѣ кооперации, предназначени за постояннитѣ или временни изложби, музеи и други, устройвани отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда, търговско-индустриалнитѣ камари или другъ общественъ институтъ, се пренасятъ съ 50% намаление по Българскитѣ държавни желѣзници, както на отиване, така и на връщане.

Чл. 48. При Министерството на търговията, промишлеността и труда се основава висшъ занаятчийски съветъ, който е централенъ съвещателенъ органъ и разглежда въпроситѣ относно измѣненията и допълненията на закона за занаятитѣ, създаденитѣ по сѣщия законъ правилници, признаване на нови занаяти и ревизиране положението на признатитѣ занаяти и занаятчи, както и всички други въпроси въ връзка съ занаятитѣ, съ които министерството би ги сезирало.

Съветътъ се състои: отъ главния секретаръ при Министерството на търговията, промишлеността и труда, отъ началника на отдѣлението за промишленостъ и занаяти; отъ началника на секцията за занаяти; отъ администратора или началника на занаятчийско-стопанския отдѣлъ при Българската централна кооперативна банка; отъ директора на труда и общественитѣ осигуровки; отъ началника на търговско и промишлено образование при министерството; отъ главнитѣ секретари на търговско-индустриалнитѣ камари; отъ подпредседателитѣ на занаятчийскитѣ отдѣли при търговско-индустриалнитѣ камари и по единъ представителъ на съюзитѣ на професионалнитѣ учители и на занаятчийскитѣ производителни кооперации.

Когато съветътъ ще разглежда въпроси отъ важенъ занаятчийски и стопански характеръ, Министра на търговията, промишлеността и труда може да назначи и други вещи лица и специалисти съ съвещателенъ гласъ. Съветътъ се ръководи по специаленъ правилникъ за вътрешния редъ.

Глава VI.

Занаятчийски кооперации

Чл. 49. Занаятчийскитѣ кооперации биватъ за общи доставки, за общи продажби, за общо използване на машини, мотори и инструменти и производителни.

Въ всѣка една община може да съществува само една кооперация отъ ладенъ видъ по всѣки занаятъ или група отъ занаяти.

За бележка. Това разпореждане не се отнася до занаятчийскитѣ производителни кооперации.

Чл. 50. Занаятчийскитѣ кооперации за общи доставки, за общи продажби, за общо използване на машини, мотори, инструменти и занаятчийскитѣ производителни кооперации се ползватъ отъ облагитѣ по закона за насърдчение мѣстната индустрия.

Занаятчийскитѣ кооперации за общи доставки, за общи продажби, за общо използване на машини, мотори и инструменти, за да иматъ право на облаги, трѣбва да иматъ най-малко 15 членове самостоятелни майстори, а занаятчийскитѣ производителни кооперации — седемъ членове самостоятелни майстори.

Чл. 51. Занаятчийскитѣ кооперации, когато пожелаятъ да се възползватъ отъ облагитѣ по този законъ, сѣ длъжни да подадатъ чрезъ Българската централна кооперативна банка, макаръ и не членове при нея, заявление до Министерството на търговията, промишлеността и труда, съ следнитѣ приложения: 1) уставъ на кооперацията надлежно утвърденъ; 2) най-малко 7 майсторски свидетелства за занаятчийскитѣ производителни кооперации или 15 майсторски свидетелства за всички останали кооперации, представени въ оригинали или въ завѣрени преписи и 3) носенъ листъ за внесена въ Българската народна банка съответна такса, предвидена въ закона за насърдчение мѣстната индустрия.

Индустриалниятъ съветъ при министерството, когато се занимава съ искания на занаятчийскитѣ кооперации за признаване на облаги възъ основа на закона за занаятитѣ, попълва състава си съ началника на секцията за занаятитѣ и съ по единъ представителъ на Българската централна кооперативна банка и съ още трима посочени отъ нея представители на занаятчийскитѣ кооперации за производство, за общи доставки и за общи продажби.

Чл. 52. Облагитѣ, които индустриалниятъ съветъ признава на занаятчийскитѣ кооперации, се състоятъ: 1) въ улеснения при снабдяване съ мѣста, нужни имъ за работилници, складове и др. отъ общината или държавата; 2) въ безмитенъ вносъ на всички машини, машинни части, принадлежности и инструменти, нужни за производството; 3) въ безмитенъ вносъ на инострани материали, влизащи въ производство, ако не се произвеждатъ въ страната или се произвеждатъ въ ограничено количество или не

могатъ да се замѣнятъ съ произведениетъ въ страната такива; 4) въ намаленъ превозъ по Българскитъ държавни желѣзници на всички материали, машини, машинни части, инструменти и тѣхнитъ произведения, които кооперациитъ превозватъ до своитъ работилници или въ складовѣтъ си, независимо отъ произхода имъ, мѣстенъ или чуждестраненъ, както и за всички изработени или сурови материали, които сѣщитъ изнасятъ до пунктоветъ на продажбитъ имъ; 5) въ безмитенъ износъ на произведенията отъ занаятчийското производство отъ всички признати занаяти; въ намаленъ превозъ по Българскитъ държавни желѣзници на тия произведения и въ освобождаване отъ разни такси, акцизъ и пр. на сѣщитъ; 6) въ предпочитание при държавни или обществени доставки и 7) въ освобождаване отъ данъци.

Чл. 53. За безмитенъ вносъ на материалитъ, машинитъ, машиннитъ части, принадлежности и инструменти и за намаленъ превозъ на сѣщитъ по Българскитъ държавни желѣзници занаятчийскитъ кооперации се снабдяватъ отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда съ индустриални книжки: 1) книжка за безмитенъ вносъ, въ която се вписватъ отъ министерството суровитъ и полуобработени материали, машинни части, инструменти и принадлежности; 2) книжка за намаленъ превозъ по Българскитъ държавни желѣзници, въ която се вписватъ материалитъ, машинитъ и пр. за вносъ въ работилницата и 3) книжка за намаленъ превозъ по Българскитъ държавни желѣзници, въ която се вписватъ произведенията за износъ отъ работилницата.

Книжката за безмитенъ вносъ се представя на съответната митница, която освобождава отъ вносно мито показанитъ въ нея материали, машини, машинни части, инструменти и принадлежности, а последнитъ две книжки се представятъ на съответнитъ желѣзопѣтни станции, които правятъ съответното намаление по превоза по Българскитъ държавни желѣзници. При издаването на такива индустриални книжки се внася съответната такса съ вносни листъ въ Българската народна банка.

Чл. 54. Предназначенитъ за износъ произведения отъ занаятчийското производство отъ всички признати занаяти се превозватъ по Българскитъ държавни желѣзници съ 25% намаление отъ действащитъ тарифи и се освобождаватъ отъ износно мито, акцизъ и разни такси и берии. Когато произведенията сѣ кооперативни, вписването имъ става въ индустриалната книжка за износъ, а когато сѣ на отдѣлни самостоятелни майстори превозътъ имъ по Българскитъ държавни желѣзници съ намалено навло, както и освобождаването имъ отъ износно мито, акцизъ, разни такси и берии, става възъ основа на удостоверения, издадени отъ съответната търговско-индустриална камара, че действително тия произведения сѣтѣхно собствено производство.

Тамъ гдето сѣществуватъ занаятчийски кооперации, износътъ на произведенията на отдѣлнитъ занаятчи може да се извърши чрезъ Българската централна кооперативна банка, чрезъ кооперациитъ или пъкъ отдѣлнитъ занаятчи могатъ да си организиратъ общъ износъ.

Чл. 55. Офертитъ на занаятчийскитъ кооперации иматъ предпочитание въ всички държавни, общински или обществени предприятия и доставки. Министерството на търговията, промишлеността и труда по мотивирано заявление на кооперациитъ прави съответнитъ постѣпки предъ учрежденията, които не биха спазили тази привилегия.

Въ търговетъ кооперациитъ се допускатъ да взематъ участие срещу половината отъ следущия се залогъ. Тѣ не могатъ да прехвърлятъ възложенитъ имъ предприятия и доставки върху трети лица, иначе губятъ правото за винаги да се ползватъ отъ облаги по закона за занаятитъ и тоя за насърчение на мѣстната индустрия.

Чл. 56. Освобождаването отъ данъци съгласно закона за насърчение на мѣстната индустрия става съ издадени отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда удостоверения, които се представятъ предъ съответното данъчно управление отъ страна на заинтересованитъ занаятчийски кооперации.

Чл. 57. Исковѣтъ, произходящи отъ дадени въ кредитъ занаятчийски произведения отъ страна на занаятчийски кооперации и самостоятелни майстори, както и исковѣтъ, произходящи отъ заплащане на извършена работа отъ страна на занаятчийски кооперации, отдѣлни самостоятелни майстори и надничари, се разглеждатъ отъ общитъ граждански сѣдилища по реда на съкратеното сѣдопроизводство.

Глава VII.

Наказателни разпорѣждания

Чл. 58. Нарушенията по закона за занаятитъ и правилнитъ за прилагането му се констатираатъ съ актове, съ-

ставени отъ административнитъ власти, отъ членоветъ на настоятелствата на сдруженията, отъ органитъ на търговско-индустриалнитъ камари и тия на Министерството на търговията, промишлеността и труда. Актоветъ следъ съставянето имъ се изпращатъ на търговско-индустриалнитъ камари.

Актоветъ за констатиране нарушенията, за да иматъ законна сила, трѣбва да бѣдатъ подписани отъ съставителя имъ, отъ двама грамотни свидетели и отъ нарушителя. Ако последниятъ откаже да подпише акта, съставителятъ прави бележка върху него, „отказва да подпише“, приподписана отъ двама грамотни свидетели.

Чл. 59. Съ глоба отъ 100—2000 лева се наказватъ: 1) лицата, които не съблюдаютъ точното изпълнение на закона за занаятитъ;

2) строителитъ, бояджийтъ и други такива при строежа на сгради, ако тия лица не притежаватъ майсторски свидетелства или пъкъ не сѣ поставили на видно мѣсто надписъ (табела);

3) лицата, които приематъ за такива работи не правоспособни лица или свързватъ съ тѣхъ договори за сѣщитъ работи;

4) занаятчийскитъ ученици и калфитъ, които не посещаватъ задължителнитъ за тѣхъ допълнителни занаятчийски училища и курсове, открити въ мѣстожителството имъ отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалнитъ камари;

5) майсторитъ, които не изпращатъ занаятчийскитъ ученици и калфитъ да посещаватъ задължителнитъ училища и курсове.

Чл. 60. Съ глоба отъ 500—5000 лева се наказватъ:

1) майсторитъ, които при производството си употребяватъ материали не подходящи по трайностъ и качество;

2) майсторитъ, които произвеждатъ въ работилницитъ си предмети съ лоша изработка, или пъкъ даватъ порѣчки извънъ работилницитъ си на неспособни занаятчи или други лица;

3) лицата, които търгуватъ съ такива занаятчийски произведения: а) когато не могатъ да посочатъ производителя, който имъ ги е доставилъ; б) когато тѣзи произведения сѣтѣхно изработени по тѣхна порѣчка и указание и съ тѣхни материали;

4) стопанитъ на работилници открити съгласно чл. 82 отъ настоящия правилникъ, които при производството си употребяватъ материали не подходящи по трайностъ и качество, или произвеждатъ предмети съ лоша изработка, или пъкъ даватъ порѣчки извънъ работилницитъ си на неспособни занаятчи или други лица.

Чл. 61. Търговско-индустриалнитъ камари, въ случаитъ предвидени въ горния членъ, възъ основа съобщенията на съответнитъ занаятчийски сдружения, административнитъ власти и потърпевшитъ лица, както и по свой починъ, назначаватъ експертни комисии, които се произнасятъ върху качеството и трайността на материалитъ или изработката на предмета.

Комисията разглежда и преценява изработения предметъ по начинъ, какъвто намѣри за добре споредъ нуждата и естеството му и за констатираното съставя подробенъ протоколъ.

Този протоколъ, въ който сѣ опредѣлени и вредитъ и загубитъ, както и размѣра имъ, се изпраща заедно съ разгледания предметъ на търговско-индустриалната камара за издаване постановление за глоба.

Мѣжко преносимитъ предмети се запечатватъ отъ комисията на самото мѣсто, докато се разгледа обжалването.

Въ случай че не последва обжалване въ законния срокъ на издаденото постановление или пъкъ сѣщото се потвърди, предметитъ се освобождаватъ, следъ като бѣдатъ щемпелувани съ печать „лоша изработка“ или „недоброкачествени материали“.

Търговско-индустриалнитъ камари публикуватъ списѣтитъ на недобросъвестнитъ производители.

Потърпевшото лице внася възнаградението на комисията.

Забележка. Министерството на търговията, промишлеността и труда може да отнема правото на тѣзи майстори да упражняватъ занаята, временно или за винаги.

Чл. 62. Съ глоба отъ 100—2000 лева и съ закриване на работилницата или преустановяване на работата се наказватъ:

1) ония лица, български или чужди поданици, които упражняватъ известенъ занаятъ въ страната безъ майсторско свидетелство;

2) ония лица, български или чужди поданици, които макаръ и притежаващи майсторски свидетелства, сѣ открили занаятчийски работилници или сѣ започнали да упражняватъ известенъ занаятъ, безъ да сѣ извършили регистрацията на работилницата или занаята си;

3) ония лица, български или чужди поданици, които сж открили повече отъ една работилница, безъ да сж поставили на всѣка една отъ тѣхъ за ръководители лица съ майсторско свидетелство;

4) ония лица, самостоятелни майстори, български или чужди поданици, които се премѣстватъ отъ една община въ друга да упражняватъ занаята, безъ да сж извършили предвидената въ чл. 4 на настоящия правилникъ регистрация;

5) ония лица, чужди поданици, които безъ предварително разрешение на Министерството на търговията, промишлеността и труда сж започнали да упражняватъ известенъ занаятъ въ страната;

6) ония лица, чужди поданици, които не издържали установения въ чл. 4 отъ закона за занаятите изпитъ, а продължаватъ следъ двугодишния срокъ да упражняватъ занаята въ страната и

7) ония лица, български или чужди поданици, които сж започнали да упражняватъ самостоятелно известенъ занаятъ въ страната, безъ да сж навършили 21 годишна възраст, съ изключение на еманципираниятъ по чл. 4 отъ търговския законъ.

Чл. 63. Постановленията за налагане глоба, както и тия за закриване на занаятчийски работилници или преустановяване на работа при подвижнитѣ и сезонни занаяти, се издаватъ отъ председателитѣ на търговско-индустриалнитѣ камари най-късно въ 7-дневенъ срокъ отъ постѣпване на акта въ камарата.

Чл. 64. Постановленията за налагане глоба до 500 лева сж окончателни и не подлежатъ на никакво обжалване, а тия за глоби отъ 500 лева нагоре, както и постановленията за закриване на работилници или преустановяване на работата при подвижнитѣ и сезонни занаяти, могатъ да се обжалватъ въ 15-дневенъ срокъ отъ връчването имъ чрезъ търговско-индустриалната камара предъ Министерството на търговията, промишлеността и труда.

Забележка. Постановленията за закриване работилницитѣ, както и тия за преустановяване работата при подвижнитѣ и сезонни занаяти чрезъ запечатване на инструментитѣ, могатъ да бждатъ приведени въ изпълнение по решение на бюрото на камарата и преди обжалването имъ.

Чл. 65. Постановленията на Министерството на търговията, промишлеността и труда за налагане глоби, за закриване на работилници или за преустановяване на работата при подвижнитѣ и сезонни занаяти, издадени по апелативенъ редъ, сж окончателни и не подлежатъ на никакво обжалване.

Министерството на търговията, промишлеността и труда се произнася въ едномесеченъ срокъ отъ постѣпването на апелативнитѣ жалби и решава по тѣхъ като апелативна и последна инстанция.

Чл. 66. Търговско-индустриалната камара може да разтури настоятелството на сдружението, контролната комисия или всѣки другъ органъ на сдружението, когато тѣ не се съобразяватъ съ закона, правилницитѣ или устава. Тя не е длъжна да съобщава мотивитѣ си на заинтересованитѣ.

Решението за разтуряне на тия органи може да се обжалва предъ Министерството на търговията, промишлеността и труда въ 15-дневенъ срокъ отъ връчването на съобщението за разтуряне.

Правото на апелъ може да се упражни отъ настоятелството, отъ контролната комисия или отъ $\frac{1}{5}$ отъ редовнитѣ членове на сдружението.

Въ случай че се постанови разтуряне търговско-индустриалната камара назначава тричленна комисия, която въ едномесеченъ срокъ отъ конституирането ѝ е длъжна да произведе нови избори.

Чл. 67. Когато настоятелството на сдружението, контролната комисия или общото събрание не се съобразяватъ съ закона за занаятите, правилницитѣ за прилагането му или устава на сдружението, Министерството на търговията, промишлеността и труда по искане на съответната търговско-индустриална камара може да разтури самото сдружение.

Съ разтуреното сдружение се постѣпва съгласно чл. 28 отъ закона за занаятите.

Чл. 68. Занаятчийски кооперации за общи доставки, за общи продажби, за общо използване на машини, мотори и инструменти и занаятчийски производителни кооперации, както и занаятчийски кооперативни централи, съюзи и институти, ползващи се отъ облаги по закона за насърчение мѣстната индустрия, когато извършатъ нарушения по този законъ, се наказватъ по сѣщия законъ. Нарушенията

се констатираатъ чрезъ актове, съставени отъ органитѣ на Министерството на търговията, промишлеността и труда.

Чл. 69. Всички държавни и общински власти сж длъжни да даватъ веднага съдействие на органитѣ на Министерството на търговията, промишлеността и труда, на търговско-индустриалнитѣ камари и на занаятчийскитѣ сдружения при прилагане на закона за занаятите.

Съ глоба отъ 300—3.000 лева се наказватъ отъ Министра на търговията, промишлеността и труда, по актъ съставенъ отъ органитѣ на министерството или тия на търговско-индустриалнитѣ камари, ония административни органи, които не изпълняватъ разпореденията на Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалнитѣ камари по прилагане на закона за занаятите и правилницитѣ му. Постановленията на министра сж окончателни и не подлежатъ на обжалване.

Чл. 70. Всички наложени глоби по закона за занаятите, се събиратъ отъ финансовитѣ власти по реда за събиране на прѣжитѣ данъци и се внасятъ въ Българската централна кооперативна банка въ особена смѣтка на името на Министерството на търговията, промишлеността и труда, секция занаяти.

Забележка. Министерството съвмѣстно съ търговско-индустриалнитѣ камари ще изготви специална наредба за използване на сумитѣ, които ще постѣпватъ по тази смѣтка.

Постановленията за закриване на занаятчийски работилници или за преустановяване на работата при подвижнитѣ и сезонни занаяти се привеждатъ въ изпълнение отъ административнитѣ власти, най-късно въ 7-дневенъ срокъ следъ получаването имъ, като се състави нуждия за това актъ, който се изпраща на съответната търговско-индустриална камара.

Чл. 71. Нарушенията по закона за занаятите се просрочватъ следъ изтичането на една година отъ извършването имъ, съгласно чл. 72, п. 5 отъ наказателния законъ.

Глава VIII.

Преходни разпоредения

Чл. 72. Издаденитѣ до обнародването на закона за занаятите майсторски свидетелства: а) отъ централния комитетъ на Българския еснафски съюзъ; б) отъ еснафскитѣ сдружения по силата на чл. 3 отъ закона за организиране и подпомагане на занаятите и еснафскитѣ сдружения отъ 23 юний 1903 г. и в) и тия отъ търговско-индустриалнитѣ камари по силата на закона за организиране и подпомагане на занаятите и правилника за прилагането му, оставатъ въ сила.

Чл. 73. Всички лица, които най-малко две години до 23 юний 1903 г. сж упражнявали въ старитѣ предѣли на царството самостоятелно който и да било отъ признатитѣ до 1 юний 1933 г. занаяти, се снабдяватъ съ майсторски свидетелства безъ изпитъ, ако до 1 юний 1934 г. поискатъ такива.

Правото на майсторско свидетелство се установява съ удостоверение издадено отъ съответното занаятчийско сдружение, а ако такова нѣма, отъ общинското управление.

При съмнение, търговско-индустриалнитѣ камари могатъ да събиратъ и задължаватъ кандидатитѣ да имъ представятъ и други доказателства.

Чл. 74. Завършилитѣ успѣшно до края на учебната 1932/1933 год. пълния курсъ на допълнителнитѣ занаятчийски училища, въ които освенъ общитѣ теоретически познания се даватъ и специални познания по практиката и теорията на занаята, се снабдяватъ въ срокъ до 1 юний 1936 год. отъ търговско-индустриалнитѣ камари съ майсторски свидетелства безъ изпитъ, ако поискатъ такива.

Завършилитѣ успѣшно пълния курсъ на признатитѣ отъ държавата промишлени практически училища до края на учебната 1932/1933 г. и прекарвали едногодишна практика по специалността си, се снабдяватъ отъ търговско-индустриалнитѣ камари съ майсторски свидетелства безъ изпитъ, ако до 1 юний 1936 г. поискатъ такива.

Завършилитѣ висшия специаленъ курсъ при Стопанското училище „Мария-Луиза“, София, и учителствували следъ това най-малко 6 години при срѣднитѣ и практически училища, признати отъ държавата, се снабдяватъ отъ търговско-индустриалнитѣ камари съ майсторски свидетелства безъ изпитъ, ако до 1 юний 1934 г. поискатъ такива.

Лицата, които сж завършили съ успѣхъ женскитѣ занаятчийски курсове, открити съ разрешение отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда, до влизане въ сила на настоящия правилникъ, както и лицата постѣпили въ тия курсове до тази дата, се допускатъ до майсторски изпитъ въз основа на представени отъ тѣхъ

свидетелства за завършен курсъ, макаръ и да нѣматъ завършено прогимназиално образование.

Лицата, които ще постѣпятъ въ тия курсове следъ влизане въ сила на настоящия правилникъ, ще се допускатъ до майсторски изпитъ, ако представятъ свидетелство за завършенъ курсъ, свидетелство за завършено прогимназиално образование и занаятчийско-ученическа книжка за прекаранъ калфенски стажъ по занаята.

Чл. 75. Всички лица, които до 1 септемврий 1913 г. сж упражнявали самостоятелно които и да било отъ признатитѣ до 1 юний 1933 г. занаяти въ присъединенитѣ къмъ царството земи (новитѣ предѣли на царството), се снабдяватъ до 1 юний 1934 г. съ майсторски свидетелства безъ изпитъ, ако до 1 септемврий 1913 г. сж имали практика съответна на стажа за калфуването имъ.

Практиката, както и качествата на самостоятеленъ майсторъ до тази дата, се установяватъ съ удостоверение, издадено отъ съответното занаятчийско сдружение или отъ общинското управление, ако нѣма такива.

При съмнение търговско-индустриалнитѣ камари могатъ да събиратъ и задължаватъ кандидатитѣ да имъ представятъ и други доказателства.

Неупражнитѣ това право въ този срокъ се подлагатъ на майсторски изпитъ въз основа на сжщитѣ документи.

Чл. 76. Всички заварени пълнолѣтни самостоятелни майстори по занаятитѣ: зѣботехническия, млѣкарския, газирани безалкохолни питиета и коваческия, както и по занаятитѣ, които въ бъдеще ще се признаятъ, се снабдяватъ отъ търговско-индустриалнитѣ камари съ майсторски свидетелства, ако въ едногодишенъ срокъ отъ публикуването на настоящия правилникъ поискатъ такива по първитѣ занаяти, а по вторитѣ — въ едногодишенъ срокъ отъ признаването имъ, и ако притежаватъ практика съответна на стажа за чиракуване и калфуване по занаята до дена на признаването му.

Практиката се установява съ удостоверение издадено отъ съответното професионално сдружение, а тамъ гдето нѣма такова, отъ общинското управление.

При съмнение търговско-индустриалнитѣ камари могатъ да събиратъ и задължаватъ кандидатитѣ да имъ представятъ и други доказателства.

З а б е л е ж к а. Подъ самостоятеленъ майсторъ въ духа на този членъ се разбира лице съ техническа или стопанска самостоятелностъ.

Чл. 77. Всички пълнолѣтни заварени самостоятелни майстори по занаятитѣ: котлярския, фотоцинографския, вулканизаторския, каналджийския, сиренарския, черварския и печатарския, се снабдяватъ отъ търговско-индустриалнитѣ камари съ майсторски свидетелства безъ изпитъ, ако въ срокъ до 31 май 1934 г. поискатъ такива и ако притежаватъ практика съответна на стажа за калфуване по занаята до дена на признаването имъ.

Чл. 78. Всички пълнолѣтни лица, прекарвали по занаятитѣ изброени въ чл. 77 на настоящия правилникъ предвиденото за чиракуване и калфуване време до дена на признаването на тия занаяти въ държавна, общинска или частна занаятчийска работилница или фабрика, се снабдяватъ отъ търговско-индустриалнитѣ камари съ майсторски свидетелства, ако въ срокъ до 31 май 1934 г. поискатъ такива.

Чл. 79. Всички лица по признатитѣ на 9 февруарий 1926 год., на 10 априль 1928 год., на 25 юлий 1928 год. и на 31 мартъ 1931 год. занаяти, които сж имали право да се снабдятъ безъ изпитъ съ майсторски свидетелства по упражняванитѣ отъ тѣхъ занаяти на основание чл. чл. 68 и 69 отъ правилника за прилагане на закона за организиране и подпомагане на занаятитѣ отъ 9 февруарий 1926 год. и чл. чл. 73 и 74 отъ правилника за приложението на сжщия законъ отъ 10 априль 1928 год., се допускатъ до майсторски изпитъ въз основа на удостоверение издадено отъ съответното занаятчийско сдружение, а тамъ гдето нѣма такова, отъ общинското управление.

Подалитѣ заявления, придружени съ необходимитѣ документи, по занаятитѣ, признати на 10 априль 1928 г., на 25 юлий 1928 г. и на 31 мартъ 1931 г. и въ сроковетѣ, предвидени въ чл. чл. 73 и 74 отъ правилника за прилагане на закона за организиране и подпомагане на занаятитѣ, се снабдяватъ отъ търговско-индустриалнитѣ камари съ майсторски свидетелства безъ изпитъ, ако въ шестмесеченъ срокъ отъ влизане въ сила на настоящия правилникъ поискатъ такива.

При съмнение търговско-индустриалнитѣ камари могатъ да събиратъ и задължаватъ кандидатитѣ да имъ представятъ и други доказателства.

Чл. 80. Чужди поданици, които до 1 юний 1933 г. сж открили въ страната свои самостоятелни занаятчийски ра-

ботилници, могатъ и за въ бъдеще да държатъ такива, ако сж получили разрешение да останатъ въ страната съгласно чл. 27 отъ закона за настаняване на работа и осигуряване при безработица.

Съ влизането въ сила на настоящия правилникъ такива поданици сж длъжни, безъ да искатъ предварително разрешение по чл. 4 отъ закона за занаятитѣ, да представятъ въ съответната търговско-индустриална камара майсторскитѣ си свидетелства издадени имъ въ чужбина, въз основа на които търговско-индустриалната камара имъ издава временни удостоверения.

Ако тѣзи поданици издържатъ въ двегодишенъ срокъ изпита, предвиденъ въ чл. 11 отъ правилника — временитѣ имъ удостоверения се замѣнятъ съ майсторски свидетелства по закона за занаятитѣ.

Чл. 81. Бѣжанци отъ българска народност, които сж упражнявали занаята въ своитѣ родни крайща и не могатъ да представятъ своитѣ майсторски свидетелства, сж длъжни да се явятъ на майсторски изпитъ по практика въ едногодишенъ срокъ отъ пристигането имъ въ България. Качеството на бѣжанецъ отъ българска народност и прекараната практика, съответна на стажа за чиракуване и калфуване, кандидатътъ установява съ увѣрения отъ бѣжанскитѣ комисии, а ако нѣма такива — отъ братствата.

Неупражнитѣ това право въ горния срокъ се допускатъ направо до майсторски изпитъ.

Чл. 82. Дружества или частни лица не занаятчи не могатъ да упражняватъ, и то само следъ предварително разрешение отъ страна на търговско-индустриалната камара, тютюнотехническия, сиренарския, килимарския (за двулицеви и персийски килими) и месоколбасарския занаяти, акс предприятията имъ се ръководятъ отъ лица, притежавани майсторски свидетелства, съ които трѣбва да иматъ сключени нотариално завѣрени договори. Преписи отъ тѣзи договори се изпращатъ въ съответната търговско-индустриална камара.

Всички дружества и лица не занаятчи, открили занаятчийски работилници до влизането въ сила на настоящия правилникъ по всички други занаяти, сж длъжни да ликвидиратъ съ тѣхъ най-късно въ шестмесеченъ срокъ отъ дена на публикуването на настоящия правилникъ.

З а б е л е ж к а I. По изключение, търговско-индустриалнитѣ камари съ одобрение отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда могатъ да разрешатъ упражняването на готварския занаятъ отъ дружества или частни лица не занаятчи въ клиники, болници, санаториуми, старопиталища, сиропиталища, лѣтoviщни домове и други обществени мѣста и институти, ако предприятията имъ се ръководятъ отъ правоспособни майстори.

З а б е л е ж к а II. Отдѣлнитѣ салони въ тютюневитѣ складове, въ които се преработватъ сурови тютюни въ количества по-големъ отъ 30,000 кгр. годишно, трѣбва да се ръководятъ отъ съответнитѣ майстори тютюнотехници.

Тютюневи складове, въ които се преработватъ сурови тютюни въ количества по-малко отъ 30,000 кгр. годишно, могатъ да се ръководятъ само отъ единъ майсторъ тютюнотехникъ.

З а б е л е ж к а III. Дружества или частни лица не занаятчи могатъ да упражняватъ свободно печатарския занаятъ, ако въ предприятията имъ се използватъ машини за чисто нормално движение сж необходими двигатели съ мощностъ повече отъ 10 к. с.

Чл. 83. Майсторитѣ, които до влизането въ сила на настоящия правилникъ сж започнали да упражняватъ които и да било отъ изброенитѣ въ чл. 2 занаяти, въ работилница или подвижно, сж длъжни до 1 априль 1934 г. да извършатъ предвидената въ чл. 4 регистрация.

На такава регистрация подлежатъ и занаятчийскитѣ работилници открити отъ дружества и частни лица не занаятчи по занаятитѣ посочени въ предходния членъ.

Чл. 84. Когато нѣкой самостоятеленъ майсторъ почине или бѣде задържанъ въ затвора, търговско-индустриалната камара решава, дали да остане или не неговата работилница, до ликвидирането или до узаконяването ѝ.

Чл. 85. Заваренитѣ на 13 май 1925 г. занаятчи безъ завършено първоначално образование и тия заварени на 1 юний 1933 год. безъ завършено прогимназиално образование, се допускатъ до калфенски и майсторски изпити на общо основание.

Чл. 86. Лицата, които притежаватъ свидетелства за селски майстори, могатъ да упражняватъ занаята си изъ всички села. Тѣзи, които желаятъ да упражняватъ занаята си и въ градоветѣ, трѣбва да издържатъ изпитъ за майсторъ по теорията и практиката на занаята.

Чл. 87. Лица отъ разни професии, които не сж признати за занаятчи, могатъ да образуватъ професионални сдружения за професионална подготовка, развитие и защита на професионалнитѣ интереси на членоветѣ си.

Постановленията на чл. чл. 24 (пунктове: 1, 4, 5 и 6), 25, 26, 27, 28 и 29 отъ закона за занаятите вжата и за професионалните сдружения.

Министерството на търговията, промишлеността и труда може да регламентира положението и труда при тия професии доколкото това не е уредено съ специальными закони. Министерството съ съдействието на търговско-индустриалните камари ще издаде специална наредба по регламентиране на тѣзи професии.

Чл. 88. Всички занаятчийски и професионални сдружения, образувани до 1 юний 1933 год., както и тия образувани до влизане въ сила настоящия правилникъ, сѣ длъжни въ срокъ до 1 юний 1934 год. да преработятъ своите уставы, като се съобразятъ съ закона за занаятите, правилника за прилагането му и типовия уставъ.

Сдружения, неизпълнили въ срока това нареддане, се разтурятъ и съ имотите имъ се постѣпва съгласно чл. 28 отъ закона за занаятите.

Чл. 89. Имотите, които занаятчийските сдружения притежаватъ ще се приведатъ въ известностъ отъ страна на търговско-индустриалните камари и въ бъдеще ще се управляватъ подъ непосредствения контролъ на Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалните камари по специаленъ правилникъ, изработенъ отъ търговско-индустриалните камари и утвърденъ отъ министерството.

Чл. 90. Не подлежатъ на обгербване следните актове издадени възъ основа на закона за занаятите: 1) договорите за работа сключени между майстори, занаятчийски ученици и калфи; 2) медицинските актове, съ които се констатира здравето и годността на занаятчийския ученикъ и калфата; 3) актовете, съ които се провъзгласява занаятчийския ученикъ за калфа; 4) протоколите на изпитните комисии по произвеждане на калфенски и майсторски изпити и 5) учредителните протоколи списъците на членовете и уставите, които занаятчийските или професионални сдружения изпращатъ на търговско-индустриалните камари за утвърждаване на сдруженията.

Въ всички други случаи обгербването на актове, книжа или документи, които иматъ връзка съ закона за занаятите, се извършва съгласно разпореденията на закона за гербовия налогъ.

Чл. 91. По всички спорни въпроси, които биха се явили по прилагането на закона за занаятите, правилниците за прилагането му и наредбите, Министерството на търговията промишлеността и труда решава окончателно.

Чл. 92. Настоящиятъ правилникъ е издаденъ съгласно чл. 51 отъ закона за занаятите и влиза въ сила отъ деня на публикуването му въ „Държавенъ вестникъ“.

Вх. № Обр. № 1.
 №
 (№ на картата)

КАРТА

За регистриране на занаятчийска работилница или занаятъ

1	Наименование на фирмата Адресъ	
2	Името и презимето на майстора, собственикъ на работилницата или самостоятелно упражняващия за- наята	
3	Колко и кои занаяти упражнява и кой отъ тѣхъ е главниятъ?	
4	№ и дата на майсторското свиде- телство и отъ коя търг. индустр. камера е издадено?	
5	Отъ кога е започналъ да упраж- нява занаята като самостоятеленъ майсторъ?	
6	Държи ли занаятчийски ученици (чирази) и помощници (калфи) или майстори и др. работници и колко?	а) чирази; б) калфи; в) майстори (но не и сдружници); г) други работници Всичко
а) Жененъ, вдовецъ, ергенъ? 7 б) възраст, народностъ? в) поданство и религия?	 Възр. нар. Поданство религия

8	Какво образование има? (първоначално училище, прогимназия, гимназия, — (кое отдѣл. или класъ)? Специално: занаятчийско училище, техническо, промишлено училище	
9	Следвалъ ли е занаятчийски курсове, въ кой градъ и отъ кого сѣ били издържани?	
а) членъ ли е на занаятч. сдружение и кое? 10 б) членъ ли е на популярна банка и на коя? в) членъ ли е на други занаятч. коопер. сдружения и кои?	
11	Притежава ли клонове отъ работилницата, адресите имъ.	
Забележка. Занаятчийските производителни кооперации ще попълнятъ само графите 1, 4, 6 и 11.		

Градъ (или село) околия

Подписъ на стопанина:

. общинско управление прие отъ
 карта Вх. № отъ въ четири
 еднообразни екземпляри, отъ които единия се задържа въ общинското управление, другиятъ управленieto изпраща на Търговско-индустриална камера, третиятъ се изпраща на занаятчийското сдружение, а четвъртиятъ се връща на лицето, всички надлежно завѣрени.

Гр. или село дата

Приелъ картата

(кметъ, секретаръ бирникъ или другъ чиновникъ):

Наказателни разпореддания.

Забележка I. Всѣки самостоятеленъ майсторъ, българинъ или чуждъ поданикъ, преди да почне да упражнява самостоятелно занаятъ, е длъженъ да подаде въ общинското управление 4 еднообразни карти като настоящата (чл. 3 отъ закона за занаятите и чл. 4 отъ правилника за прилагането му).

Забележка II. Съ глоба отъ 100 до 2.000 лв. и съ закриване на работилницата или преустановяване на работата се наказватъ всички лица, (български или чужди поданици) които макаръ и притежаващи майсторски свидетелства, откриватъ занаятчийски работилници или започнатъ да упражняватъ самостоятелно занаятъ, ако не извършатъ веднага регистрацията на работилницата или занаята си (чл. 37 отъ закона за занаятите и чл. 62 отъ правилника за приложението му).

Наставления за попълване на картата.

Въ графа 1 ще се пише пълното име на работилницата, тъй както тя е известна. Напр.: Дим. Георгиевъ е стопанина на обущарницата „Бизонъ“. Въ графа № 1 той ще пише: Обущарница „Бизонъ“, на Дим. Георгиевъ, ул. Орханлийска № 55 — София. Ако Дим. Георгиевъ е майсторъ-долгеръ, който извършва самостоятелно, като предприемачъ, постройка — той ще пише: „Дим. Георгиевъ, майсторъ-долгеръ и предприемачъ“ — а за адресъ ще посочи улицата и номера дето се намира жилището му въ града.

Въ графа 2. Тукъ сѣция Дим. Георгиевъ ще впише името си втори път. Ако обаче, работилницата е на сдружници, ще се впишатъ пълните имена на всѣки едно.

Въ графа 3. Има занаятчи, които владѣятъ по няколко занаяти, като обущарите понѣкога работятъ и чехларство, а мебелния столаръ може да работи и строително столарство и пр. Ако обущарятъ се занимава повече съ изработване на обуща, а дърводѣлецътъ произвежда повече мебели — за първия главниятъ занаятъ е „обущарство“, а за втория — „мебелно столарство“. Следователно, тѣ ще впишатъ въ графа 3 и двата си занаята и ще подчертаятъ главните отъ тѣхъ.

Въ графа 4 ще се впише майсторското свидетелство. Данните ще се нанесатъ споредъ майсторските свидетелства.

Въ графа 5 ще се отбележи годината, месеца и денятъ отъ когато е открита работилницата или отъ кога майстора е започналъ самостоятелно да работи занаята. Въ единия или другия случай въ кой градъ или село е станало това.

Въ графа 6. Да се посочатъ съ цифри броя на чирацитѣ, калфитѣ и майсторитѣ, които работятъ срещу надница.

Въ графа 7 ще се даде сведения: а) майсторътъ, който самъ е собственикъ на работилницата и б) всичкитѣ майстори, които сж съдружници въ работилницата.

Въ графа 8 да се отговори, като се поясни, кое отъ училищата стопанинътъ е завършилъ.

Въ графа 9 да се дадатъ сведения за прекаранитѣ занаятчийски курсове.

Въ графа 10 да се отговори и на тритѣ точки: а, б и в.

Въ графа 11 да се посочатъ адреситѣ — улицитѣ и номерата на които се намиратъ клоновѣтѣ.

Вх. №

Образецъ № 2

№ на картата

КАРТА

За регистриране съгласно чл. 3 отъ закона за занаятитѣ и чл. 4 отъ правилника за прилагането му на занаятчийска работилница открита отъ дружества и частни лица не занаятчи.

1	а) Наименование на фирмата б) Име и презиме на собственика на работилницата в) Адресъ на работилницата	а) б) в) ул. №
2	Кой занаятъ се упражнява
3	а) Народностъ на собственика на работилницата б) Поданство на собственика на работилницата	а) б)
4	а) Име и презиме на майстора-ръководителя на работилницата б) Народностъ на ръководителя в) Поданство на ръководителя г) № и дата на майсторското свидетелство на ръководителя и отъ коя търговско-индустриална камара е издадено	а) б) в) г)
5	Кога е открита работилницата?
6	Има ли занаятчийски ученици (чираци), помощници (калфи), независимостелни майстори и други работници и колко?	а) занаятч. ученици б) калфи в) независимостелни майстори г) други работници Всичко
Градъ (или село) околия		
Подписъ на собственика:		

.....общинско управление прие отъ карта вх. № отъ..... въ четири еднообразни екземпляри, отъ които единия се задържа въ общинското управление, втория управлението изпраща на търговско индустриална камара, третиятъ се изпраща на занаятчийското сдружение, а четвъртиятъ се връща на лицето (фирмата), всички надлежно завърени.

Гр. или село..... дата.....

Прислъ картата: (кметъ, секретарь-бирникъ или другъ чиновникъ)

Образецъ № 3.

Г. градско (селско) общинско управление

КНИГА (регистъръ)

за вписване открититѣ занаятчийски работилници или занаятитѣ, които се упражняватъ въ района на градско (селско) общинско управление

Започнатъ на Свършенъ на

Майсторско свидетелство	Забележка	
	Отъ коя търгов. индуст. камара е издадено	
	Дата на издаването	
Кой занаятъ упражнява	№	
	Отъ колко години работи самостоятелно	
Наименование на фирмата и име и презиме на майстора	връзката	
	възстановяването	
	честотъ	
	възростъ	
№ по рег.		

Образецъ № 4.

..... градско (селско) общинско управление

КНИГА (регистъръ)

За вписване занаятчийски работилници, открити на основание чл. 82 отъ правилника за приложение на закона за занаятитѣ, открити отъ дружества и частни лица незанаятчин.

Започнатъ Свършенъ

№ на партидата № на картата

Наименование на фирмата
Име и презиме на собственика на работилницата
Адресъ на работилницата: ул. №

1	Кой занаятъ се упражнява?
2	а) Народностъ на собственика на работилницата	а)
	б) Поданство на собственика на работилницата	б)

3	а) Име и презиме на майстора-ржководител на работилницата	а)
	б) Народност на ржководителя	б)
	в) Поданство на ржководителя	в)
	г) № и дата на майсторското свидетелство на ржководителя и отъ коя търговско-индустриална камара е издалено	г)
4	Кога е открита работилницата?
5	Има ли занаятчийски ученици (чираци), помощници (калфи), самостоятелни майстори и други работници и колко?	а) занаятч. ученици б) калфи в) несам. майстори г) други работници Всичко

1—(7035)—1

ПРАВИЛНИКЪ

за произвеждане изпитъ за калфи (занаятчийски помощници).

Чл. 1. Всѣки занаятчийски ученикъ, който иска да бѣде провъзгласенъ за калфа, трѣбва да издржи калфенски изпитъ, следъ като прекара опредѣленото въ чл. 24 отъ правилника за произвеждане изпитъ за майстори за време за чиракуване по занаята.

Забележка I. Занаятчийски ученици, които не сѣ следвали открититѣ въ мѣстожителството имъ допълнителни занаятчийски училища или задължителни курсове, открити отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалнитѣ камари не се допускатъ до калфенски изпитъ, освенъ ако установятъ съ удостоверение отъ училището или отъ ржководителитѣ на курсоветѣ, че имъ е отказано следванетоъ въ тѣхъ по липса на мѣсто или по друга нѣкоя важна причина. Следвалитѣ, но незавършили успѣшно тия училища или курсове, сѣщо не се допускатъ до калфенски изпитъ.

Забележка II. Занаятчийски ученици завършили успѣшно допълнителни занаятчийски училища, въ които сѣ изучавали общата теория, теорията и практиката по занаята, се освобождаватъ отъ калфенски изпитъ, а въ училища, въ които сѣ изучавали само общата теория полагатъ калфенски изпитъ по практиката и теорията на занаята. Тѣ внасятъ половината отъ таксата предвидена въ чл. 3.

Чл. 2. Лицата, които до 1 юний 1926 г. сѣ прекарвали предвидения за чиракуване стажъ по занаятитѣ признати до 9 февруарий 1926 г., се освобождаватъ отъ калфенски изпитъ, ако въ 6-месечния срокъ, предвиденъ въ чл. 22, ал. III на правилника за прилагане закона за занаятитѣ, сѣ били провъзгласени за калфи.

Сѣщо така, освобождаватъ се отъ калфенски изпитъ и лицата по занаятитѣ признати на 9 февруарий 1926 г., 10 априль 1928 г., 25 юлий 1928 г., 31 мартъ 1931 г. и 31 май 1933 г., както и по занаятитѣ: млѣкарския, зѣботехнически, газирани безалкохолни питиета и коваческия, ако тия лица до деня на признаванетоъ на занаята имъ сѣ прекарвали чирашкия си стажъ и сѣ провъзгласени за калфи въ срока предвиденъ въ чл. 22, ал. IV на правилника за прилагане закона за занаятитѣ.

Освобождаватъ се отъ калфенски изпитъ и лицата по занаятитѣ, които ще се признаятъ следъ влизане въ сила на правилника за прилагане на закона за занаятитѣ, ако въ 6-месеченъ срокъ отъ признаванетоъ на занаята имъ бѣдатъ провъзгласени за калфи, ако сѣ прекарвали предвидения за чиракуване стажъ до деня на признаване занаята.

Чл. 3. Изпитътъ се произвежда отъ комисия назначена отъ председателя на търговско-индустриалната камара въ съставъ: председател — учител на служба при камарата или при нѣкое професионално училище или при липса на такъвъ, учител отъ общообразователно училище и членове: двама самостоятелни майстори отъ всѣки занаятъ избрани отъ председателя на комисията отъ посоченитѣ четирима такива отъ съответното занаятчийско сдружение или отъ общинското управление, където нѣма таква. Ако има учител по занаята, той заема мѣстото на единия майсторъ.

Всѣки кандидатъ внася на председателя на изпитната комисия 100 лева изпитна такса, която се разпредѣля по-равно между членоветѣ на сѣщата.

Забележка. Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалнитѣ камари могатъ да изпращатъ свои делегати въ тази комисия. Представителътъ на камарата по право е председател на изпитната комисия, ако Министерството на търговията, промишлеността и труда не е изпратило свой делегатъ. Председателътъ на комисията има право на решающъ гласъ.

Чл. 4. Калфенскитѣ изпити се произвеждатъ веднажъ презъ годината, презъ време опредѣлено отъ председателя на търговско-индустриалната камара. Датитѣ и мѣстата за произвеждане на изпититѣ трѣбва да бѣдатъ обявени на кандидатитѣ поне два месеца по-рано. Петнадесетъ дни преди произвеждане на изпита, търговско-индустриалната камара е длѣжна да уведоми кандидатитѣ дали се допускатъ или не до калфенски изпити. Сѣщо така търговско-индустриалнитѣ камари сѣ длѣжни да уведомятъ Министерството на търговията, промишлеността и труда единъ месецъ по-рано за изпититѣ и мѣстата, гдето ще се произвеждатъ тѣзи изпити.

Чл. 5. По занаятъ, по който има професионални училища, били тѣ на държавата, на камаритѣ, на изборнитѣ учреждения, на дружества или на частни лица, изпититѣ за околията се произвеждатъ предимно въ тѣзи училища, като се използватъ машинитѣ, инструментитѣ и инвентара имъ. По останалитѣ занаяти тѣ се произвеждатъ по възможностъ въ сколийскитѣ центрове.

Чл. 6. Кандидатитѣ подаватъ до камарата най-късно единъ месецъ преди произвеждането на изпита заявление, придружено отъ:

1. Училищно свидетелство за завършено прогимназиално образование; 2. Кръщелно свидетелство; 3. Занаятчийско-ученическа книжка и 4. Увѣрение, че сѣ завършили задължителнитѣ курсове за занаятчийски ученици, гдето има открити такива отъ държавата или търговско-индустриалнитѣ камари, освенъ ако кандидатитѣ удостоверяватъ, че имъ е отказано следванетоъ въ тѣхъ по липса на мѣсто или по друга нѣкоя важна причина.

Чл. 7. Изпитътъ е теоритически и практически.

Чл. 8. Теоритическия изпитъ бива писменъ и устенъ и се простира върху:

а) общата теория: български езикъ, благонравие, приложно смѣтане и геометрия съ чертане, стопанска география, гражданско учение и занаятчийско знание, и

б) теорията по занаята.

По български езикъ кандидатътъ трѣбва да знае: свободно, ясно и изразително да чете; да разказва дадено четиво; да извлѣча поука отъ това четиво; диктовка и писане четливо и правилно.

По благонравие кандидатътъ трѣбва да знае: кое е добро и ксе зло; благоприличие; уважение; почитъ; милостъ; благотворителностъ; указание за държането на чирака въ разни случаи на живота, въ училището или вънъ отъ него.

По приложно смѣтане и геометрия съ чертане: таблицата за умножение; четиритѣхъ действия — събиране, изваждане, умножение и дѣлене; увеличение и намаление на числата десетъ, сто, хиляда и повече пѣти; проста десетична дробъ; метрична система; мѣрки за дължина, тежестъ, вмѣстимостъ и пр.; разни видове геометрични форми и специално ония отъ тѣхъ, които се срещатъ въ занаята му; измѣрването имъ; чертане на разни фигури и тѣхното приложение въ занаята.

По стопанска география, гражданско учение и занаятчийско знание:

Елементарни познания по земледѣлие, индустрия, търговия, занаяти и свободни професии.

Семейство, родъ, племе; български народъ, държава; права и задължения на българскитѣ граждани; закони; три власти въ България, администрация.

Занаятъ, занаятчия, помощницитѣ му; занаятчийски ученикъ, калфа и майсторъ и отношенията имъ; права и задължения на занаятчийския ученикъ; занаятчийско-ученически книжки; търговско-индустриалнитѣ камари и занаятчийскитѣ имъ отдѣли; занаятчийски сдружения; обществени осигуровки.

По теорията на занаята кандидатътъ трѣбва да знае: всички инструменти, пособия и машини, съ които си служи въ работата; всички материали, които се преработватъ въ занаята му.

Забележка. Изпитът по български език, смѣтане и геометрия съ чертане, а при нужда и по теорията на занаята, бива писменъ и усненъ. Показанитѣ добъръ успѣхъ по тѣзи предмети на писменния изпитъ, се освобождаватъ отъ усненъ изпитъ.

Чл. 9. На практическия изпитъ кандидатътъ трѣбва да изпълни съ достатъчно умѣние и вещина зададената му по жребие работа отъ материята, която нормално се изучава презъ чирачеството на занаята му.

Чл. 10. Материалитѣ се набавятъ отъ занаятчийския ученикъ, а инструментитѣ, ако сѣ леко носими, отъ майстора.

Чл. 11. Теоретическиятъ и практическия изпити се произвеждатъ едно следъ друго, безъ разлика дали единиятъ ще предхожда другия — споредъ обстоятелствата и по решение на изпитната комисия.

Забележка. Кандидатитѣ съ завършено срѣдно образование се освобождаватъ отъ теоретическия изпитъ, но не и отъ теорията на занаята. Тѣ внасятъ половина такса.

Чл. 12. За резултата отъ изпита се държи протоколъ за всѣки занаятъ. При оценяване успѣха по практическия изпитъ, председателътъ на комисията може да поиска мнението на единъ или двама други майстори отъ съответния занаятъ.

Чл. 13. Изпитътъ се счита за успѣшно положенъ, ако кандидатътъ получи най-малко срѣдна бележка по отдѣлно по общата теория, по теорията на занаята и по практиката на занаята.

Чл. 14. Протоколътъ, подписанъ отъ членоветѣ на изпитната комисия, се изпраща въ търговско-индустриалната камара, която издава заповѣдъ за провъзгласяване въ калфи издържалитѣ успѣшно изпита занаятчийски ученици. Резултатътъ отъ изпита се съобщава на кандидатитѣ въ срокъ отъ 24 часа отъ произвеждането на изпита.

Чл. 15. Кандидатитѣ, неиздържали които и да било отъ установенитѣ изпити сѣ длъжни да се явятъ на поправителенъ изпитъ по него, въ следващата изпитна сесия, иначе полагатъ цѣль изпитъ. Цѣль изпитъ полагатъ и кандидатитѣ, които не сѣ издържали поправителния си изпитъ.

Забележка. За допускането до поправителенъ изпитъ кандидатитѣ внасятъ половината отъ опредѣлената въ чл. 3 отъ настоящия правилникъ такса.

Чл. 16. Търговско-индустриалнитѣ камари вписватъ провъзгласяването на занаятчийски ученикъ въ калфа въ неговата занаятчийска ученическа книжка и я връщатъ на правоимеющия чрезъ съответното занаятчийско сдружение, а тамъ, дето нѣма такова, чрезъ общинското управление.

Останалитѣ документи по чл. 6 отъ правилника сѣщо се връщатъ на кандидатитѣ.

Чл. 17. Членоветѣ на изпитната комисия не могатъ да бъдатъ лица, които сѣ въ сродство съ кандидатитѣ по права линия безъ ограничение, а по съребърна — до четвърта степенъ включително, или пъкъ иматъ съ тѣхъ висящо дѣло въ сѣда. Майсторътъ не може да изпита кандидатитѣ, които шестъ месеца преди изпита сѣ били негови чираци. Тѣзи отношения трѣбва да се заявятъ предварително на председателя отъ членоветѣ на изпитната комисия и отъ кандидатитѣ за изпититѣ.

Чл. 18. Настоящиятъ правилникъ е издаденъ съгласно чл. 51 отъ закона за занаятитѣ и влиза въ сила отъ деня на публикуването му въ „Държавенъ вестникъ“.

1—(7033)—1

ПРАВИЛНИКЪ

за произвеждане изпитъ за майстори

Чл. 1. Всѣко лице, което иска да упражнява известенъ занаятъ въ страната, трѣбва да притежава майсторско свидетелство.

Чл. 2. До майсторски изпитъ се допускатъ всички лица, които сѣ прекарвали опредѣлено въ чл. 24 на настоящия правилникъ време за чиракуване, признати сѣ отъ търговско-индустриалнитѣ камари за калфи, и следъ това сѣ прекарвали опредѣленото време за калфуване по занаята.

Лицата, които сѣ завършили съ успѣхъ женскитѣ занаятчийски курсове, открити съ разрешение отъ Министер-

ството на търговията, промишлеността и труда до влизане въ сила на настоящия правилникъ, както и лицата постѣпили въ тия курсове до тази дата, се допускатъ до майсторски изпитъ въз основа на представени отъ тѣхъ свидетелства за завършенъ курсъ, макаръ и да нѣматъ завършено прогимназиално образование.

Лицата, които ще постѣпятъ въ тия курсове следъ влизане въ сила на настоящия правилникъ, ще се допускатъ до майсторски изпитъ, ако представятъ свидетелство за завършенъ курсъ, свидетелство за завършено прогимназиално образование и занаятчийско-ученическа книжка за прекаранъ калфенски стажъ по занаята.

Чл. 3. Кандидатитѣ за майсторски изпитъ подаватъ до търговско-индустриалната камара, въ района на която упражняватъ занаята, писмено заявление, придружено отъ следнитѣ документи: 1) занаятчийско ученическа книжка, въ която да сѣ нанесени всички сведения и промѣни, станали презъ време на чиракуването и калфуването имъ; 2) кръщелно свидетелство, че сѣ навършили 18-годишна възраст; 3) училищно свидетелство, че сѣ завършили курса на прогимназиалното образование и 4) удостоверение, че сѣ завършили съ успѣхъ открититѣ въ мѣстожителството имъ отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалнитѣ камари, допълнителни занаятчийски училища, или задължителнитѣ кратковременни курсове по занаята имъ или такива за общо образователна подготовка.

Незавършилитѣ тия училища и курсове не се допускатъ до майсторски изпитъ (чл. 14 отъ правилника за прилагането на закона за занаятитѣ).

Чл. 4. Допускатъ се до майсторски изпитъ по практика лицата, които по силата на чл. 6 отъ закона за занаятитѣ искатъ да упражняватъ и другъ занаятъ, а така сѣщо и селскитѣ майстори, които искатъ по силата на чл. 86 отъ правилника за прилагане на закона за занаятитѣ да упражняватъ занаята си въ градоветѣ.

Забележка I. Кандидатитѣ за майсторски изпитъ по практика, завършили пълния курсъ на допълнителнитѣ занаятчийски училища, къмъ заявлението си прилагатъ свидетелство за завършенъ пълень курсъ на училището и занаятчийско-ученическата си книжка за прекарания чирашки и калфенски стажъ.

Забележка II. Кандидатитѣ за майсторски изпитъ по практика, завършили промишлени практически училища, прилагатъ къмъ заявлението си свидетелство за завършенъ курсъ на училището и удостоверение за прекарана едногодишна практика по занаята въ училищна, държавна, общинска или частна работилница или фабрика (чл. 7., п. 3 отъ правилника за прилагане на закона).

Забележка III. Кандидатитѣ за майсторски изпитъ по практика по чл. 6 отъ закона за занаятитѣ, прилагатъ къмъ заявлението си майсторско свидетелство по първия занаятъ и удостоверение за прекарана едногодишна практика по новия занаятъ въ училищна, държавна, общинска или частна работилница или фабрика (чл. 15 отъ правилника за прилагане на закона).

Забележка IV. Кандидатитѣ за майсторски изпитъ по практика за градски майстори (чл. 86 отъ правилника за прилагане на закона) прилагатъ къмъ заявлението майсторското си свидетелство за селски майсторъ.

Забележка V. Заваренитѣ занаятчии на 13 май 1925 г. безъ завършено първоначално образование и тия заварени на 1 юлий 1933 г. безъ завършено прогимназиално образование, се допускатъ до майсторски изпитъ на общо основание.

Чл. 5. Всички лица по признатитѣ на 9 февруарий 1926 година, 10 априль 1928 година, 25 юлий 1928 година и 31 мартъ 1931 година занаяти, които сѣ имали право да се снабдятъ безъ изпитъ съ майсторски свидетелства по упражняванитѣ отъ тѣхъ занаяти на основание чл. чл. 68 и 69 отъ правилника за прилагане на закона за организиране и подпомагане на занаятитѣ отъ 9 февруарий 1926 г. и чл. чл. 73 и 74 отъ правилника за приложението на сѣщия законъ отъ 10 априль 1928 г. се допускатъ до майсторски изпитъ въз основа на удостоверения издадени отъ съответното занаятчийско сдружение, а тамъ гдето нѣма такова, отъ общинското управление.

Чл. 6. Кандидатитѣ за майсторски изпитъ подаватъ заявленията си заедно съ документитѣ на съответната търговско-индустриална камара най-късно единъ месецъ преди произвеждането на майсторскитѣ изпити.

Търговско-индустриалнитѣ камари най-късно 15 дни преди произвеждането на тия изпити съобщаватъ на канди-

датитъ, дали се допускатъ или не до майсторски изпитъ, а така също датитъ и мѣстото на произвеждане изпита.

Забележка. Търговско-индустриалнитъ камари сѣ длъжни единъ месецъ по-рано да уведомятъ Министерството на търговията, промишлеността и труда за датата и мѣстото на произвеждане изпита.

Чл. 7. Майсторскитъ изпити се произвеждатъ отъ комисия, назначена отъ бюрото на търговско-индустриалната камара, подъ председателството на министерския пратеникъ, ако има такъвъ, и членове: представителъ на камарата, единъ учителъ по съответния занаятъ или споредъ занаятния специалистъ и единъ представителъ на съответното занаятчийско сдружение, избранъ отъ председателя на комисията измежду представенитъ трима отъ сдружението майстори.

Когато кандидатитъ за изпитъ сѣ многобройни, търговско-индустриалнитъ камари назначаватъ нѣколко самостоятелни изпитни комисии.

Забележка I. Представителтъ на камарата по право е председателъ на изпитната комисия, ако Министерството на търговията, промишлеността и труда не е изпратило свой делегатъ. Министерскиятъ пратеникъ, тамъ гдето има такъвъ, има право на решающъ гласъ въ комисията.

Забележка II. Ако нѣма учителъ по занаята или специалистъ мѣстото му се заема отъ втори занаятчий майсторъ, посоченъ отъ председателя на изпитната комисия.

Забележка III. На изпита по занаятитъ: сградо-строителния (дюлгерския), дървена покривна конструкция, зидарския (заваренъ), мазаческия (заваренъ) и каналджийския участвува архитектъ; по зѣботехническия занаятъ — зѣболѣкаръ; по машинно-монтажния — инженеръ; по електро-монтажния — електро-инженеръ; по занаятитъ: месарския, месо-колбасарския, млѣкарския, сиренарския и подковаческия (налбантския) — ветеринаренъ лѣкаръ или специалистъ и по газирани безалкохолни питиета — лѣкаръ.

Чл. 8. По занаяти, по които има професионални училища, майсторскитъ изпити се произвеждатъ по възможностъ въ пунктоветъ, въ които сѣ открили тѣзи училища. По останалитъ занаяти тѣ се произвеждатъ предимно въ окръжнитъ центрове.

Завършилитъ допълнителни занаятчийски училища полагатъ майсторски изпитъ при тия училища въ края на учебната година.

Завършилитъ промишлени практически училища полагатъ следъ прекараната едногодишна практика майсторски изпитъ при тия училища въ края на учебната година. По изключение, Министерството на търговията, промишлеността и труда може да разреши изпитъ да се положи и при друго училище.

Чл. 9. Всѣки кандидатъ допустнатъ до изпитъ внася предварително изпитна такса отъ 200 лева. Отъ събранитъ такси се плаща на Министерския пратеникъ и на представителя на камарата по 250 лева заседателни на день, а на останалитъ членове възнаграждение на заседание въ размѣръ, опредѣленъ отъ бюрото на камарата, а останалата частъ се внася въ камарата за фондъ „Чирашко образование“.

Освенъ тѣзи такси той внася и съответнитъ такси, предвидени въ бюджета на държавата и на камарата.

Чл. 10. Изпитътъ бива: по обща теория, по теория на занаята и по практика.

Забележка. Министерството на търговията, промишлеността и труда съ съдействието на търговско-индустриални камари изготвява материала, по който ще се произвеждатъ изпититъ, и съответнитъ конспекти по отдѣлнитъ занаяти.

Чл. 11. Изпитътъ по обща теория може да бѣде писменъ или устенъ и се простира върху:

- 1) закона за занаятитъ;
- 2) закона за кооперативнитъ сдружения;
- 3) закона за хигиената и безопасността на труда;
- 4) закона за общественитъ осигуровки;
- 5) закона за настаняване на работа и осигуряване при безработица, и
- 6) книговодство и писмоводство.

Чл. 12. Изпитътъ по теория на занаята се простира върху материалознание, инструментно и машинознание, чертежи и калкулация.

Чл. 13. Практическия изпитъ обхваща изработването на опредѣленъ отъ изпитната комисия предметъ. На практически изпитъ кандидатътъ е длъженъ да покаже, дали е усвоилъ съ достатъчна вещина, способностъ и сръчностъ, и дали е въ състояние да работи самостоятелно и на свой отговорностъ да приеме поръчки.

Забележка I. Практическата работа се задава по жребие и обхваща най-сѣщественото отъ занаята. Предмети, макаръ и отъ занаята, но които не се употребяватъ масово отъ населението, не трѣбва да се задаватъ на практически изпитъ.

Забележка II. На всѣки кандидатъ съ огледъ на заданията му по практика предметъ изпитната комисия опредѣля максималното време, въ което кандидатътъ трѣбва да изработи предмета.

Чл. 14. Кандидатътъ е длъженъ да си достави както материалитъ, отъ които ще изработи предмета, така също и инструментитъ, съ които ще си служи при работата си, ако тия последнитъ сѣ лесно носими.

Чл. 15. При практическата работа трѣбва да се използватъ помѣщенията, машинитъ, инструментитъ и инвентара на сѣществуващитъ професионални училища, били тѣ държавни, на изборни учредения или на частни лица и държавнитъ работилници, а тамъ гдето нѣма такива, работата ще се извършва въ частни работилници, опредѣлени отъ изпитната комисия.

Чл. 16. Практическата работа се извършва подъ надзора на изпитната комисия и се оценява отъ сѣщата.

Забележка. За по-ефикасенъ контролъ върху практическата работа на кандидата, ако е нужно, председателтъ на изпитната комисия усилива състава на последната и съ други допълнителни занаятчии.

Чл. 17. Ако кандидатътъ е отъ занаятъ, по който се работи по предварителни планове, чертежи и калкулации, изпитната комисия му задава да направи чертежъ и калкулация на предмета, който му се е падналъ да работи или на другъ предметъ.

Чл. 18. Теоритическиятъ и практическия изпити се произвеждатъ едно следъ друго безъ разлика, дали единиятъ ще предхожда другия — споредъ обстоятелствата и по решение на изпитната комисия.

Чл. 19. За всѣки кандидатъ се държи отдѣленъ протоколъ.

Забележка. При оценяване на предметитъ, изработени на практическия изпитъ, председателтъ на комисията може да поиска и мнението и на други двама майстори.

Чл. 20. Майсторскитъ изпитъ се счита издържанъ, ако кандидатътъ е издържалъ успѣшно изпита си по обща теория, по теория на занаята и по практика.

Кандидатитъ, неиздържали една или две отъ тия три части отъ изпита, сѣ длъжни да се явятъ на поправителенъ изпитъ въ следващата изпитна сесия, иначе полагатъ цѣлъ изпитъ. Също така полагатъ цѣлъ изпитъ и ония кандидати, които не издържатъ поправителния си изпитъ.

Чл. 21. Членове на изпитната комисия не могатъ да бѣдатъ лица, които сѣ въ сродство съ кандидата по права линия безъ ограничение, а по сърѣбона — до 4 степенъ включително, по сватовство до 3 степенъ включително или пъкъ иматъ съ кандидата висяще дѣло въ сѣда.

Майсторътъ не може да изпитва своитъ калфи, които 6 месеца преди изпита сѣ били заети на работа при него, и частниятъ учителъ — своитъ ученици. Тѣзи отношения трѣбва да се заявятъ предварително на председателя на изпитната комисия, било отъ кандидатитъ, било отъ членоветъ на комисията.

Чл. 22. Протоколитъ подписани отъ всички членове, се изпращатъ въ търговско-индустриалната камара, която въ тримесеченъ срокъ издава на кандидатитъ, издържали успѣшно теоритическия и практическия изпити майсторско свидетелство потвърдено съ печата на камарата и подписано отъ председателя и секретаря на сѣщата.

Чл. 23. Председателтъ на изпитната комисия е длъженъ да уведоми следъ свършване на изпита кандидатитъ, дали сѣ издържали или не майсторския си изпитъ.

Забележка. За допускане до поправителенъ изпитъ кандидатътъ внася допълнително половината отъ опредѣлената въ чл. 9 на правилника такса.

Чл. 24. Най-краткиятъ срокъ за изучаване на всѣки занаятъ по отдѣлно, следъ който кандидатътъ може да се яви на майсторски изпитъ, е опредѣленъ въ следната таблица.

ТАБЛИЦА

на признатигъ занаяти съгласно чл. 2 на закона за занаятите и чл. 2 отъ правилника за прилагане на тоя законъ, съ обозначение минималния срокъ за чиракуване и калфуване.

№ по редъ	З а н а я т и				№ по редъ	З а н а я т и			
		Години за чиракуване	Години за калфуване	Отъ коя група сж			Години за чиракуване	Години за калфуване	Отъ коя група сж
1	Абаджийския	2	2	I	48	Медникарския (включително алуминиеви съдове и калайджийство)	2	2	IV
2	Автомобилно-каруцерийския	3	3	III	49	Месарския	2	2	XI
3	Антерио-юри анджийския	2	2	I	50	Месо-колбасарския	2	2	XI
4	Бояджийския на автомобили, коли и файтони	2	3	IX	51	Млѣкарския	2	2	XI
5	Брадваро-коваческия	2	2	IV	52	Мобилно-столарския	3	3	III
6	Бродерийския	2	2	I	53	Монтьорския на автомобили и мотоциклети	3	3	V
7	Бръснаро-фризьорския	2	2	II	54	Монтьорския на шевни, плетачни, пишущи машини и велосипеди	3	3	V
8	Бъчварския	2	3	III	55	Музикални инструменти отъ дърво	3	3	III
9	Водопроводна инсталация (топла и студена вода)	2	3	V	56	Мутафчийския	2	2	IV
10	Вулканизаторския	3	3	XII	57	Ножарския	2	2	IV
11	Вжжарския	2	2	VI	58	Обущарския	3	3	II
12	Газирани безалкохолни питиета	2	2	XI	59	Ортопедическия	3	3	XII
13	Галванопластическия	3	3	IX	60	Оржжейния	3	3	V
14	Готварския	2	3	XI	61	Печатарския	3	3	X
15	Грънчарския	2	3	VII	62	Печато-рѣзаческия	2	2	XII
16	Дървена покривна конструкция	3	3	VIII	63	Печкаджийския (зидани и кахлени печки)	2	2	VII
17	Електро-монтьорския (за електрически машини, уреди и инсталации)	3	3	V	64	Подковащия (налбантския)	2	3	IV
18	Желѣзаро-стругарския	3	3	IV	65	Реснарския	2	2	VI
19	Земледѣлски орѣдия: за вѣялки, гребла, дикани, грапи, плугове и пр. (дървена и желѣзна конструкция)	3	3	III	66	Рѣзбарския	2	2	III
20	Зидаро-мазаческия	2	3	VIII	67	Самарджийския	2	2	III
21	Златарския	3	3	IV	68	Сградо-строителния (долгерство)	3	4	VIII
22	Зжботехническия	2	3	XII	69	Седларо-сараческия	2	3	II
23	Изкуственъ мраморъ, циментови издѣлия и мозайки	2	2	VII	70	Сиренарския	3	3	XI
24	Калайджийския	2	2	IV	71	Сладкарския	2	3	XI
25	Калпакчийско-кожухарския	2	2	II	72	Столарския (мобилно и строително столарство)	3	4	III
26	Каменодѣлския	2	3	VII	73	Строително-бояджийския	2	3	IX
27	Каналджийския	3	3	VIII	74	Строително-желѣзарския	3	3	IV
28	Кантарджийския	3	3	IV	75	Строително-скулпторския	3	3	VIII
29	Каскети и фуражки	2	2	I	76	Строително-столарския	3	3	III
30	Килимарския (за двулицеви и персийски килими)	2	3	VI	77	Стругарския	2	3	III
31	Книговезкия	2	2	X	78	Тапицерския	2	3	III
32	Коваческия	3	3	IV	79	Текстилно-бояджийския	2	3	IX
33	Кожарския	2	3	II	80	Тенекеджийския (строително тенекеджийство и собаджийство)	3	3	IV
34	Кожаро-опинчарския	2	2	II	81	Тухларо-керемидарския	2	2	VII
35	Коларо-дърводѣлския	2	3	III	82	Тъкаческия	3	3	VI
36	Коларо-желѣзарския	3	3	IV	83	Тююно-техническия	3	3	XII
37	Коларския (дървена и желѣзна конструкция)	3	4	III	84	Финно-кожухарския	2	3	II
38	Корсетарския	2	2	I	85	Фирмопиския	2	3	X
39	Котлярския	3	4	IV	86	Фотографския	2	3	X
40	Кошничарския	2	2	III	87	Фотокинографския	3	4	X
41	Крояческия на женски дрехи	3	3	I	88	Хлѣбарския	2	2	XI
42	Крояческия на мъжки дрехи	3	3	I	89	Цвѣтарския (за изкуствени цвѣтя и др.)	2	2	I
43	Лодкостроителния	3	3	III	90	Чантаджийско-куфарджийския	2	3	II
44	Лѣярския (включително камбанолѣярство)	3	3	IV	91	Часовникарския	3	4	V
45	Машинно-плетачния	2	3	VI	92	Черварския	2	2	XII
46	Машинно-монтьорския (машиненъ монтажъ, машинно-шлосерство, машинно лѣярство и машинно-стругарство)	3	4	V	93	Четкарския	2	2	XII
47	Машинно-шлосерския	3	3	IV	94	Чехларския	2	2	II
					95	Шапкарския (за мъжки и женски шапки)	3	3	I
					96	Шапкарския за женски шапки	2	2	I
					97	Шапкарския за мъжки шапки	2	2	I
					98	Шиваческия на долни дрехи	2	2	I

Забележка. Кандидатитъ съ завършено срдно или висше образование прекарватъ като занаятчийски ученици една година.

Калфенството се намалява съ една година на кандидатитъ съ срдно образование, а за тия съ висше образование — на половина отъ предвиденото време.

Чл. 25. Настоящиятъ правилникъ е издаденъ съгласно чл. 51 отъ закона за занаятите и влиза въ сила отъ деня на публикуванетоъ му въ „Държавенъ вестникъ“.

ПРАВИЛНИКЪ

за ревизия на занаятчийскитѣ предприятия и сдружения

Глава I.

Общи положения.

Чл. 1. На ревизия подлежатъ занаятчийскитѣ предприятия по изброенитѣ занаяти въ чл. 2 отъ правилника за прилагане на закона за занаятитѣ, както и занаятчийскитѣ и професионални сдружения, образувани съгласно чл. чл. 23 и 46 отъ закона за занаятитѣ.

Чл. 2. Контролътъ върху занаятчийскитѣ предприятия се упражнява:

а) отъ органитѣ на Министерството на търговията, промишлеността и труда;

б) отъ органитѣ на търговско-индустриалнитѣ камари;

в) отъ членоветѣ на настоятелствата на занаятчийскитѣ сдружения и

г) отъ административнитѣ власти въ страната.

Чл. 3. Контролътъ върху занаятчийскитѣ и професионални сдружения се упражнява отъ органитѣ на Министерството на търговията, промишлеността и труда и тия на търговско-индустриалнитѣ камари.

Чл. 4. Ревизията на занаятчийскитѣ предприятия се извършва презъ всѣко време по инициативата на съответнитѣ органи на Министерството на търговията, промишлеността и труда, търговско-индустриалнитѣ камари, членоветѣ на настоятелствата на занаятчийскитѣ сдружения и административнитѣ власти, а ревизията на занаятчийскитѣ и професионални сдружения се извършва само по нареждане на Министерството на търговията, промишлеността и труда или на председателитѣ на търговско-индустриалнитѣ камари.

Чл. 5. Органитѣ на административната власт ревизиратъ занаятчийскитѣ предприятия само по нарушение на членове 3, 8, 9, 12, 13, 14 и 16, включително отъ закона за занаятитѣ.

Чл. 6. Настоятелствата на сдруженията — браншови, групови или общо занаятчийски — могатъ да ревизиратъ само занаятчийтѣ отъ съответния имъ занаятъ и районъ, ако сдружението е браншово, или занаятчийтѣ отъ занаятитѣ, числящи се въ дадена група, ако сдружението е групово и всички занаятчий, ако сдружението е общо, занаятчийско.

Забележка: за районъ на сдружението се счита населеното мѣсто, въ което е седалището на сдружението. Включватъ се въ сѣщия районъ и ония населени пунктове, отъ които занаятчийтѣ членуватъ въ това сдружение.

Чл. 7. Настоятелствата на сдруженията и предприятияята, които се ревизиратъ, сѣ длъжни да изпълняватъ исканията на органитѣ, натоварени съ ревизията, отнасящи се до справки, сведения или доказателства по архивата, дѣлата и регистритѣ.

Глава II.

Права и длъжности на лицата, натоварени съ произвеждане на ревизиитѣ.

Чл. 8. Лицата, натоварени съ ревизиране на занаятчийскитѣ предприятия и сдруженията се снабдяватъ съ открити листове отъ съответнитѣ учреждения, упражняващи контрола по спазването и изпълнението на закона за занаятитѣ.

Чл. 9. Контролнитѣ органи сѣ длъжни, подъ страхъ на углавна гражданска отговорност, да пазятъ въ тайна всички особености на занаятчийското производство, които сѣ могли да узнаятъ при изпълнението си на служебнитѣ си обязанности.

За умислено злоупотребление съ дадената имъ власт контролнитѣ органи отговарятъ споредъ общитѣ закони въ страната.

Чл. 10. Лицата, натоварени съ ревизиране на занаятчийскитѣ предприятия и сдруженията, сѣ длъжни да установятъ качеството си на такива преди започване на ревизията.

Глава III.

Ревизия на занаятчийскитѣ предприятия.

Чл. 11. При ревизията на занаятчийскитѣ предприятия се събиратъ сведения:

а) кой е собственикъ на предприятието?

б) притежава ли майсторско свидетелство?

в) извършил ли е предварително регистрация, съгласно чл. 3 отъ закона за занаятитѣ и чл. 4 отъ правилника за прилагането му?

г) ако е чуждъ поданикъ, получил ли е предварително разрешение отъ съответната търговско-индустриална ка-

мара за откриване на работилница или за упражняване известенъ занаятъ (чл. 4 отъ закона и чл. 11 отъ правилника за прилагането му)?

Ако има занаятчийски ученици, калфи или несамостоятелни майстори, чужди поданици, снабдени ли сѣ съ разрешение отъ Дирекцията на труда и общественитѣ осигуровки да останатъ на работа въ страната?

д) има ли на работилницата поставена фирма (надпись), която да съдържа пълното име и презиме на собственика, както и занаята, който упражнява (чл. 3 отъ закона за занаятитѣ и чл. 5 отъ правилника за прилагането му)?

е) има ли поставенъ по занаятитѣ, посочени въ чл. 6 отъ Правилника за прилагането на закона, надпись (табела) на всѣка постройка, съ името на майстора, занаята му и адреса на работилницата, кантората или жилището му?

ж) снабденъ ли е занаятчийскитѣ ученикъ и калфата съ занаятчийско ученическа книжка?

з) надлежно попълнена ли е последната съ даннитѣ, които сѣ предвидени въ чл. 9 отъ закона за занаятитѣ и чл. 18 отъ Правилника за прилагането му?

и) сключенъ ли е договоръ, съгласно чл. 12 отъ Закона за занаятитѣ и чл. 24 отъ правилника за прилагането му?

к) занаятчийскитѣ ученици и калфитѣ посещаватъ ли редовно чирашкинѣ и калфенскитѣ училища и задължителнитѣ курсове?

л) майсторътъ представил ли е занаятчийския ученикъ на калфенски изпитъ следъ завършването отъ сѣщия срока за чиракуване, опредѣленъ въ чл. 24 отъ правилника за произвеждане на изпитъ за майстори (чл. 14 отъ закона)?

м) ако изпитътъ не е билъ издържанъ успѣшно, на какво се дължи това? — На слабого разягиче на занаятчийския ученикъ ли, на небрежността на майстора ли, или на обстоятелството, че той го е използувалъ за работи, които нѣматъ нищо общо съ занаята му или на други причини?

Въ такъвъ случай се съставя актъ за нарушение на чл. 16 отъ Закона и чл. чл. 26 и 27 отъ правилника за прилагането му.

Чл. 12. Възъ основа на извършенитѣ ревизии контролнитѣ органи съставятъ актове за всички константирани нередовности и излагатъ въ тѣхъ точно и подробно нарушенията на закона за занаятитѣ и правилницитѣ за прилагането му.

Чл. 13. Актоветѣ се съставятъ веднага следъ извършване на ревизията и на самото мѣсто. Сѣщитѣ се прочитатъ на нарушителя и се подписватъ отъ съставителя, отъ нарушителя, и отъ двама грамотни свидетели.

Чл. 14. Всѣки актъ трѣбва да съдържа: датата, името, презимето и званието на съставителя на акта и мѣстожителството му; името презимето, занятието и мѣстожителството на нарушителя; сѣщността на нарушението; името, презимето, занятието и мѣстожителството на свидетелитѣ, присѣствували при откриване на нарушението и съставянето на акта.

Чл. 15. Ако нарушителятъ откаже да подпише акта, прави се бележка върху самия актъ „отказва да подпише“, приподписана отъ двама грамотни свидетели.

Ако нарушителятъ е неграмотенъ, прави се бележка върху акта за неговата неграмотностъ, потвърдена отъ сѣщитѣ свидетели или отъ други такива.

Чл. 16. Актоветѣ се изпращатъ веднага на съответната търговско-индустриална камара. Въ продължение на седемъ дена отъ постъпването на актоветѣ председателтъ на търговско-индустриалната камара е длъженъ да издаде постановление за налагане на глоба, за закриване на работилницата или за преустановяване на работата при подвижнитѣ и сезонни занаяти.

Чл. 17. При опредѣляне размѣра на глобата трѣбва да се обърща внимание на състоянието на нарушителя и на естеството на извършеното нарушение.

Чл. 18. Постановлението трѣбва да съдържа: номера, датата и мѣстото на издаванетоъ му; името, презимето, занятието и мѣстожителството на нарушителя; сѣщността на нарушението; повелителна часть (деспозитивъ) съ означение размѣра на глобата, закриване на работилницата или преустановяване на работата при подвижнитѣ и сезонни занаяти на нарушителя; указание чрезъ кого, въ какъвъ срокъ, предъ когъ и въ коя часть може да се обжалва постановлението; допуска ли се или не предварително изпълнение на постановлението, съгласно забележката къмъ чл. 42 отъ закона за занаятитѣ.

Чл. 19. Преписъ отъ постановлението се връчва срещу разписка на нарушителя, който въ петнадесетъ дневенъ срокъ отъ датата на връчванетоъ може да го обжалва

чрез председателя на търговско-индустриалната камара предъ Министерството на търговията, промишлеността и труда.

Чл. 20. Ако въ продължение на петнадесет дни отъ връчването на преписа, нарушителътъ не обжалва постановлението, последното влиза въ сила и подлежи на изпълнение. То се изпраща на съответнитѣ финансови и административни власти за събиране на глобата, за затваряне на занаятчийската работилница или пъкъ за преустановяване работата при подвижнитѣ и сезонни значаия.

Чл. 21. Когато нарушителътъ обжалва въ опредѣления срокъ постановлението, цѣлата преписка, състояща се отъ акта, постановлението, разписката за връчване преписъ отъ последното, апелативната жалба и плика, ведно съ приложенитѣ къмъ жалбата писмени доказателства и мотивираното мнение на камарата — се изпраща на Министерството, непосредствено следъ привършване на преписката, за по-нататъшно разглеждане.

Чл. 22. Въ едномесеченъ срокъ отъ постѣпване на апелативната жалба въ Министерството, Министра на търговията, промишлеността и труда, издава ново постановление, което не подлежи на обжалване.

Глава IV.

Ревизия на сдруженията.

Чл. 23. Ревизията на занаятчийскитѣ и професионални сдружения се извършва отъ органитѣ на Министерството на търговията, промишлеността и труда и на търговско-индустриалнитѣ камари.

Административнитѣ ревизии иматъ за целъ да установятъ, дали при организацията, живота и дейността на сдруженията сѣ спазени всички условия, права и задължения, предвидени въ закона за занаятитѣ и правилникитѣ за прилагането му.

Финансовитѣ ревизии иматъ за целъ да се следи за точното приложение на законитѣ, правилникитѣ и други наредби, отнасящи се до приходитѣ и разходитѣ на сдружениято

При извършването на административнитѣ ревизии ще се съблюдаватъ точно постановленията на закона за занаятитѣ, правилникитѣ за прилагането му и всички други наредби и окръжни, издадени отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда и търговско-индустриалнитѣ камари.

При извършването на финансовитѣ ревизии, органитѣ на Министерството на търговията, промишлеността и труда и на търговско-индустриалнитѣ камари се ръководятъ по закона за финансовата инспекция и правилника за прилагането му, както и по другитѣ съответни законоположения и наредби.

Чл. 24. За констатиранитѣ нередовности при административната ревизия се съставя актъ, въ който подробно се излагатъ нарушенията на закона за занаятитѣ и правилникитѣ за прилагането му.

Актътъ се съставя непосредствено следъ извършване на ревизията, подписва се отъ съставителя му, отъ нарушителя и отъ двама грамотни свидетели.

Ако нарушителятъ откаже да подпише, прави се бележка върху акта „отказва да подпише“ и се потвърждава отъ същитѣ или отъ други двама свидетели.

Актоветѣ се изпращатъ на председателя на търговско-индустриалната камара на разпореджане.

Чл. 25. За констатиранитѣ нередовности при финансовата ревизия, се съставятъ актове, по реда и начина, опредѣлени въ закона за финансовата инспекция и правилника за прилагането му, както и въ съответнитѣ други законоположения и наредби.

Съставенитѣ актове следватъ процедурата, предвидена въ закона и правилника за финансовата инспекция и другитѣ съответни законоположения и наредби.

Чл. 26. Настоящиятъ правилникъ е издаденъ, съгласно чл. 51 отъ закона за занаятитѣ и влиза въ сила отъ дения на публикуването му въ „Държавенъ вестникъ“.

1—(7034)—1

ОКРЪЖНИ, ЗАПОВѢДИ, НАРЕДБИ И ДР.

М-во на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството
Отдѣление за техническа контрола, компетентностъ и пр.

ЗАПОВѢДЪ

№ 5058

Съгласно чл. чл. 41 и 45 отъ закона за Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и

на основание протоколъ № 72 отъ 28 декемврий 1933 година, на службата за техническа контрола, компетентностъ и практика, нераздѣлна частъ отъ настоящата заповѣдъ,

Разрешавамъ:

Да се признае право на свободна техническа практика по специалността имъ на следнитѣ лица съ сръдно техническо образование:

- 1) Пенчо Стойковъ — асистентъ машиненъ инженеръ отъ с. Д. Чифликъ, Плъвенско;
- 2) Филковъ Иванъ Стефановъ — машиненъ техникъ отъ гр. Лѣсковецъ;
- 3) Тодоровъ Ангелъ — машиненъ техникъ отъ с. Павликени, Търновско;
- 4) Игнатовъ Иванъ Генчевъ — машиненъ техникъ отъ с. Павликени, Търновско;
- 5) Никола Рашковъ Ивановъ — машиненъ техникъ отъ гр. Елена;
- 6) Воденичаровъ Асенъ — машиненъ техникъ отъ гр. Ямболъ;
- 7) Симовъ Иванъ Тодоровъ — машиненъ техникъ отъ гр. Брѣзникъ;
- 8) Михайловъ Никола — машиненъ техникъ отъ гр. Самоковъ;
- 9) Церибашевъ Николай Николовъ — машиненъ техникъ отъ с. Келифареве, Търновско;
- 10) Геновъ Иванъ Йордановъ — машиненъ техникъ отъ гр. Враца;
- 11) Цанковъ Цанко Рачковъ — машиненъ техникъ отъ гр. Русе;
- 12) Захариевъ Любомиръ Ивановъ — машиненъ техникъ отъ с. Пашакъой, Г. Орѣховско;
- 13) Пановъ Георги Деспотовъ — машиненъ техникъ отъ с. Галечникъ, Рѣканско — Македония;
- 14) Тома Михайловъ — машиненъ техникъ отъ гр. Търново;
- 15) Филиповъ Филипъ Антоновъ — машиненъ техникъ отъ гр. София;
- 16) Каменовъ Илия Алексиевъ — машиненъ техникъ отъ с. Радотино, Орханйско;
- 17) Костовъ Коста Върбановъ — машиненъ техникъ отъ с. Д. Орѣховица;
- 18) Савовъ Иванъ Ивановъ — машиненъ техникъ отъ гр. Провадия;
- 19) Поповъ Маринъ Пенковъ — машиненъ техникъ отъ с. Крушовене, Орѣховско;
- 20) Грауеръ Фридрихъ Йоханъ — електротехникъ отъ гр. София;
- 21) Василъ Цачевъ Саулски — електротехникъ отъ гр. Тетевенъ;
- 22) Сейменски Никола Петковъ — електротехникъ отъ с. Рѣжево-Конаре;
- 23) Николовъ Стоянъ Александровъ — електротехникъ отъ с. Д. Бая;
- 24) Михайловъ Славчо Асеновъ — електротехникъ отъ с. Дивля, Радомирско;
- 25) Стояновъ Владимиръ Пенчевъ — електротехникъ отъ гр. Русе;
- 26) Бардинъ Бениаминъ — електротехникъ — приравненъ отъ гр. Банско;
- 27) Христовъ Христо Божковъ — техникъ по обработване на металитѣ отъ с. Минтишлин, Карловско;
- 28) Георевъ Тодоръ Лозановъ — техникъ по обработване на металитѣ отъ с. Костинбродъ, Софийско;

Гр. София, 21 декемврий 1933 година.

1—(6988)—1

Министъръ: В. Димовъ

ЗАПОВѢДЪ

№ 5059

Съгласно чл. чл. 41 и 45 отъ закона за Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и на основание протоколъ № 71 отъ 28 декемврий 1933 год. на службата за техническа контрола, компетентностъ и практика, нераздѣлна частъ отъ настоящата заповѣдъ,

Разрешавамъ:

Да се признае право на свободна техническа практика въ страната на следнитѣ лица съ сръдно техническо образование:

- 1) Панчевъ Георги Петковъ — техникъ строителъ отъ с. Боженица;
- 2) Илиевъ Борисъ Георгиевъ — техникъ строителъ отъ с. Годечъ;
- 3) Доковъ Георги Стефановъ — техникъ строителъ отъ с. Рила, Дупнишко;

- 4) Спасовъ Димитъръ Георгиевъ — техникъ строителъ отъ гр. София;
 - 5) Цветковъ Димитъръ Методиевъ — техникъ строителъ, София;
 - 6) Георгиевъ Игнатъ Ангеловъ — техникъ строителъ отъ с. Церово, Софийско;
 - 7) Димитъръ Атанасовъ Вълчевъ — техникъ строителъ приравненъ отъ с. Чепеларе, Станимашко;
 - 8) Тодоровъ Георги Ангеловъ — техникъ землемѣръ, с. Павликени, Търновско;
 - 9) Кожухаровъ Кръсто Господиновъ — техникъ землемѣръ, Провадия;
 - 10) Павловъ Райко Владимировъ — техникъ землемѣръ отъ с. Клисуря, Софийско;
 - 11) Тарашиановъ Георги Димитровъ — техникъ землемѣръ отъ гр. Османъ Пазаръ;
 - 12) Тодоръ Велевъ — техникъ землемѣръ отъ с. Тестеджий, Провадийско;
 - 13) Николовъ Тодоръ Христовъ — техникъ землемѣръ отъ гр. Кукушъ;
 - 14) Филиповъ Иванъ Павловъ — техникъ землемѣръ отъ Горникъ, Бѣлослатинско;
 - 15) Цветановъ Илия — техникъ землемѣръ отъ с. Шияковци, Софийско;
 - 16) Илиевъ Тодоръ Ивановъ — техникъ землемѣръ с. Новосело, Провадийско;
 - 17) Доковъ Йорданъ Русевъ — техникъ землемѣръ отъ гр. Русе;
 - 18) Паздерски Иванъ Вълчевъ — техникъ землемѣръ отъ с. Раковица, Кулско;
 - 19) Велчевъ Христо Ценовъ — техникъ землемѣръ отъ с. Брѣгаре;
 - 20) Димитъръ Дончевъ — техникъ землемѣръ приравненъ — Т. Пазарджикъ;
 - 21) Цено А. Васковъ — техникъ землемѣръ приравненъ — Враца;
 - 22) Мариновъ Никола Райковъ — миненъ техникъ отъ гр. Тетевенъ;
 - 23) Павловъ Димитъръ Йордановъ — миненъ техникъ отъ с. Видрица, Брѣзничско;
 - 24) Марковъ Василъ Димитровъ — миненъ техникъ отъ гр. София;
 - 25) Митичевъ Димитъръ Антоновъ — миненъ техникъ отъ с. Филиповци;
 - 26) Ивановъ Иванъ Христовъ — миненъ техникъ отъ гр. Провадия;
 - 27) Геновъ Борисъ Михайловъ — миненъ техникъ отъ гр. София;
 - 28) Георгиевъ Георги Вълчевъ — миненъ техникъ отъ гр. Ямболъ;
 - 29) Лаковъ Йото Вутовъ — миненъ техникъ — с. Карлуково и
 - 30) Илиевъ Стилиянъ Захариевъ — миненъ техникъ отъ гр. Ески-Джумая.
- Гр. София, 21 декемврий 1933 година.
1—(6989)—1

Министъръ: В. Димовъ

Министерство на земледѣлието и държавнитѣ имоти

Отдѣление за горитѣ и лова

Утвърждавамъ,

Министъръ: К. Муравиевъ

София, 18. XII. 1933 г.

ПРОТОКОЛЪ

Днесъ 17 юний 1933 г. въ село Веранъ-Теке, Свиленградска околия, комисията по приложение чл. 18 отъ закона за горитѣ въ Харманлийското лесничество, назначена съ заповѣдь № 15 отъ 5 януарий 1931 г. на Господина Министра на земледѣлието и държавнитѣ имоти, въ съставъ: председателъ Ст. Загорския район. горски инспекторъ Ив. Кривошияковъ и членове: членъ сѣдѣлата при Хасковския окръженъ сѣдъ — Тодоръ Кириловъ и Харманлийския лесничей — Василъ Писаровъ, следъ като се събра въ село Веранъ-Теке и на 15, 16 и 17 юний 1933 г. прегледа земитѣ на селата отъ Веранъ-Текекската община, а именно с. с. Веранъ-Теке, Пашакъой, Карахадъръ и като взе предъ видъ:

- 1) количеството на домакинствата и броя на населението на всѣко село отъ общината;
- 2) общото пространство на землищата на сѣщитѣ села и площта на обработваемитѣ земи-ниви, лозя, градини и пр. и тая на необработваемитѣ — гори, пасища и др. като и тѣхната ценостъ, географическитѣ терени и др. условия на сѣщитѣ земи;

3) количественото и качественото състояние на работния и дребенъ добитѣкъ и условията на неговото развъждане и отглеждане;

4) икономическия битъ и поминѣкъ на жителитѣ, населващи селата отъ общината — преселници-бѣжанци отъ Гръцка Тракия;

5) общото състояние и характеръ на досегашнитѣ гори и проявения интересъ сега и за напредъ отъ населението, по стопанисването и използването имъ, както и въ духа на общото положение, така и специално на чл. 18 отъ закона за горитѣ,

РЕШИ:

На изброенитѣ по-горе населени мѣста отъ Вирантекенската община, Свиленградска околия, да се остѣпятъ за правополуване, като балталѣци, дървета, пашата и водопоя, на държавната гора „Юртъ-Дере“, находяща се въ землището на с. с. Виранъ-Теке и Пашакъой, а именно:

1. На с. Виранъ-Теке:

Гората подъ название „Юртъ-Дере“, — Райна къшла — северо-западно отъ село Виранъ-Теке, на обща площъ 5570 декара, при граници:

Отъ изтокъ: отъ кръстопѣтя на пѣтя Кара-Хадъръ—Юскидъръ и Кайкъ-къой—Дуванджа, въ мѣстността „Райна Къшла“, въ ю. източно направление, покрай работни земи на с. Виранъ-Теке, до постъ № 6 въ м. „Душковитѣ игреци“ и покрай работна земя на с. Виранъ-Теке до „Толумба-Дере“, при читалищната нива, срещу парцелъ № 249 на Дим. Василевъ Вълковъ, отъ с. Виранъ-Теке.

Отъ югъ: отъ тукъ, въ западна посока, покрай парцели (ниви) на жителитѣ отъ село Виранъ-Теке до дерето „Юртъ-Дере“, при парцелъ № 227 на Христо Василевъ, отъ с. Виранъ-Теке.

Отъ западъ: отъ тукъ, възъ течението на дола „Юртъ-Дере“ — до началото му, при пресѣчката на източното му разклонение съ пѣтя Дованджа—Кара-Хадъръ. Отъ тукъ, въ северна посока, покрай работна земя на село Кара-Хадъръ, до първата точка.

2. На с. Паша-Къой:

Западната частъ отъ гората „Юртъ-Дере“, стояща северо отъ село Паша-къой, на площъ около 1730 декара, при граници:

Отъ изтокъ: отъ пресѣчката на пѣтя с. Кара-Хадъръ—с. Дуванджа, съ източния рѣкавъ на „Юртъ-Дере“, границата върви въ южна посока по течението на „Юртъ-Дере“ до водослива му съ деренцето, идящо отъ нивата на Пена Костадинова, отъ с. Виранъ-Теке.

Отъ юго-западъ: отъ тукъ, възъ течението на сѣщото деренце, край работни земи на с. Виранъ-Теке и на с. Паша-къой, границата достига до дола „Дрѣвъ-Дере“ при нивата на Паскалъ Харлаковъ и Хриска Димитрова, отъ с. Паша-къой.

Отъ западъ: отъ тукъ, срещу течението на „Дрѣвъ-Дере“, до началото на сѣщото и край работни земи на с. Кара-Хадъръ до пѣтя отъ с. Кара-Хадъръ за с. Дуванджа, при нивата на Христо Митевъ, отъ с. Кара-Хадъръ.

Отъ северъ: отъ тамъ, въ източна посока по пѣтя отъ с. Кара-Хадъръ за с. Дуванджа — до първата точка.

Забележка: На с. Кара-Хадъръ не се опредѣли балталѣкъ по чл. 18 отъ закона за горитѣ, поради липса на друга държ. гора възъ и около землището на това село, а сѣщо и не му се опредѣли дѣлъ отъ гората „Юртъ-Дере“, понеже село Кара-Хадъръ притежава достатъчно свои частни гори и полски пасища, жителитѣ на което село, като стари жители на сѣщото, владѣятъ и стопанисватъ още отъ турско време.

Къмъ настоящия протоколъ, като нераздѣлна частъ отъ сѣщия, се прилага скица на гората и землищата на Виранъ-Текекската община, въ мащабъ 1:40.000 — копие отъ Генер. щабната карта, съ означение опредѣленитѣ балталѣци на с. с. Виранъ-Теке и Пашакъой.

Настоящия протоколъ се състави въ три еднообразни екземпляра отъ които единия се изпраща въ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти, за удобрене и публикуване въ „Държавенъ вестникъ“, отъ когато влиза въ сила и по единъ се предаватъ на Старозагорската районна горска инспекция и Харманлийското лесничество.

Председателъ: Старозаг. район. гор. ин-ръ: Н. Кривошияковъ

Членове:

Чл. сѣдия на Хасковския окр. сѣдъ: Т. Кириловъ
1—(7010)—1 Харманлийски лесничей: В. Писаревъ

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДЪЛЪ

Обявления

М-во на вътрешнитѣ работи и народното здраве

Главна дирекция на народното здраве

ОБЯВЛЕНИЕ № 19283. — Понеже опредѣлениятъ за 16 декемврий т. г. търгъ не се състоя, то на 11-я день отъ публикуването на това обявление въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 14½ до 15 часа, при тържната комисија въ Софийското окръжно данъчно управление, ще се произведе за втори пътъ търгъ, съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ доставката за Гл. дирекция на народното здраве на 1000 броя вълнени завивки (одеяла). Доставка е недѣлима. Девизъ 520.000 лева. Залогъ 5% отъ девиза. Затворени оферти се подаватъ въ тържната комисија до 15 часа въ деня на търга. Поемнитѣ условия и образцитѣ могатъ да се видятъ въ Гл. дирекция на народното здраве при инспектора на лѣчебнитѣ заведения. Доставка трѣбва да бѣде изпълнена до 31 мартъ 1934 година.

Гр. София, 22 декемврий 1933 година.
1—(6958)—1 Отъ дирекцията

М-ство на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ

Главна дирекция на пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ

ОБЯВЛЕНИЕ № 151340. — Понеже обявения на 11 декемврий т. г. търгъ обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 174, отъ 3 ноемврий т. г., за отдаване на предприемачъ прѣноса на пощата по тракта Станимака—Пашмакли и обратно не се утвърди, поради добитата висока цена, обявява се на интересувачитѣ, че на 1 февруарий 1934 година, ще се произведе втори търгъ, съ тайна конкуренция, при сѣжитѣ поемни условия, които могатъ да се видятъ всѣки присѣжтственъ день и часъ въ канцеларията на Станимашката и Пашмаклийската т. п. станции, въ които ще се произведе търга. Залогъ за участие въ търга се иска 10% отъ девизната цена.

Гр. София, 22 декемврий 1933 година.
1—(6999)—1 Отъ гл. дирекция

Главна дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата

ОБЯВЛЕНИЕ № X. 61—1300/33 г. — Понеже обявениятъ на 15 декемврий 1933 година, въ Провадийското данъчно управление, търгъ относно отдаване подъ наемъ бюфета при ж. п. станция Провадия, по почина ниско ладени цени, не се утвърди обявява се, че на 29 януарий 1934 г., въ 15 ч., въ сѣщото данъчно упавление, ще се произведе втори търгъ, съ тайно надаване, при сѣжитѣ поемни условия и при 25 000 лева девизна цена. Предложенията ще се приематъ до 15½ часа.

Гр. София, 25 декемврий 1933 година.
1—(6994)—1 Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № VI. 14-181. — На 5 февруарий 1934 г., въ 15 часа, въ Софийското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставката на желѣзни галванизирани и негалванизирани водопроводни трѣби и муфи. Приемането на предложенията ще трае отъ 14 до 15 часа. Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ въ материалното отдѣление. Девизъ 179.900 лева. Залогъ 10% отъ девиза на съответната група.

Гр. София, 23 декемврий 1933 година.
1—(7022)—1 Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № VI. 14-160. — На 2 февруарий 1934 г., въ 15 часа, въ Софийското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставката на единъ локомотивенъ котелъ, комплектъ. Приемането на предложенията ще трае отъ 14 до 15 часа. Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ въ материалното отдѣление. Девизъ 400.000 лева. Залогъ 5% отъ девиза.

Гр. София, 23 декемврий 1933 година.
1—(7024)—1 Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № VI. 14-183. — На 2 февруарий 1934 година, въ 15 часа, до който часъ ще се приематъ предложенията, въ канцеларията на Софийското и Пловдивското окръжни данъчни управления, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ достав-

ката на 20.000 броя марсилски керамиди за VIII секция — Пловдивъ. Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ въ всѣки присѣжтственъ день въ материалното отдѣление при Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата и Пловдивското окръжно данъчно управление. Девизъ 40.000 лв. Залогъ 10% върху девиза.

Гр. София, 21 декемврий 1933 година.
1—(7023)—1 Отъ гл. дирекция

Отдѣление за морска и Дунавска полицейска служба и морска учебна часть — Варна

ОБЯВЛЕНИЕ № 2932. — На 11-я день отъ публикуване на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ Варненското, Русенското и Софийското окръжни данъчни управления, ще се произведе за втори пътъ, поради неявяване на конкуренти, търгъ, съ тайна конкуренция и съкратенъ срокъ, отъ 15 до 16 часа, за отдаване на предприемачъ доставката на: синъ шевитъ 1100 метра, на приблизителна стойностъ 275.000 лева. Поемнитѣ условия и образца могатъ да се видятъ всѣки присѣжтственъ день въ домакинството и отъ 15 до 16 часа въ данъчнитѣ управления Варна, Русе и София, въ деня на търга. Желаящитѣ да взематъ участие въ търга сѣ длъжни да се съобразяватъ съ закона за бюджета, отчетността и предприятията и правилника за приложението му. Залогътъ за правоучастие въ търга се иска 5% върху девизната стойностъ въ банково удостоверение. Документи и оферти се приематъ до 16 часа. Срокътъ за доставката е 45 дни отъ датата на съобщението, че търгътъ е утвърденъ. Доставка е недѣлима. Разносжитѣ за обгербване на тържнитѣ книжа, договоръ, данъкъ върху предприятието, както и публикациитѣ сѣ за смѣтка на предприемача.

Гр. Варна, 15 декемврий 1933 год.
1—(6998)—1 Отъ домакинството на отдѣлението

Министерство на финанситѣ

Отдѣление за държавнитѣ привилегии и за акцизитѣ

ОБЯВЛЕНИЕ № 31341. — На 31-я день следъ еднократното публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, до 16 часа, въ Софийското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгъ, чрезъ тайна конкуренция, за доставката на 630 кгр. говежди гъонъ и 700 кгр. говежди юфта. Доставка е недѣлима. Приблизителната цена на гъона е 110 лева и на юфта 120 лева, единия килограмъ. Цѣлото предприятие възлиза на около 153.000 л. Всѣки конкурентъ, който ще участвува въ търга, е длъженъ преди всичко да се съобрази напълно съ закона за бюджета, отчетността и предприятията и правилника за прилагането му, поемнитѣ условия и описанията. Залогъ за правоучастие въ търга и гаранция за изпълнение на доставката се иска 5% отъ предложената цена въ банково удостоверение. Преглеждането на тържнитѣ книжа може да става ежедневно въ работнитѣ часове въ окръжното данъчно управление и въ отдѣлението за държавнитѣ привилегии и за акцизитѣ. Данъкътъ и гербовиятъ налогъ по търга сѣ за смѣтка на конкурента.

Гр. София, 25 декемврий 1933 година.
1—(7002)—1 Отъ министерството

М-ство на земледѣлието и държавнитѣ имоти

Строително бюро

ОБЯВЛЕНИЕ № 536. — Строителното бюро при Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти обявява, че публикуваното въ брой 213 отъ 21 декемврий н. г. на „Държавенъ вестникъ“, обявление № 513 отъ сѣщото бюро, относително търгъ за довършване рибовѣдната станция край гр. Самоковъ, не е валидно.

Гр. София, 21 декемврий 1933 година.
1—(7021)—1 Отъ строителното бюро

Министерство на правосѣдието

Отдѣление углавно

ОБЯВЛЕНИЕ № 8760. — Обявява се на интересувачитѣ се, че на 11-я день следъ напечатването на настоящето обявление въ „Държавенъ вестникъ“, ще се произведе за втори пътъ търгъ, съ тайна конкуренция, въ тържната зала на Софийското окръжно данъчно управление, за доставката на 2.000 метра шаякъ за куртки и панталони „затворнически типъ“. Девизна цена 340.000 лева. Залогъ за участие въ търга се внася 5% въ банково удостоверение. Писмени предложения се приематъ до 15 (3) часа

следъ обѣдъ. Желаящитъ да взематъ участие въ търга сѣ длъжни да се съобразяватъ съ чл. чл. 125—129 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията. Поемнитъ условия, описанията, както и мостритъ къмъ тѣхъ могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ Министерството на правосъдието — стая № 11.

Гр. София, декемврий 1933 година.
1—(7020)—1 Отъ министерството

М-во на общ. сгради, пѣтищата и благоустройството

Отдѣление пѣтища и мостове

ОБЯВЛЕНИЕ № 14208. — На 31-я день следъ публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, въ 15 часа, въ Търновското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставката на 3.500 кгр. машинно масло, 2.000 кгр. цилиндрово масло, 500 кгр. газъ, 80 кгр. азбестъ на вѣже, 80 кгр. клингиритъ и 420 кгр. конци памучни, за парнитъ валици при Търновското техническо окръжие. Стойността на предприятието е 102.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5.100 лв. Предложенията и документитъ се приематъ до 15½ часа въ сѣщия день. Книжата могатъ да се видятъ при Търновското окръжно инженерство и министерството.

Гр. София, 26 декемврий 1933 година.
1—(7028)—1 Отъ министерството

Отдѣление техническа контрола, компетентностъ и пр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7795. — Съобщава се на интересувашитъ се, че на 11-я день отъ еднократното публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, ще се произведе въ 11 ч., въ залата на Софийското окръжно данъчно управление, редовенъ търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на предприемачъ направата на инсталация за електрическо освѣтление, ел. звънци, гърмоотводи и двигатели въ сградата на Държавното керамично уще въ гр. София. Стойността на предприятието възлиза на около 75.000 лв. Залогътъ за правоучастие въ търга е 5% въ банково удостовѣрение. Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ въ отдѣление техническа контрола, компетентностъ и пр., стая № 9.

Гр. София, 23 декемврий 1933 година.
1—(7027)—1 Отъ министерството

ОБЯВЛЕНИЕ № 7790. — Съобщава се на интересувашитъ се, че на 11-я день отъ еднократното публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, ще се произведе въ 11 часа, въ Софийското окръжно данъчно управление, редовенъ търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на предприемачъ довършването на централното парно отопление въ дърводѣлското, лѣярното и ковачно отдѣления при Държавното сръдно механо-електро-техническо училище въ гр. София. Стойността на предприятието възлиза на около 100.000 лв. Залогътъ за правоучастие въ търга е 6% отъ предлаганата сума въ банково удостовѣрение. Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ въ стая № 11 на отдѣлението техническа контрола, компетентностъ и пр. при м-ството.

Гр. София, 23 декемврий 1933 година.
1—(7026)—1 Отъ министерството

Българска земеделска банка

ОБЯВЛЕНИЕ № 37431. — Понеже обявения на 11 декемврий втори търгъ, не се утвърди, то на 10 януарий 1934 година, въ 15 часа, въ помѣщението на окр. данъчно управление въ гр. Търново и околийското такова въ гр. Севлиево, ще се произведе трети търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ направата ново здание на Българската земеделска банка въ гр. Севлиево. Приблизителната стойностъ на предприятието възлиза на 1.498.400 лева. Залогъ се иска 5% или 74.920 лева въ банково удостовѣрение. Поемнитъ условия и планове, могатъ да се прегледатъ презъ присѣствено време всѣки день въ клоновѣтъ на гр. Търново и този въ гр. Севлиево и въ архитектурната служба при банката, ул. „Ив. Вазовъ“ 3.

Гр. София, 22 декемврий 1933 година.
1—(6960)—1 Отъ банката

Александровска болница

ОБЯВЛЕНИЕ № 14769. — Управлението на Александровската болница известява на интересувашитъ се, че единъ месецъ следъ публикацията на настоящето, въ Софийското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставката и монтажа на

една комплектна хладилна инсталация. Залогътъ за правоучастие въ търга е 5%. Девиза е 500.000 лева. Всички разности по публикацията, гербъ и пр. сж за смѣтка на доставчика. Законътъ за б. о. п. и правилника за приложението му му сж задължителни за конкурентитъ. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ домакинството на болницата.

Гр. София, 22 декемврий 1933 година.
1—(6959)—1 Отъ болницата

Софийски университетъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 15471. — Съгласно съ чл. 302 и 303 отъ закона за народното просвѣщение, обявява се конкурсъ за редовенъ доцентъ при катедрата по анатомия на човѣка, въ медицинския факултетъ, съ срокъ 15 мартъ включително 1934 година. Желаящитъ да участвуватъ въ този конкурсъ трѣбва най-късно до означения срокъ да подадатъ заявленията си въ ректората, ведно съ документи за сръдно и висше образование, кратко животописание и всички други документи по чл. 6 отъ закона за държавнитъ служители и печатна особна научна работа за хабилитация по предмета на катедрата.

Гр. София, 23 декемврий 1933 година.
1—(6993)—3 Отъ ректората

Троянско лесничейство

ОБЯВЛЕНИЕ № 6721. — Понеже търгътъ обявенъ съ обявление № 6028 отъ 28 ноемврий 1933 година, обнародвано въ „Държавен вестникъ“, брой 203 отъ 8 декемврий 1933 година, не се произведе, по неявяване на конкуренти, Троянското лесничейство известява на интересувашитъ се, че на 11-я день отъ датата на публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, отъ 14 до 16 часа, въ Патрешкото селско общинско управление, Троянска околия, ще се произведе втори пѣтъ търгъ, съ явно наддаване, за продажбата на 18.33 куб. м. джбовъ и пѣровъ строителенъ материалъ по наддавателенъ листъ № 170/933 година, конфискуванъ отъ Борисъ и Минко М. Йовчеви, отъ с. Дебнево, Троянско, по нарушение закона за горитъ. Залогътъ за правоучастие въ търга е 10% отъ първоначалната цена. Разносикитъ по публикуване на настоящето сж за смѣтка на конкурента. Желаящитъ да взематъ участие въ търга могатъ да се явятъ на опредѣления день и часъ и да наддаватъ, като напълно се съобразятъ съ закона за бюджета, отчетността и предприятията. Материалитъ ще се предадатъ на конкурента следъ утвърдението на търга.

Гр. Троянъ, 23 декемврий 1933 година.
1—(6991)—1 Отъ лесничейството

Варненска митница

ПОКАНА № 10744. — До Александра И. Бонти — гр. Костуръ. — На основание чл. 112 отъ закона за митницитъ, поканвамъ ви въ срокъ отъ 15 дни, считано отъ датата на публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, да се явите въ повѣрената ми митница и обмитите или новоизнесенете задържанитъ отъ Васъ като пѣтничка вещи, а именно: 1) 1 брой покривка за креватъ, копринена, кгр. 0.490; 2) 3 броя вълнени тъкани шалове, кгр. 0.800; 3) 3 броя памучни тъкани шалове, кгр. 0.490; 4) 1 парче платъ памученъ тъканъ, кгр. 0.500; 5) 1 парче платъ коприненъ, кгр. 0.230; 6) 3 чифта дамски копринени чорапи, кгр. 0.130; 7) 2 чифта мъжки копринени чорапи, кгр. 0.075 и 8) 1 бая торби ютени, кгр. 32, иначе, тѣ ще бждатъ продадени на публиченъ търгъ, за въ полза на държавното съкровище.

Управителъ: Г. Русевъ
Секретаръ: (не се чете)
1—(6974)—1

Чиновникъ по държавнитъ имоти — София

ОБЯВЛЕНИЕ № 499. — Обявява се на интересувашитъ се, че на 11-я день следъ публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, въ тържната зала на Софийското окръжно данъчно управление, ще се произведатъ търгове по следния редъ и време: 1) отъ 9 до 10 часа преди обѣдъ, съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ държавното праздно мѣсто № 4 отъ около 23 кв. м., находящо се въ гр. София, ул. „Царъ Калоянъ“ и „Алабинска“; 2) отъ 10 до 11 часа преди обѣдъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ държавното праздно мѣсто № 13 отъ около 30 кв. м., находящо се въ гр. София, ул. „Алабинска“ и „Царъ Калоянъ“; 3) отъ 11 до 12 часа преди обѣдъ, съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ държавно праздно мѣсто № 5 отъ около 30 кв. м., находящо се въ гр. София, ул. „Алабинска“ и „Царъ Калоянъ“; 4) отъ 14 до 15 часа следъ обѣдъ, съ

явна конкуренция, за отдаване под наем държавното праздно мѣсто № 3 отъ около 17 кв. м., находящо се на ул. „Алабинска“ и „Царь Калоянъ“; 5) отъ 15 до 16 часа следъ обѣдъ, съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ държавното праздно мѣсто № 2 отъ около 6 кв. м., находящо се на ул. „Алабинска“ и „Царь Калоянъ“ — София. Наемния срокъ за горнитѣ имоти три години, считано отъ деня на предаванетоъ имъ на наемателитѣ. Залогъ за правоучастие въ търговетѣ се иска за п. I — 1000 лв., за п. II — 1000 лв., за п. III — 1000 лв., за п. IV — 500 лв и за п. V — 500 лв. въ пари, които залози найкъсно 24 часа следъ произвеждането на търговетѣ се допълватъ съ 10% върху получения наемъ за цѣлия тригодишенъ наемъ срокъ. Закона за бюджета, отчетността и предприятията задължителенъ за конкурентитѣ. Всички разности по произвеждането на търга сключването на договора и публикациитѣ съ за смѣтка на наемателя. Книжката за проучване съ на разположение въ канцеларията ми при Софийското окръжно данъчно управление. — Гр. София, 25 декември 1933 година.

1—(7014)—1 Соф. чиновн. по държ. имоти: Д. Илиевъ

Чиновникъ по държавнитѣ имоти въ гр. Неврокопъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 441. — Обявявамъ на интересувачитѣ се, че на 30-я день следъ публикуване на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 9 до 12 часа предъ обѣдъ, въ канцеларията на Неврокопското околийско данъчно управление, ще се произведе публиченъ търгъ, съ явно наддаване, за отдаване подъ наемъ за срокъ отъ една година, държавната къща, бивша собственост на братя Танчеви. На същата дата, отъ 15 до 18 часа, ще се произведе публиченъ търгъ, съ явно наддаване, за продажба държавния парцелъ № VIII отъ кварталъ 53 по плана на гр. Неврокопъ, бивша собственост на хаджи Георги. На 31-ия день следъ публикуване на същото, отъ 9 до 12 часа преди обѣдъ, ще се произведе публиченъ търгъ за продажба на държавния парцелъ № 1 отъ кварталъ 95 по плана на гр. Неврокопъ, бивша собственост на Хаджи Вангелъ. На същата дата, отъ 15 до 18 часа, ще се произведе публиченъ търгъ, съ явно наддаване, за продажба материалитѣ отъ държавната къща, бивша собственост на братя Терзиеви. Залогътъ за правоучастие въ търга е 10% отъ първоначалната стойност, която ще се опредѣли въ време на търга. Тържнитѣ книжка могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день въ канцеларията ми. Конкурентъ върху когото се възложи търга е длъженъ 10 дни следъ съобщението за утвърдението на търга да се яви въ канцеларията ми и сключи надлежния договоръ, това се отнася по пунктъ I отъ настоящето, а по п. п. II, III и IV конкурента е длъженъ да внесе цѣлата дадена въ време на търга стойност. Всички разности по обгербването на тържнитѣ книжка и публикацията на обявлението съ за смѣтка на конкурента. Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

Гр. Неврокопъ, 19 декември 1933 година.

1—(6992)—1 Чиновн. по държавн. имоти: Гудевъ

Мастанлийско окръжно данъчно управление

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 11928. — Мастанлийското окръжно данъчно управление обявява на интересувачитѣ се, че на 31-я день следъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ канцеларията на същото, отъ 9 до 11 часа, ще се произведе за трети пътъ публиченъ търгъ, съ явна конкуренция, за продажбата на следнитѣ държавни недвижими покрити и непокрити имоти: 1) $\frac{1}{2}$ части отъ една воденица съ първоначална оценка 5600 лева, находяща се въ с. Чамъ дере Караманларъ, бивша собственост на Бр. Аф. Ибрямъ, Юмеръ и др. Мурадови отъ с. Чамъ дере Караманларъ, при граници: Байрамъ Салиевъ и Чамъ дерерѣката; 2) една къща находяща се въ гр. Кърджали, махала Горна, бивша собственост, на Кадиръ Османовъ отъ гр. Кърджали, съ застроено 62 кв. метра и незастроено 78 кв. метра, при граници: Мехмедъ и Ахмедъ Сюлеманови, Вълчо Каракехаовъ и Ембие Зюмбриева, съ първоначална оценка 6.600 лева; 3) празно дворно мѣсто отъ 195 кв. метра, находяще се въ гр. Кърджали, бивша собственост на Керимъ Юсеиновъ, при граници: пътъ, Арифъ Ахмедовъ, Ставри Петковъ, съ първоначална оценка 2.600 лева; 4) $\frac{1}{4}$ часть отъ къща, находяща се въ гр. Кърджали, бивша собственост на Рамисъ Бекировъ отъ гр. Кърджали, съ първоначална оценка 1.000 лева, при граници: пътъ, Кадиръ х. Османовъ и Исмаилъ Халиловъ, съ застроено мѣсто 16 кв. метра и незастроено 24 кв. м.; 5) една къща, бивша собственост на Али Шабановъ отъ с. Мурсаларъ, съ застроено мѣсто 48 кв. метра и незастроено 120 кв. метра, при граници: Ибрямъ Ахмедовъ,

собствена нива и пътъ. Залогъ за правоучастие въ търга 10% отъ първоначалната оценка. Всички разности, публикация и обгербване, съ за смѣтка на купувачитѣ. Чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за всички конкуренти. Тържнитѣ книжка могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день и часъ.

Гр. Кърджали, 19 декември 1933 година.

1—(6971)—1 Окръженъ данъч. началникъ: Н. Златаревъ

Османпазарско околийско данъчно управление

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 8154. — Обявява се на интересувачитѣ, че на 31-я день отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 14 до 18 часа, ще се произведе, за трети пътъ, търгъ, въ канцеларията на Долномастларската селска община, за продаване съ явно наддаване, едно дворно държавно мѣсто, около 1 декаръ, находяще се въ землището на с. Горно Мастларъ, при граници: улица, Станишъ Андоновъ, Мирчо Стойчевъ, Милдойко Илиевъ и Велинъ Момчиловъ. Желаети да купятъ въпросното мѣсто да се явятъ на опредѣлената дата и мѣсто и наддаватъ, върху цена, опредѣлена отъ комисията на търга. Залогътъ за участие въ търга е 10% върху първоначалната цена. Всички станали разности по търга съ за смѣтка на купувача. — Гр. Османъ Пазаръ, 22 декември 1933 година.

1—(6985)—1 Окол. дан. н-къ: Друми Б. Друмевъ

Столично общинско управление

Отдѣление минерални бани.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 1593. — Обявява се на интересувачитѣ се, че на петия день отъ публикуванетоъ настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, ще се произведе търгъ, по доброволно спазарване, въ тържната зала на Столичната община, отъ 16 до 17 часа, за доставката на 80 вълдени одеала, за нуждитѣ на Софийскитѣ градски минерални бани. Доставката възлиза приблизително на 40.000 лева. За правоучастие въ търга се внася 5% залогъ. Поемнитѣ условия и другитѣ тържни книжка могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день въ канцеларията на банитѣ.

Гр. София, 25 декември 1933 година.

1—(П 12789)—1 Отъ управлението на банитѣ

Медковско селско общинско управление

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 3562. — На 31-я день отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ канцеларията на общинското управление, отъ 8 до 18 часа, ще се произведе публиченъ търгъ, съ явно наддаване, за продажбата на общинскитѣ дворни мѣста, находящи се въ землището на с. Медковецъ — кв. № 12, парцели № № I, II, VIII, IX, X и XI; кв. № 13, парцели: I, IV, VI и IV; кв. № 42, парцели: I; кварталъ № 43, парцели: I, III и VII; кварталъ № 96, парцели: V, III, II, IV, VII, VIII, IX и X; кварталъ № 121, парцелъ № IV; кварталъ № 142, парцели: I, II, III и IV; кварталъ № 144, парцели: I, II, III, IV, V, VI, VIII, VII, IX; кварталъ № 146, парцели: VIII, X и IX; кварталъ № 147, парцели: I, II, III и VIII; и кварталъ № 44, пар. IV. Първоначалната цена за кв. метъръ общо въ всички квартали и парцели е единъ левъ. Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната цена. Чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ. Тържнитѣ книжка могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

С. Медковецъ, 19 декември 1933 година.

1—(П 12782)—1 Отъ общината

Петревенско селско общинско управление, Луковитско

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 2008. — На 31-я день отъ публикуванетоъ настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 10—12 ч., въ помѣщенieto на общинското управление, ще се произведе публиченъ търгъ, съ явно наддаване, за отдаване на наематели два къса общински ниви въ землището на село Петревене, мѣстността „Чернатовото“ отъ 125 декара и „Муниевъ Облегъ“ отъ 92 декара, раздѣлени, първата на 5, а втората на 9 парцели, съ срокъ за две години, считано отъ 1 ноември 1933 до 1 ноември 1935 година. Първоначалната цена е 30 лв. на декаръ годишно. Искания залогъ е 10% отъ първоначалната цена, който впоследствие се допълня върху наддадената. Всички станали по търга разности съ за смѣтка на наемателитѣ. Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ. Тържнитѣ книжка съ на разположение на конкурентитѣ всѣки присъственъ день въ общинското управление.

Село Петревене, 20 декември 1933 година.

Кметъ: К. Н. Станковъ
Секр.-бирникъ: Н. С. Палуковъ

1—(П 12779)—1

Кюстендилска мюлюсманска въроизповѣдна община

ОБЯВЛЕНИЕ № 59. — Обявява се на интересуващите се, че на 31-я день отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ отъ 2 до 5 часа следъ обѣдъ, въ канцеларията на Кюстендилското данъчно управление, ще се произведе публиченъ търгъ, съ явно наддаване, за отдаването подъ наемъ за срокъ отъ 1 априль 1934 година до 31 мартъ 1937 година следнитъ вакъвски недвижими имоти, намиращи се въ гр. Кюстендилъ, а именно: 1) дюгена отъ дѣсно на Шалдърванската джамия; 2) дюгена отъ дѣво на сѣщата джамия; 3) джамията „Имаретъ“, улица „Генералъ Жековъ“ № 50; 4) джамията „Аджундаръ“ на улица „Александрова“; 5) дюгена (кафенето) на Анджундаръ; 6) малкото дюгенче до сѣщото кафене; 7) малкия дюгенъ отъ триетажното здание на ул. „Люб. Каравеловъ“; 8) срѣдния дюгенъ отъ сѣщото здание; 9) дюгена отъ дѣво на сѣщото здание и 10) двата етажа отъ сѣщото здание, състоящи се всѣки отъ по 4 стаи, килеръ и клозетъ, напълно инсталирани съ электричество, а кухнитъ и съ вода, дворъ около 100 кв. м. Приблизителниятъ наемъ за тия имоти е както следва: за имотитъ: п. п. 1, 2, 3, 5, 8 и 9 по 1.000 лева, за тия — 4 и 7 по 500 лева, за пунктъ 6 триста лева и за двата етажа общо 2.000 лева месечно. Залогъ се иска 5% отъ първоначалния за цѣлото време наемъ, внесенъ въ банково удостоверение. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на мюлюсманската община. Всички разноси по търга, включително и публикациитъ сѣ за смѣтка на наемателитъ. Ако по неявяване конкуренти или други причини, търгътъ не се състои на горната дата, сѣщия ще се повтори въ сѣщия день и часъ на следващата недѣля, т. е. на осмия день отъ горната дата.

Гр. Кюстендилъ, 19 декемврий 1933 година.
1—(П 12774)—1 Отъ общината

СЖДЕБНИ**ВЪРХОВЕНЪ КАСАЦИОНЕНЪ СЖДЪ**

ОБЯВЛЕНИЕ № 2642. — Върховниятъ касационенъ сждъ, I-во гражданско отдѣление, съобщава на интересуващите се страни и лица, че презъ месецъ февруарий 1934 г. ще разгледа въ открито сждебно заседание, следнитъ граждански дѣла и частни производства:

На 2 февруарий 1934 година:

1) гражданско дѣло № 113/932 г., на Панка Колева Панова — Тод. Радева, като законна представителка на малолѣтната си дъщеря, с. Бежаново, Луковитско, срещу решение на Ловчанския окръженъ сждъ отъ 17 декемврий 1931 г., съ Стоянъ Колевъ раздавача, гр. Сопотъ;

2) гражданско дѣло № 768/933 г., на Василь Чобановъ, попечител на незаетото наследство на Татеосъ Конекянъ, гр. София, срещу решение на Софийския апелативенъ сждъ отъ 13 май 1933 г., съ Стоянка Феодъръ Ермилова, сѣщия градъ;

3) частно производство № 3/933 г., на Софийския окръженъ управител, срещу протоколното опредѣление на Софийския апелативенъ сждъ отъ 3 декемврий 1933 г., съ Цано Т. Колевъ, адвокатъ и др. отъ сѣщия градъ;

4) частно производство № 54/933 г., на Софийския окръженъ управител, срещу протоколното опредѣление на Софийския апелативенъ сждъ отъ 4 февруарий 1933 г., съ Владимиръ Сребърниковъ, гр. София и др.;

5) гор. дѣло № 220/931 г., на жителитъ на с. Водича, Поповско, срещу решение на Русенския апелативенъ сждъ отъ 6 априль 1931 г., съ жителитъ на с. Ломъ-Черковна, Бѣленско;

6) гор. дѣло 108/932 г., на Бедрие Етрефова Реджебова, с. Тръстеникъ, Русенско, срещу решение на Русенския окръженъ сждъ отъ 16 октомврий 1931 г., съ Мехмедъ Хюсеиновъ Юмеровъ, сѣщото село;

7) частно производство № 317/931 г., на Иванъ К. В. Колевъ, с. Православенъ, Чирпанско и др., срещу протоколното опредѣление на Пловдивския апелативенъ сждъ отъ 23 май 1931 г., съ жителитъ на с. Православенъ;

8) частно производство № 129/933 г., на Софийския окръженъ управител, срещу протоколното опредѣление на Софийския апелативенъ сждъ отъ 3 юний 1933 г., съ Невѣнка Хр. Манова — Ал. Паскалева, гр. София;

9) частно производство № 163/933 г., на жителитъ на с. Православенъ, Чирпанско, срещу протоколното опредѣление на Пловдивския апелативенъ сждъ отъ 6 юлий 1933 г.;

10) гражданско дѣло № 25/932 г., на Юсеинъ и Ферадъ Ферзулови, с. Ръжана, Казанлъшко, срещу решение на Ст.-Загорския окръженъ сждъ отъ 12 октомврий 1931 г., съ Дим. П. Бакаловъ, сѣщото село и др.;

11) гражданско дѣло № 147/933 г., на Софрония Т. Петрова — Велчова, с. Комарево, Бѣлослатинско, срещу решение на Врачанския окръженъ сждъ отъ 23 ноемврий 1932 г., съ Гена Петрова Бинчова, сѣщото село и др.

На 5 февруарий 1934 година:

12) гражданско дѣло № 625/932 г., на Иванъ Парашкева и Тошо Коцеви, с. Очинъ-долъ, Врачанско, срещу протоколното опредѣление на Врачанския окръженъ сждъ отъ 16 мартъ 1932 г., съ Симеонъ Тошовъ, сѣщото село;

13) гражданско дѣло № 344/933 г., на Цвѣта Г. Вълкова — Тод. В. Кежова, с. Ново-село, Видинско, и др., срещу протоколното опредѣление на Видинския окръженъ сждъ отъ 2 мартъ 1933 г., съ Найдень Г. Вълковъ, сѣщото село;

14) горско дѣло № 337/931 година, на жителитъ на с. Фердинандово, Карнобатско, срещу решение на Бургазкия окръженъ сждъ отъ 16 май 1931 г., съ жителитъ на с. Аптолкъой, сѣщата околия;

15) гражданско дѣло № 597/931 г., на Елисавета Хр. х. Андонова, лично и като законна представителка на малолѣтнитъ си деца, гр. Пловдивъ и др., за прегледъ решението на Пловдивския окръженъ сждъ отъ 12 ноемврий 1927 г., съ Ефродита Ив. Поликарлова, сѣщия градъ;

16) гражданско дѣло № 135/932 г., на Василь Карабоюковъ, с. Кръсина, Айтоско, срещу решението на Бургазкия окръженъ сждъ отъ 13 ноемврий 1931 г., съ Диню Стойковъ, с. Калли, Бургаско, и др.;

17) гражданско дѣло № 708/933 г., на Коста Г. Бандовъ, София, срещу решение на Софийския апелативенъ сждъ отъ 20 май 1933 г., съ Георги Я. Мустриковъ, сѣщия градъ;

18) гражданско дѣло № 64/932 г., на Дѣля Тянева Димитрова, с. Ерусалимово, Харманлийско, и др., срещу решение на Хасковския окръженъ сждъ отъ 24 ноемврий 1931 г., съ Рада Тенчева, лично и като настойница, сѣщото село и др.;

19) гражданско дѣло № 676/933 г., на Кайметъ Арифова, гр. Г. Джумая, срещу решение на Г. Джумайския окръженъ сждъ отъ 19 юний 1933 г., съ Стоица Николовъ, сѣщия градъ;

20) частно производство № 535/930 г., на жителитъ на гр. Елхово, срещу протоколното опредѣление на Пловдивския апелативенъ сждъ отъ 25 май 1906 г., съ жителитъ на с. Хасанъ-беглий, Елховско;

21) гражданско дѣло № 501/933 г., на Мария и Аглица, В. Тухлева, София, срещу решение на Софийския апелативенъ сждъ отъ 13 априль 1933 г., съ Марселъ Жозефъ Виуторъ Фернандезъ Диязъ, отъ сѣщия градъ.

На 7 февруарий 1934 година:

22) гражданско дѣло № 1333/931 г., на Влайка В. Крушарска, лично и като настойница на малолѣтния си синъ, с. Скравена, Орханййско, и др., срещу решението на Софийския окръженъ сждъ отъ 14 май 1931 г., съ Петко Иотовъ Васински, сѣщото село;

23) гражданско дѣло № 84/932 г., на Петко Янчовъ, с. Липница, Орханййско, срещу решението на Врачанския окръженъ сждъ отъ 26 октомврий 1931 г., съ Рада и Василь Вутови, с. Люти-долъ, Врачанско;

24) гражданско дѣло № 1161/930 г., на Илия Тачевъ, Т.-Пазарджикъ, и др. срещу решение на Татарпазарджийския окръженъ сждъ отъ 12 мартъ 1933 г., съ Кост. Тачовъ, сѣщия градъ;

25) гражданско дѣло № 368/933 г., на д-ръ Иванъ Д. Гребеновъ, отъ София, срещу решението на Пловдивския апелативенъ сждъ отъ 23 януарий 1933 г., съ Христо Кожухаровъ отъ гр. Пловдивъ;

26) гражданско дѣло № 97/931 г., на жителитъ на с. Слокощица, Кюстендилско, срещу решението на Кюстендилския окръженъ сждъ отъ 10 декемврий 1930 год., съ наследницитъ на Георги Тренчевъ отъ с. село;

27) гражданско дѣло № 46/932 г., на Христо Петровъ отъ с. Звезда, Поповско и др., срещу решението на Шуменския окръженъ сждъ отъ 12 ноемврий 1931 год., съ Янко Недевъ отъ с. Аязларъ, с. околия;

28) гражданско дѣло № 21/932 г., на Христо Георгиевъ и Пеню Илиевъ и даватата отъ с. Арнауларъ, Варненско, срещу решението на Русенския апелат. сждъ отъ 7 октомврий 1931 година;

29) гражданско дѣло № 418/933 г., на Никола (Коле) Стояновъ отъ с. Семешенъ Долъ, Радомирско, срещу решението на Кюстендилския окръженъ сждъ отъ 8 мартъ 1933 год., съ Андрея и др. М. Филипови отъ с. Дол. Секирна, с. околия;

30) гражданско дѣло № 153/932 г., на Андонъ Г. Андоновъ отъ с. Страджа, Ямболско, срещу решението на Сливенския окръженъ съдъ отъ 22 декемврий 1931 г., съ Ненчо Д. Ненчевъ отъ с. село;

31) гражданско дѣло № 498/933 г., на Илче Поповъ отъ с. Казаларъ, Поповско, срещу решението на Шуменския окр. съдъ отъ 30 декемврий 1932 год., съ Пенчо Даскаловъ отъ с. Гърчиново, сжщата околия.

На 9 февруарий 1934 година:

32) гражданско дѣло № 1312/931 г., на Михалъ Ивановъ отъ с. Асеново, Ямболско, срещу решението на Пловдивския апелат. съдъ отъ 23 май 1931 година, съ Петъръ Радевъ отъ с. Гидиклий, с. околия;

33) гражданско дѣло № 38/932 г., на Стоянъ Трифоновъ отъ с. Липникъ, Русенско, срещу решението на Русенския апелат. съдъ отъ 12 септемврий 1931 год., съ Мария М. Колева — Ив. Кирова отъ с. село;

34) гражданско дѣло № 169/932 г., на Петъръ Н. Велевъ отъ с. Калугерово, Татарпазарджишко, срещу решението на Пловдивския апелат. съдъ отъ 14 декемврий 1931 г., съ Георги П. Пауновъ отъ гр. Т.-Пазарджикъ;

35) гражд. горско дѣло № 266/933 г., на жителитѣ на с. Гор. Сахране, Казанлъшко, срещу решението на Пловдивския апелат. съдъ отъ 8 октомврий 1932 год., съ жителитѣ на с. Габерово, с. околия;

36) гражданско дѣло № 79/932 г., на Илия и Илия Аврамови отъ с. Кучина, Търновско, и др., срещу решението на Търновския окр. съдъ отъ 19 октомврий 1931 година, съ Мария Т. Шилковъ отъ с. село и др.;

37) гражданско дѣло № 210/932 г., на Лечо Славовъ отъ Ст.-Загора, за прегледъ решението на Старозагорския окр. съдъ отъ 15 септемврий 1931 год., съ Слави Славовъ отъ сжщия градъ;

38) гражданско дѣло № 114/932 г., на Недѣлчо Павлевъ отъ с. Здравецъ, Варненско, и др., срещу решението на Варненския окр. съдъ отъ 7 ноемврий 1931 г., съ Станка Христова отъ с. Ясѣбашъ, с. околия;

39) гражданско дѣло № 161/932 г., на Найдо С. Ботьовъ, с. Орманлий, Софийско, срещу решението на Софийския окр. съдъ отъ 12 декемврий 1931 год., съ Люба П. Бояджиева отъ София;

40) гражданско дѣло № 96/932 г., на Петко, Димитъръ и др. Ив. Дюлгарови, с. Дерелий, Карловско, срещу решението на Пловдивския окръженъ съдъ отъ 3 ноемврий 1931 год., съ Ивана и др. Богданови, с. село;

41) гражданско дѣло № 173/932 г., на Соколя Колевъ, с. Мраморъ, Софийско, срещу решението на Софийския окр. съдъ отъ 5 ноемврий 1931 год., съ Доста Илиева — Тодорова отъ сжщото село и др.

На 12 февруарий 1934 година:

42) гражданско дѣло № 89/932 г., на Янаки П. Долдуровъ, гр. Ст.-Загора, срещу решението на Пловдивския апелативенъ съдъ отъ 15 октомврий 1930 год., съ Слави Тасевъ, с. градъ;

43) гражданско дѣло № 185/932 г., на Ангелъ Ц. Торневъ, с. Дългошеви, Ломско, срещу решението на Ломския окр. съдъ отъ 3 декемврий 1931 год., съ Ив. Ц. Торневъ, с. село;

44) гражданско дѣло № 109/932 г., на Тодоръ и Гана Дамьянови, с. Староселци, Плъвенско, срещу решението на Плъвенския окр. съдъ отъ 10 ноемврий 1931 г., съ Цонко Славковъ, с. село;

45) гражданско дѣло № 179/932 г., на църковното настоятелство на с. Касарка, Дръновско, срещу решението на Търновския окр. съдъ отъ 26 октомврий 1931 г., съ Банката на сѣдиненитѣ индустрии въ с. Килифаревъ;

46) гражданско дѣло № 193/932 г., на Иванъ А. Киселички, с. Гор. Козница, Дупнишко, и др., срещу решението на Кюстендилския окр. съдъ отъ 14 септемврий 1931 год., съ Анастасъ Григоровъ, с. село;

47) гражданско дѣло № 203/932 г., на Минчо Трифоновъ, с. Гюлюмяново, Ямболско, срещу решението на Ямболския окр. съдъ отъ 12 ноемврий 1931 год., съ Господинъ Стойновъ, сжщото село и др.;

48) горско дѣло № 80/932 година, на жителитѣ на с. Муодаларъ, и тая на жителитѣ на с. Дамаргьбъзъ, Новопазарско, срещу решението на Русенския апелативенъ съдъ отъ 6 октомврий 1931 г.;

49) гражданско дѣло № 220/932 г., на Василь Колевъ, с. Бъл. Карагачъ, Плъвенско, срещу решението на Плъвенския окръженъ отъ 26 ноемврий 1931 г., съ Ангелина Ангелова — Ал. Ценкова, с. Радиенецъ, с. околия;

50) гражданско дѣло № 14/932 г., на Дочо Койновъ, с. Дълбокъ-долъ, Троянско, срещу решението на Ловчанския окръженъ съдъ отъ 3 ноемврий 1931 г., съ Лала Станова Христова, с. Къшинъ, Плъвенско;

51) гражданско дѣло № 213/932 г., на Коста Задгорски, гр. Айтосъ, срещу решението на Бургазкия окръженъ

съдъ отъ 3 декемврий 1931 г., съ Рачо Рачевъ, с. Уруменкьой, Айтоско, и др.

На 16 февруарий 1934 година:

52) гражданско дѣло № 118/932 г., на Ангелъ Ф. Николаевъ, с. Козлудуй, Орѣховско, срещу решението на Орѣховския окръженъ съдъ отъ 2 декемврий 1931 г., съ Станко Ф. Николаевъ, отъ с. с.;

53) гражданско дѣло № 121/932 г., на Стефанъ Тодоровъ, гара Орашецъ, Б. Слатинско, срещу решението на Видинския окръженъ съдъ отъ 26 ноемврий 1931 г., съ Младенъ Тодоровъ, с. Боровица;

54) гражданско дѣло № 228/932 г., на Кана и др. Ташеви, с. Муравица, Врачанско, срещу решението на Врачанския окръженъ съдъ отъ 16 декемврий 1931 г., съ Георги В. Стамболски, София;

55) гражданско дѣло № 516/933 г., на Халиме Салимова Исмаилова — Мехмедова, отъ с. Шареви, Шуменско, и др. срещу решението на Шуменския окръженъ съдъ отъ 6 октомврий 1932 г., съ Айше Столюманова, с. с. и др.;

56) гражданско дѣло № 124/932 г., на Фириу Ф. Поповъ, с. Козловецъ, Свищовско, срещу решението на Свищовския окръженъ съдъ отъ 14 декемврий 1931 г., съ Станкуль Трифоновъ, с. с.;

57) гражданско дѣло № 146/932 г., на Пенка и Цока Цолови, гр. Луксвитъ, срещу решението на Софийския окръженъ съдъ отъ 11 септемврий 1931 г., съ Мария (Мата) Ив. Цанова — Цакова отъ с. Осиковица, Орханйиско и др.;

58) гражданско дѣло № 126/932 г., на Елена Димитрова, с. Ендже, Шуменско и др. за прегледъ на решението на Шуменския окръженъ съдъ отъ 8 септемврий 1931 г., съ Илязъ Нежебовъ, лично и като настойникъ, с. Хаджи Омуръ, Одринско, Турция;

59) гражданско дѣло № 147/932 г., на Андонъ Зашовъ Пенелджийски, с. Баланова, Дупнишко и др., срещу решението на Кюстендилския окръженъ съдъ отъ 7 ноемврий 1931 г., съ Велика З. Г. Анадолийска, с. с. и др.;

60) гражданско дѣло № 224/932 г., на Иванъ П. Илиевъ, гр. Плъвенъ, срещу решението на Плъвенския окръженъ съдъ отъ 16 декемврий 1931 г., съ Георги Т. Величковъ, сжщия градъ;

61) гражданско дѣло № 401/932 г., на жителитѣ на с. Маджаре, Карловско, срещу решението на Пловдивския окръженъ съдъ отъ 11 мартъ 1932 г., съ жителитѣ на с. Баня, с. о. и хазната.

На 19 февруарий 1934 година:

62) гражданско дѣло № 129/932 г., на Екатерина Тодорова, с. Прогорелецъ, Ломско, срещу решението на Софийския апелативенъ съдъ отъ 19 мартъ 1931 год., съ Мар. Ицова, сжщото село;

63) гражданско дѣло № 136/932 г. на Станчо Николовъ, с. Даевци, Дръновско и др. срещу решението на Търновския окръженъ съдъ отъ 7 декемврий 1931 год., съ Драгошинъ Колевъ, с. Бърденитѣ, сжщата околия;

64) гражданско дѣло № 101/932 г., на Георги Буковъ, с. Катунско-Конаре, Станимашко, срещу решението на Пловдивския окръженъ съдъ отъ 8 декемврий 1931 год., съ Стояна Д. Генчева сжщото село;

65) частно производство № 21/933 г., на жителитѣ на с. Войнягово, Карловско, срещу протоколното опредѣление на Пловдивския апелативенъ съдъ отъ 21 октомврий 1932 год., съ с. Овчеларе;

66) гражданско дѣло № 131/932 г., на Рашко Грънчаровъ, гр. Фердинандъ, срещу решението на Софийския апелативенъ съдъ отъ 27 ноемврий 1931 г., съ Пан. Г. Жейковъ, гр. Ломъ;

67) гражданско дѣло № 1138/932 г., на Богомилъ Дюлгеревъ, София, срещу решението на Софийския апелативенъ съдъ отъ 7 юлий 1932 год., съ Мара Дончева-Дюлгерова, сжщия градъ;

68) гражданско дѣло № 155/932 г., на Христо Н. Младжевъ гр. Попово, срещу решението на Русенския апелативенъ съдъ отъ 9 октомврий 1931 г., съ Рашо Михневъ, гр. Русе и др.;

69) гражданско дѣло № 145/933 г., на Михаилъ Цвѣтковъ Шишдаровъ, гр. Враца, срещу решението на Врачанския окръженъ съдъ отъ 29 декемврий 1932 год., съ Коцо Хр. Пановъ, с. Косталево, Врачанско и др.;

70) гражданско дѣло № 142/932 г., на Дим. Русановъ, с. Кападжикьой, Айтоско, срещу решението на Бургазкия окръженъ съдъ отъ 17 декемврий 1931 год., съ Стамо Кировъ, с. Буюклий;

71) гражданско дѣло № 523/933 г., на Трендафилъ Димитровъ, гр. Бургазъ, срещу решението на Пловдивския апелативенъ съдъ отъ 24 февруарий 1933 година, съ Ив. Н. Камбуровъ, сжщия градъ и др.

На 21 февруарий 1934 година:

72) гражданско дѣло № 80/932 г., на Трифонъ Пачовъ, с. Рамъкой, Горноорѣховско, срещу решението на Търновския окръженъ съдъ отъ 1 декемврий 1931 год., съ Недю Дончевъ, с. Коруджа Ерень, сѣщата околия;

73) гражданско дѣло № 143/932 г., на Георги Йордановъ, гр. Шуменъ, срещу решението на Шуменския окръженъ съдъ отъ 2 декемврий 1931 год., съ Минка Панайотова, сѣщия градъ;

74) гражданско дѣло № 227/932 г., на Мария Т. Белкова, с. Сатъ-бегово, Станимашко, срещу решението на Пловдивския окръженъ съдъ отъ 30 ноемврий 1931 год., съ Запрянь Запряновъ, сѣщото село;

75) гражданско дѣло № 653/932 г., на Павелъ Радевъ, гр. София и Панайотъ и Колю Д. Тодорови, гр. Горна-Орѣховица, срещу решението на Търновския окръженъ съдъ отъ 29 мартъ 1932 год., съ Филофтия П. Генчева, с. Павликене, Търновско;

76) гражданско дѣло № 98/932 г., на Иероминъ Аретовъ Поповичъ, с. Хисаръ, Карловско, срещу решението на Пловдивския окръженъ съдъ отъ 4 септемврий 1930 година, съ д-ръ Станиславъ Дианоровъ, гр. София;

77) гражданско дѣло № 162/932 г., на Ангелъ Малиновъ, с. Мързаякъ, Пловдивско, срещу решението на Пловдивския окръженъ съдъ отъ 13 ноемврий 1931 година, съ Костандинъ и др. Ив. Маринови, сѣщото село;

78) гражданско дѣло № 184/932 г., на Софийския окръженъ управителъ, срещу решението на Трънския окръженъ съдъ отъ 7 септемврий 1931 година, съ Александъръ и др. Гюрови, с. Дол. Мелна, Трънско;

79) гражданско дѣло № 167/932 г., на Иванъ Андреевъ и тая на Мария Андреева, лично и като представителка на децата си, и двамата отъ с. Фердинандово, Габровско, за прегледъ решението на Севлиевикия окръженъ съдъ отъ 3 януарий 1925 година, съ Рада Венкова—Недкова, с. Каябашъ и др.;

80) гражданско дѣло № 150/932 г., на Атанасъ Ив. Вълевъ, с. Ясъ тепе, Провадийско, срещу решението на Варненския окръженъ съдъ отъ 7 декемврий 1931 година, съ Сава Ненковъ, гр. София;

81) гражданско дѣло № 238/932 г., на Тодоръ Хр. Алтъновъ, с. Сухиндолю, срещу решението на Севлиевикия окръженъ съдъ отъ 3 ноемврий 1931 година, съ Цоню П. Цивневъ, сѣщото село.

На 23 февруарий 1934 година:

82) гражданско дѣло № 267/932 г., на жителитѣ на с. Дурна-дере, Еленско, срещу решението на Търновския окръженъ съдъ отъ 29 ноемврий 1931 година, съ Христо П. Кънчевъ, с. Златарица и др.;

83) гражданско дѣло № 269/932 г., на Дона Михова Митева, лично и като законна представителка на децата си, с. Ахмакъ, срещу решението на Руси Г. Митевъ, с. Дикили-ташъ, сѣщата околия;

84) гражданско дѣло № 115/932 г., на Спасъ С. Темелковъ, София, за прегледъ на решението на Софийския окръженъ съдъ отъ 19 септемврий 1927 год., съ Кънчо Симидовъ, сѣщия градъ и др.;

85) гражданско дѣло № 484/932 г., на Станко П. Кукуяновъ, с. Ново-село, Видинско, срещу решението на Видинския окръженъ съдъ отъ 22 януарий 1932 година, съ Георги П. Ланаиловъ, сѣщото село и др.;

86) гражданско дѣло № 302/932 г., на Сава Хр. Койчевъ, гр. Дръново, срещу решението на Русенския апелативенъ съдъ отъ 9 декемврий 1931 година, съ Косю Хр. Койчевъ, сѣщия градъ;

87) гражданско дѣло № 603/932 г., на Панайотъ В. Дядовъ, гр. Сливенъ, срещу решението на Пловдивския апелативенъ съдъ отъ 10 октомврий 1931 година, съ Бълг. училищно настоятелство, въ сѣщия градъ;

88) гражданско дѣло № 111/931 г., на Станка и Пенка Р. Иванови, с. Бара, Севлиево, срещу решението на Севлиевикия окръженъ съдъ отъ 10 ноемврий 1930 година, съ Василь П. Ивановъ, сѣщото село и др.;

89) гражданско дѣло № 159/932 г., на Йор. Ивановъ и Влад. Йордановъ, с. Петричъ, Софийско, срещу решението на Софийския окръженъ съдъ отъ 12 септемврий 1931 година, съ Енка Лилова—Иванова, с. Костинбродъ, сѣщата околия;

90) гражданско дѣло № 327/932 г., на Вѣла Ботева Сѣбчева — Ив. Петрова, с. Лисецъ, Ловчанско, срещу решението на Ловчанския окръженъ съдъ отъ 11 януарий 1932 година, съ Злата Цакова, сѣщото село и др.;

91) гражданско дѣло № 1015/932 г., на Панайотъ В. Дядовъ, гр. Сливенъ, срещу решението на Пловдивския апелативенъ съдъ отъ 11 мартъ 1932 година, съ Бълг. училищно настоятелство на сѣщия градъ.

На 26 февруарий 1934 година:

92) горско дѣло № 332/931 год., на жителитѣ на село Любеново, Борисовградско, срещу решението на Пловдивския апелативенъ съдъ отъ 23 юний 1931 година, съ жителитѣ на с. Крушево;

93) гражданско дѣло № 106/932 г., на Рада Станова Каменова — С. Пачова, с. Цибъръ-Варошъ, Ломско, срещу решението на Ломския окръженъ съдъ отъ 20 ноемврий 1931 година, съ Дина Опрова, сѣщото село;

94) гражданско дѣло № 263/932 г., на Къна Хр. Илиева Ив. Миховска, гр. Севлиево, срещу решението на Русенския апелативенъ съдъ отъ 16 януарий 1932 година, съ Илия Хр. Илиевъ, сѣщия градъ;

95) гражданско дѣло № 271/932 г., на Вѣлю Христовъ, с. Карапча, Ямболско, срещу решението на Ямболския окръженъ съдъ отъ 7 декемврий 1931 година, съ Яна Драганова, сѣщото село и др.;

96) гражданско дѣло № 257/932 г., на Маринъ Марковъ Лазаровъ, с. Малкочевъ, Севлиево, срещу решението на Севлиевикия окръженъ съдъ отъ 5 ноемврий 1931 година, съ Сѣбя Сѣбевъ, сѣщото село;

97) гражданско дѣло № 261/932 г., на Иванъ Цалозъ, с. Романъ, Вратчанско, срещу решението на Вратчанския окръженъ съдъ отъ 10 септемврий 1931 година, съ Кръстю Котовъ, сѣщото село и др.;

98) гражданско дѣло № 298/932 г., на Кочо Гюопевъ, с. Петрово, Св. Врачко, срещу решението на Горноджумайския окръженъ съдъ отъ 23 януарий 1932 година, съ Мито Кукулевъ, сѣщото село;

99) гражданско дѣло № 299/932 г., на Стоянъ Ив. Каранджевски, гр. Горна-Джумая, срещу решението на Горноджумайския окръженъ съдъ отъ 27 януарий 1932 година, съ Стоянка Иванова, сѣщия градъ;

100) гражданско дѣло № 252/932 г., на Елена и Гина Иванови, с. Мартенъ, Русенско, срещу решението на Русенския окръженъ съдъ отъ 14 декемврий 1931 година, съ Стоилъ Тодоровъ Атанасовъ, сѣщото село;

101) гражданско дѣло № 255/932 г., на Василь Стояновъ, с. Угърчинъ, Ловчанско, срещу решението на Ловчанския окръженъ съдъ отъ 5 ноемврий 1931 година, съ Райна Г. Стоянова, гр. София.

Гр. София, 26 декемврий 1933 година.

1—(7042)—1

Секретарь: Вас. Михайловъ

ВЪРХОВЕНЪ АДМИНИСТРАТИВЕНЪ СЪДЪ

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 10091. — Върховниятъ административенъ съдъ, второ отделение, обявява на интересувачитѣ съ страни и лица, че въ съдебнитѣ заседания на означенитѣ по-долу дати, ще разгледа следнитѣ касационни и за отмяна дѣла:

На 1 февруарий 1934 година:

1) дѣло № 680/933 г., заведено по касационната жалба на Кюстендилския окръженъ управителъ, срещу решение на Кюстендилския окръженъ съдъ, съ наследницитѣ на Анани Михалковъ отъ с. Долни Раковецъ, Радомирско, по данъка върху наследствата;

2) дѣло № 935/933 г., заведено по касационната жалба на Кюстендилския окръженъ управителъ, противъ присъждата на Кюстендилския окръженъ съдъ, съ наследницитѣ на Иванъ К. Янинъ, отъ с. Пороминово, Дунишко, по данъка върху наследствата;

3) дѣло № 1399/933 г., заведено по касационната жалба на Никола Ивановъ Неновъ, отъ с. Стралджа, Ямболско, противъ протоколъ на Ямболската контролна комисия, по данъка върху приходитѣ;

4) дѣло № 1420/933 г., заведено по касационната жалба на д-ръ Стоянъ Даневъ, отъ София, противъ протоколъ на Софийската градска контролна комисия, по допълнителния данък общъ доходъ;

5) дѣло № 405/933 г., заведено по касационната жалба на „Сокомбелъ“, българско петролно акционерно д-во въ София, противъ протоколъ на комисията, действаща по чл. 411 отъ закона за митницитѣ, по досѣбиране сумата 124.373-50 лева;

6) дѣло № 723/933 г., заведено по касационната жалба на Борисъ Д. Тодоровъ, отъ София, противъ опредѣление на Софийския окръженъ съдъ, по опредѣляне пенсия за изслужено време;

7) дѣло № 789/933 г., заведено по касационната жалба на Марийка Тодорова Каранджева отъ гр. София, противъ опредѣление на Софийския окръженъ съдъ, по опредѣляне инвалидна пенсия;

8) дѣло № 735/933 г., заведено по касационната жалба на Софийския държавенъ адвокатъ, срещу опредѣление

на Софийския окръженъ съдъ, съ наследницѣтѣ на Ив. Д. Галчевъ, отъ София, по данъка върху наследствата;

9) дѣло № 722/933 г., заведено по касационната жалба на Иванъ Г. Поповъ, отъ с. Врачешъ, Орханійско, противъ опредѣление на Софийския окръженъ съдъ, по опредѣляне гражданска инвалидна пенсия;

10) дѣло № 1410/933 г., заведено по касационната жалба на Цоло Ангеловъ, отъ с. Писарево, Плъвенско, противъ восстановление на Плъвенската контролна комисия, по данъка върху приходитѣ;

11) дѣло № 1436/933 г., заведено по касационната жалба на Христо Николовъ, отъ с. Княжево, Софийско, противъ протоколъ на Софийската окръжна контролна комисия, по данъкъ занятие

На 3 февруарий 1934 година:

12) дѣло № 688/933 г., заведено по касационната жалба на Пилософъ Каракуневъ и С-ие отъ гр. Варна, противъ протоколъ на комисията действаща по чл. 411 отъ закона за митницитѣ, по досъбиране сумата 26 607 лева;

13) дѣло № 988/933 г., заведено по касационната жалба на Електрическо дружество за София и България, противъ протоколъ на комисията действаща по чл. 411 отъ закона за митницитѣ по досъбиране 2734 лева;

14) дѣло № 1446/933 г., заведено по касационната жалба на Мустафа И. Шенвелиевъ, отъ гр. Плъвенъ, противъ протоколъ на Плъвенската контролна комисия, по данъка приходитѣ;

15) дѣло № 671/933 г., заведено по касационната жалба на Георги Тузсузовъ, отъ гр. София противъ протоколъ на комисията действаща по чл. 411 отъ закона за митницитѣ, по досъбиране сумата 85 586 лева;

16) дѣло № 794/933 г., заведено по касационната жалба на Елена Димитрова, отъ гр. Берковица, срещу решение на Министерството на труда, по отпускане пенсия за злополука;

17) дѣло № 1423/933 г., заведено по касационната жалба на Варненския окръженъ управителъ, противъ протоколъ на Варненската контролна комисия, по данъка върху приходитѣ на Пройчевъ и Шотовъ, отъ гр. Варна;

18) дѣло № 1594/933 г., заведено по касационната жалба на Пройчевъ & Шотовъ, отъ гр. Варна, събирателно дружество, срещу протоколъ на Варненската контролна комисия, по данъка върху приходитѣ;

19) дѣло № 689/933 г., заведено по касационната жалба на Пилософъ Каракуневъ и С-ие, отъ гр. Варна, противъ протоколъ на комисията действаща по чл. 411 отъ закона за митницитѣ по досъбиране 7755 лева;

20) дѣло № 762/933 г., заведено по касационната жалба на наследницитѣ на Минчо Петровъ, отъ с. Дъдово, Ново-Загорско, противъ опредѣление на Ст. Загорския окръженъ съдъ, по опредѣляне инвалидна пенсия;

21) дѣло № 1439/933 г., заведено по касационната жалба на Търновския окръженъ управителъ, противъ протоколъ на Търновската контролна комисия, по данъка върху занятieto на Юрданъ Ив. Чагаловъ, отъ гр. Търново.

На 6 февруарий 1934 година:

22) дѣло № 748/933 г., заведено по касационната жалба на Никола Тупаревъ, отъ София, противъ протоколъ на комисията действаща по чл. 411 отъ закона за митницитѣ, по досъбиране сумата 588 лева;

23) дѣло № 849/933 г., заведено по касационната жалба на Тодора Мичкова, отъ с. Долни-Джбникъ, Плъвенско, срещу опредѣление на Плъвенския окръженъ съдъ, по опредѣляне военно инвалидна пенсия;

24) дѣло № 1505/933 г., заведено по касационната жалба на Ангелъ Ницовъ, отъ с. Флорентинъ, Видинско, противъ постановление на Видинската контролна комисия, по данъка върху приходитѣ;

25) дѣло № 1506/933 г., заведено по касационната жалба на Ангелъ Ницовъ, отъ с. Флорентинъ, Видинско, противъ постановление на Видинската контролна комисия, по данъка върху приходитѣ;

26) дѣло № 749/933 г., заведено по касационната жалба на Лазаръ Ешкенази, отъ гр. Русе, противъ протоколъ на комисията действаща по чл. 411 отъ закона за митницитѣ, по досъбиране сумата 3137 лева;

27) дѣло № 797/933 г., заведено по касационната жалба на Илия Петровъ, отъ с. Ново Село, Провадийско, противъ решение на Министерството на труда, по отпускане пенсия за злополука;

28) дѣло № 1447/933 г., заведено по касационната жалба на Иванъ Асеновъ Ивановъ, отъ с. Костинбродъ, Софийско, противъ постановление на Софийската окръжна контролна комисия, по данъка върху занятieto;

29) дѣло № 747/933 г., заведено по касационната жалба на Никола Тупаревъ отъ София, противъ протоколъ на ко-

мисията действаща по чл. 411 отъ закона за митницитѣ, по досъбиране 588 лева;

30) дѣло № 796/933 г., заведено по касационната жалба на Василь Костовъ, отъ Варна, срещу решение на Министерството на труда, по отпускане пенсия за злополука;

31) дѣло № 1579/933 г., заведено по касационната жалба на наследницитѣ на Стефанъ х. Пѣйчевъ, отъ Варна, срещу протоколъ на Варненската контролна комисия, по данъка върху занятieto;

32) дѣло № 1580/933 г., заведено по касационната жалба на наследницитѣ на Стефанъ х. Пѣйчевъ, отъ Варна, срещу протоколъ на Варненската контролна комисия, по данъка занятие

На 10 февруарий 1934 година:

33) дѣло № 856/933 г., заведено по касационната жалба на Момчо Петковъ отъ с. Хуждекий, Бѣленско, срещу опредѣление на Русенския окръженъ съдъ, съ Атанасъ Михалевъ, по регулация;

34) дѣло № 933/933 г., заведено по касационната жалба на Пена Колева Цанева, отъ с. Долни Цоневци, Дрѣновско, срещу решение на Министерството на труда, по отпускане пенсия за злополука;

35) дѣло № 1509/933 г., заведено по касационната жалба на Тодоръ Г. Лепковъ & Синове, отъ гр. Карнобатъ, противъ протоколъ на Карнобатската контр. комисия, по данъка върху приходитѣ;

36) дѣло № 927/933 г., заведено по касационната жалба на „Сокомбелъ“ бѣлг. търг. петр. акц. д-во въ София, противъ протоколъ на комисията действаща по чл. 411 отъ закона за митницитѣ, по досъбиране сумата 5 908 л.;

37) дѣло № 892/933 г., заведено по касационната жалба на Михалъ Будиновъ Кърлежановъ отъ с. Батановци, Радомирско, противъ решение № 86/933 г. на Министерството на труда, по отпускане пенсия за злополука;

38) дѣло № 1507/933 г., заведено по касационната жалба на команд. д-во „Глобусъ“, Бургазъ, срещу протоколъ на Бургазката контр. комисия, по данъка върху занятieto;

39) дѣло № 780/933 г., заведено по касационната жалба на Кюстендилския окр. управителъ и тая на наследницитѣ на Гаврилъ Хр. Турумениевъ, отъ с. Кочериново, Дупнишко, противъ присѣда на Кюстендил. окр. съдъ, по данъка върху наследствата;

40) дѣло № 858/933 г., заведено по касационната жалба на Фатме Хасанова, отъ гр. Провадия, противъ решение на Министерството на труда, по отпускане пенсия за злополука;

41) дѣло № 1504/933 г., заведено по касационната жалба на Иванъ Г. Керемедчиевъ, отъ гр. Ямболъ, противъ протоколъ на Ямболската контр. комисия, по данъка върху приходитѣ.

На 13 февруарий 1934 година:

42) дѣло № 491/933 г., заведено по жалба за отмѣна на кмета на с. Буковецъ, Бѣлслатинско за отмѣна постановленieto № 10112/932 г., на Врачанския окр. управителъ, по утвърждаване бюджета на Буковската сел. община;

43) дѣло № 520/933 г., заведено по жалба за отмѣна на М. К. Милковъ и С-ие, отъ гр. Карнобатъ, за отмѣна § 29 отъ приход. бюджетъ на Карнобатската гр. община, по опредѣляне таксата сметъ;

44) дѣло № 534/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Панайотъ А. Богдевъ, отъ София, за отмѣна акта на общинския съветъ на с. Обеля, Софийско, по облагането му, съ налогъ върху незастроено мѣсто;

45) дѣло № 559/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Георги Петровъ Драгиевъ отъ гр. Ст. Загора, за отмѣна надписъ на Министра на финанситѣ № 8332/33 г. и др. относно отказа за опрощаване на данъкъ;

46) дѣло № 433/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Михаилъ Ив. Пенчевъ, отъ с. Дерменкой, Ямболско, за отмѣна проток. № 1/33 г. на Дерменкойския сел. общ. съветъ, по неосвобождането му отъ облогъ върху едъръ и дребенъ добитѣкъ;

47) дѣло № 446/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Братя Д. Маринковъ, отъ Бургазъ, за отмѣна протоколи № № 13/926 и 5/933 г. на Лѣджекойския общ. съветъ, по облагането му съ такса падарщина;

48) дѣло № . . . /933 г., заведено по жалба за отмѣна на Братя Н. Долапчиеви, отъ гр. Бургазъ, за отмѣна § 13 отъ приход. бюджетъ на Бургазката гр. община относно налога върху валцоветѣ и воденичнитѣ камъни;

49) дѣло № 480/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Пенка Сим. Цанкова, отъ гр. Орѣхово, за отмѣна запов. № 362/932 г. на Дирекц. на държав. дългове, относно прекратяване наследствената пенсия за изслужено време на Ек. Ив. Братанова;

50) дѣло № 494/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Никола Костовъ, отъ гр. Станимака, за отмѣна протоколъ на Станимаш. окол. данъч. началникъ отъ 16 августъ 1921 год., относно предаването на гората „Муската“ на Чепеларското училищно настоятелство;

51) дѣло № 504/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Иванъ Д. Нешковъ, отъ с. Крушовица, Плъвенско, за отмѣна резолюцията на началника на отдѣл. за държав. пенсия, върху заявлението му, относно отпускане добав. възнаграждение върху пенсията;

52) дѣло № 549/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Димитъръ х Вакановъ, отъ София, за отмѣна проток. № 3/933 г., на съвета по минитѣ и резолюцията отъ 26 с. м., относно опредѣляне 10% държавна берия на 1 кубикъ ломени камъни и на квадратенъ метъръ тротуарни плочи;

53) дѣло № 461/933 год., заведено по жалба за отмѣна на Христо С. Доневъ, отъ София, за отмѣна предписан. № 2782/933 г. на началника на Столичната санитарна служба и др. относно закриване даракчийницата му.

На 15 февруарий 1934 година:

54) дѣло № 877/933 г., заведено по касационната жалба на Плъвенския окр. управителъ, срещу решение на Плъвенския окр. съдъ, съ наследниците на Костадинъ Атанасовъ отъ с. Злокученъ, Плъвенско, по данъка върху наследствата;

55) дѣло № 965/933 г. заведено по касационната жалба на Варненския окр. управителъ, срещу опредѣление на Варненския окр. съдъ, по опредѣляне пенсия за изслужено време на Аведистъ Ателовъ, отъ гр. Варна;

56) дѣло № 1581/933 г., заведено по касационната жалба на наследниците на Ив. Р. Гешановъ отъ гр. Т. Пазарджикъ, противъ протоколъ на Т. Пазарджикската контр. комисия, по данъка върху занятieto;

57) дѣло № 944/933 г., заведено по касационната жалба на Таню Тотевъ отъ с. Михайлово, Старозагорско, противъ опредѣление на Ст. Загорския окр. съдъ, съ Нанка Г. Касабова и др. по регулация.

58) дѣло № 894/933 г., заведено по касационната жалба на Видинския окр. управителъ, срещу опредѣление на Видинския окр. съдъ, по опредѣляне пенсия за изслужено време на Антонъ Димовъ отъ с. Киряево, Кулско;

59) дѣло № 1515/933 г., заведено по касационната жалба на Борисъ Генадиевъ, отъ с. Ковачица, Ломско, противъ протоколъ на Ломската контр. комисия, по данъка за занятие;

60) дѣло № 701/933 г., заведено по касационната жалба на Клеони Т. Харчева, отъ Варна, срещу решение на Варненския окр. съдъ, по оценка на отчуждени имоти;

61) дѣло № 874/933 г., заведено по касационната жалба на Дона П. Лютова, отъ Копривница, срещу опредѣл. на Соф. окр. съдъ, по опредѣляне инвалидна пенсия;

62) дѣло № 1508/933 г., заведено по касационната жалба на Мария Динулова Първулова, отъ гр. Видинъ, противъ постановл. на Видин. контр. комисия, по данъка върху приходитѣ

На 20 февруарий 1934 година:

63) дѣло № 737/933 г., заведено по касационната жалба на Видинския окр. управителъ, срещу опредѣление на Видинския окр. съдъ, по опредѣляне пенсия за изслужено време на Тодоръ Петровъ отъ с. Калугерово;

64) дѣло № 1413/933 г., заведено по касационната жалба на Тота Б. Пюскиолева, отъ гр. Казанлъкъ, срещу решение на Министерството на труда, по отпускане пенсия за злополука;

65) дѣло № 1517/933 г., заведено по касационната жалба на Цеко Атанасовъ отъ с. Криводолъ, Врачанско, противъ протоколъ на Врачанската контрол. комисия, по данъка върху общия доходъ;

66) дѣло № 1518/933 г., заведено по касационната жалба на Цеко Атанасовъ, отъ с. Криводолъ, Врачанско, срещу протоколъ на Врачанската контролна комисия, по данъка общъ доходъ;

67) дѣло № 850/933 г., заведено по касационната жалба на Стефанъ Г. Тупанковъ, отъ Варна срещу опредѣление на Кюстендилския окр. съдъ, съ Надежда Вл. Ионова, по регулация;

68) дѣло № 2461/933 г., заведено по касационната жалба на Димитъръ Атанасовъ, отъ София, противъ опредѣление на Соф. окр. съдъ, по опредѣляне пенсия за изслужено време;

69) дѣло № 1577/933 г., заведено по касационната жалба на Менахемъ Бенбасатъ, отъ гр. Враца, срещу постановл. на Врачан. контр. комисия, по данъка върху приходитѣ;

70) дѣло № 1583/933 г., заведено по касационната жалба на инженеръ Тодоръ Пиперковъ, отъ София, срещу протоколъ на Соф. гр. контр. комисия по доп. дан. общъ доходъ;

71) дѣло № 862/933 г., заведено по касационната жалба на Янаки Златковъ, София, срещу опредѣление на Соф. окр. съдъ, съ Райна Димитрова, по регулация;

72) дѣло № 963/933 г., заведено по касационната жалба на Златка-Илчева Георгева, отъ гр. Нова Загора, и за децата си, срещу опредѣление на Ст. Загорския окр. съдъ, по опредѣляне гражд. инвалид. пенсия;

73) дѣло № 1584/933 г., заведено по касационната жалба на Отокаръ Францъ Цорна, отъ София, срещу протоколъ на Софийската гр. контр. комисия, по доп. данъкъ общъ доходъ;

74) дѣло № 1586/933 г., заведено по касационната жалба на Тодоръ Хр. Даскаловъ, отъ с. Дръновецъ, Ломско, срещу протоколъ на Ломската контр. комисия, по данъка занятияе.

На 22 февруарий 1934 година:

75) дѣло № 795/933 г., заведено по касационната жалба на Вела Кънчева Василева, и за детето си, отъ гр. Дръново, противъ решение на Министерството на труда, по отпускане пенсия за злополука;

76) дѣло № 2874/933 г., заведено по касационната жалба на Врачанския окрѣженъ управителъ, срещу опредѣление на Врачан. окр. съдъ, по опредѣляне пенсия за изслужено време на Юрданъ Абаджиевъ, отъ гр. Шуменъ;

77) дѣло № 1588/933 г., заведено по касационната жалба на Иванъ Г. Я. Гуламила, отъ София, срещу протоколъ на Соф. гр. контр. комисия, по данъка занятие;

78) дѣло № 2354/933 г. заведено по касационната жалба на Тома Манайловъ отъ с. Врабча, Трънско, срещу опредѣление на Трънския окр. съдъ, по опредѣляне пенсия за изслужено време;

79) дѣло № 1585/933 г., заведено по касационната жалба на инженеръ Пиперковъ & Цорна, отъ София, срещу протоколъ на Соф. град. контр. комисия, по данъка върху приходитѣ;

80) дѣло № 1592/933 г., заведено по касационната жалба на Иванъ Поповъ отъ Варна, срещу протоколъ на Варненската контр. комисия, по данъка занятие;

81) дѣло № 925/933 г., заведено по касационната жалба на Димитъръ Деневъ отъ с. Каспичанъ, Новопазарско, противъ присѣда на Шуменския окр. съдъ, по данъка върху наследствата;

82) дѣло № 1342/933 г., заведено по касационната жалба на Софийския окр. управителъ, срещу опредѣл. на Трънския окр. съдъ, по опредѣляне пенсия за изслужено време на Илия Стояновъ, отъ гр. Трънъ;

83) дѣло № 1656/933 г., заведено по касационната жалба на Врачан. окр. управителъ, срещу опредѣление на Врачанския окр. съдъ, по опредѣляне военно инвалид. пенсия на Тодоръ Кр. Топузански, отъ с. Котеновци, Берковско.

На 24 февруарий 1934 година:

84) дѣло № 585/933 г., заведено по жалба за отмѣна на д-ръ Иванъ К. Мичевъ, отъ гр. Карнобатъ, за отмѣна проток. № 21/932 г., на Карнобатския гр. общ. съветъ, по облагането му съ такса сметъ;

85) дѣло № 605/933 г., заведено по жалба за отмѣна на д-ръ Тодоръ Джаковъ отъ Търново, за отмѣна проток. № 13, ст. 1/933 г. на Търновския общ. съветъ по облагането му съ такси сметъ и надписъ;

86) дѣло № 659/933 г., заведено по жалба, за отмѣна на Иванъ Юрдановъ Геновъ, Титю Юрдановъ Геновъ и др. — наследници на Юрданъ Геновъ отъ гр. Елена, за отмѣна проток. № 20/930 г. на Тодовския сел. общ. съветъ, по опредѣляне таксата падарщина;

87) дѣло № 660/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Иванъ и Титю Юрданови Генови и др. — наследници на Юрданъ Геновъ, отъ гр. Елена, за отмѣна протоколъ на Тодовския сел. общ. съветъ, по опредѣляне таксата падарщина;

88) дѣло № 471/933 г., заведено по жалба за отмѣна на кмета на с. Дойренци, Ловчанско, за отмѣна запов. № 213/1933 г., на Плъвенския окр. управителъ, относно възстановяването като секрет. бирникъ на Дойренската община, Крумъ Ца. Крачуновъ;

89) дѣло № 526/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Георги Кулековъ, отъ гр. Провадия, за отмѣна проток. № 28/14/1933 г. на Провадийския гр. общ. съветъ, относно конфискуване залога му за наети ниви отъ училищното настоятелство въ Провадия;

90) дѣло № 547/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Никола Т. Ризовъ, отъ гр. Търново, за отмѣна повикателна запов. № 2157/933 г. на Търновското окр. трудово бюро, относно повикването му да отбыва трудово службо;

91) дѣло № 563/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Нова Тракийска компания за тютюни, а. д. Хага, клонъ за България въ София, за отмѣна мълчаливия отказъ на

Пловдив. гр. общ. съветъ, относно облагането имъ по 1 лв. на килограмъ суровъ тютюнъ;

92) дѣло № 565/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Вжжар, фабрика „Ив. Вжжровъ“, акц д-во София, за отмѣна предписан. на Соф. окр. данъч. началникъ № 4732 1933 год., относно облагането му съ данъкъ сгради;

93) дѣло № 608/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Петко Н. Недковъ, кметъ на с. Грамада, Кулско, за отмѣна предписан. № 2661/933 г. на Видинския окр. управителъ, относно уволнение секретарь-бирника при сжщата община Панто Блажевъ;

94) дѣло № 637/933 г., заведено по жалбата на Бр. Стеф. и Рафайлъ С. Попови, отъ гр. Търново, собственици на вила „Солу-Дервентъ“, противъ протоколъ на Горновасилишкото селско общинско управление, по облагането имъ съ 2000 лв. такса сметъ;

95) дѣло № 661/933 г., заведено по жалба за отмѣна на Иванъ и Титю Юрданови Генови, наследници на Юрд. Геновъ отъ гр. Елена, противъ проток. № 18/929 г. на Тодювския сел. общ. съветъ, по опредѣляне таксата па-дарщина;

На 27 февруарий 1934 година:

96) дѣло № 811/933 г., заведено по касационната жалба на Златанъ Петровъ Кръстевъ отъ с. Писарево, Плѣзенско, срещу решение на Министерството на труда, по отпускане пенсия за злополука;

97) дѣло № 2656/933 г., заведено по касационната жалба на „Сокомбелъ“, бълг. търг. петр. акц. д-во въ София, противъ протоколъ на Специал. комисия при Соф. гр. дан. управление, по дан. върху приходитъ;

98) дѣло № 2659/933 г., заведено по касационната жалба на „Сокомбелъ“, бълг. търг. петр. акц. д-во въ София, противъ протоколъ на Специал. комисия при Соф. гр. дан. управление, по данъка върху приходитъ;

99) дѣло № 2657/933 г., заведено по касационната жалба на „Сокомбелъ“, бълг. акц. търг. петролно д-во въ София, противъ протоколъ на Специал. комисия при Соф. гр. данъчно управление, по данъка върху приходитъ;

100) дѣло № 1405/933 г., заведено по касационната жалба на Иванъ Стефановъ Търповъ отъ гр. Варна, противъ протоколъ на Варненската контр. комисия, по данъка занятие;

101) дѣло № 1593/933 г., заведено по касационната жалба на Пройчевъ & Шотовъ, събир. д-во Варна, противъ протоколъ на Варненската контр. комисия, по данъка върху занятieto;

102) дѣло № 2655/933 г., заведено по касационната жалба на „Скомбелъ“, бълг. търг. петролно акц. д-во въ София, противъ протоколъ на Специал. комисия при Соф. данъчно управление, по данъка върху приходитъ;

103) дѣло № 2658/933 г., заведено по касационната жалба на „Сокомбелъ“, бълг. търг. петролно акц. д-во въ София, противъ протоколъ на Специал. комисия при Соф. гр. дан. управление, по данъка върху приходитъ;

104) дѣло № 1587/933 г., заведено по касационната жалба на Тодоръ Хр. Даскаловъ, отъ с. Дръновецъ, Ломско, противъ протоколъ на Ломската контр. комисия, по данъка върху занятieto.

Гр. София, 22 декемврий 1933 година.
1—(6990)—1 Секретарь: Ив. Наумовъ

ОКРЪЖНИ СЪДИЛИЩА

Софийски окръженъ съдъ

ПРИЗОВКА № 9678. — Софийскиятъ окръженъ съдъ, III наказателно отдѣление, призовава Александъръ Михайловичъ Таталитки, родомъ отъ гр. Полтава, Русия, живущъ въ София, ул. „Журналистъ“ № 5, сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ Варненския окръженъ съдъ по делегация, ако желае, на 11 януарий 1934 г. Въ случай, че не се яви, съгласно чл. 330 отъ закона за углавното съдопроизводство, ще бѣде съденъ залочно.

Гр. София, 22 декемврий 1933 година.
1—(6972)—1 Секретарь: З. Михайловъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 3241. — Софийскиятъ окръженъ съдъ, I гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 15 ноемврий 1933 година, въ съставъ: председателъ К. Петровъ, членове: Н. Шаранковъ и Карагъзовъ с. к., по молбата на Захаринка З. Цвѣткова отъ София съ дата 23 октомврий 1933 г. опредѣля: обявява съгласно чл. 8 закона за лицата въ връзка съ чл. 10 отъ сжщия законъ, въ предполагаемо отсъствие Георги Петровъ Казаковъ, като назначава за негова законна представителка Захаринка Захариева Цвѣткова, негова първа братовчедка, видно отъ приложеното удостовѣрение № 30267 отъ 11 ноемврий 1933

година на столичното общинско управление. Подписали: председателъ К. Петровъ, Членове: Н. Шаранковъ и Д. Карагъзовъ с. к. при и. д. секретаря Младеновъ с. к. Вѣрно съ оригинала вложенъ въ гр. ч. дѣло № 1247/933 година по описа на сѣда, I гражданско отдѣление.

Подпредседателъ: Малчевъ
2—(12790—11449)—2 Секретарь: Тасевъ

Варненски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 10255. — Варненскиятъ окр. съдъ търси Атанасъ Георгиевъ или Великовъ, подсъдимъ по след. д. № 291/33, П уч. обвиняемъ по чл. 352 въ свр. 364 отъ н. з., на възраст 35 год., народностъ циганинъ, гребена въ, коси черни, очи черни, цвѣтъ възчеренъ, ръстъ високъ, тѣлесенъ недостатъкъ едната ржка не може да движи свободно, и съобщава всѣкимъ, комуто е известно мѣстопребиваването на казания подсъдимъ, той е длъженъ да го посочи на властта, а тая последната да го задържи до представяне гаранция и да съобщи веднага въ сѣда.

Гр. Варна, 20 декемврий 1933 година.
1—(6965)—1 Секретарь: Кулековъ

Хасковски окръженъ съдъ

ПРИЗОВКА № 423. — Фатме Сали, с. Сукбосе, Егридеренско, сега въ неизвестностъ, се призовава да се яви на 25 януарий 1934 г., 9 часа преди обѣдъ, въ сѣдебната зала на Хасковския окръженъ съдъ, по н. о. х. дѣло № 1035 1933 година.

Гр. Хасково, 18 декемврий 1933 година.
1—(6966)—1 За секретарь: К. Кирковъ

Врачански окръженъ съдъ

ПРИЗОВКА № 1. — Врачанскиятъ окръженъ съдъ призовава Добри Прокопиевъ Тодоровъ отъ с. Дивля, Радомирско, сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви на 3 януарий 1934 година, 9 часа преди обѣдъ, въ сѣдебната зала на сѣда, въ качеството си подсъдимъ по н. о. х. дѣло № 181/933 година, заведено по обвинението му по чл. 319 отъ н. з., за дѣло противозаконно присвоилъ автомобиля на Цвѣтана Х. Янева, отъ гр. София, № 1250, система „Крайслеръ“. Въ случай на неявка дѣлото ще се разгледа и реши въ негово отсъствие.

Гр. Враца, 20 декемврий 1933 година.
1—(6973)—1 Председателъ: Тр. Банковъ
Секретарь: х. Н. Пиронковъ

МИРОВИ СЪДИЛИЩА

Софийско мирово съдилище

ЗАПОВѢДЪ № 587. — По поводъ опредѣлението на I Софийски мирови сѣдия отъ 11 ноемврий 1933 г., постановено по ч. гр. дѣло № 587/1933 г., образувано по молбата на д-ръ Мартинъ Алкалай отъ София, сѣдебенъ управителъ на имота находящъ се въ София, ул. „Царъ Симеонъ“ № 57, за унищожение записъ на заповѣдъ, издаденъ на 26 май 1933 г., съ падежъ 19 августъ 1933 г., на сума 1470 лв., издаденъ му отъ Методи Генчевъ, адвокатъ отъ София, на заповѣдта на ищеца срещу длъжимъ наемъ за канторско помѣщение, за времето отъ 23 декемврий до 30 априлъ 1933 година.

Заповѣдвамъ: поканвамъ приносителя на горния записъ на заповѣдъ да го представи въ сѣда и да предяви правата си върху него и то въ продължение на 45-дневенъ срокъ отъ следния денъ на еднократното публикуване на настоящата заповѣдъ въ „Държавенъ вестникъ“. Въ противенъ случай приносителя се лишава отъ правата си върху сжщия записъ на заповѣдъ.

Запрещавамъ на платца Методи Генчевъ, да заплаща записъ на евентуаленъ приносителъ.

Гр. София, 14 ноемврий 1933 година.
1—(П12725)—1 Вѣрно, за секретарь: (не се чете)

Анхиласко мирово съдилище

ПРИЗОВКА № 2. — Анхиласкиятъ мирови сѣдия призовава Иванъ Колевъ Христовъ отъ с. Даутлий, Анхиласко, сега съ неизвестно мѣстожителство, ответникъ по гражданско дѣло № 316/933 г., заведено отъ Бургазкия окр. управителъ, за искъ отъ 800 лева, да се яви на 12 януарий 1934 година, въ 9 часа преди обѣдъ, въ сѣдебната зала на сѣда въ гр. Анхиало. При неявка дѣлото ще се гледа въ негово отсъствие и при отлагане нѣма да се призове повторно.

Гр. Анхиало, 21 декемврий 1933 год.
1—(7006)—1 Секретарь: П. Томовъ

БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА

№ 46

СЕДМИЧНО ПОЛОЖЕНИЕ

на 15 декември 1933 година

А К Т И В Ъ	Л Е В А	Сравнение съ предходното положение (въ хиляди)	П А С И В Ъ	Л Е В А	Сравнение съ предходното положение (въ хиляди)
1. ЗЛАТО ВЪ МОНЕТИ И НЕ ВЪ МОНЕТИ	1.530.344.169	+ 8.186	11. ВНЕСЕНЪ КАПИТАЛЪ	500.000.000	—
2. ЗЛАТНИ ЧУЖДЕСТР ДЕВИЗИ (чл. 10 отъ закона Бълг. народна банка)	118.003.584	—	12. РЕЗЕРВНИ ФОНДОВЕ	1.214.583.435	+ 1.926
3. ДРУГИ ЧУЖДЕСТРАННИ ДЕВИЗИ	59.661.105	+ 659	а) Общъ резервенъ фондъ	2.837.346.817	—
4. РАЗМЪННИ БЪЛГАРСКИ МОНЕТИ	300.214.845	+ 21.487	б) Други резервни фондове		
5. МЪНИТЕЛНИЦИ И ЗАПИСИ НА ЗАПОВЪДЪ ВЪТРЕШНИ			13. БАНКОТИ ВЪ ОБРЪЩЕНИЕ		
а) Гьрговски записи и ефекти	281.752.802	—	14. ДРУГИ ЗАДЪЛЖ. НА ВИЖДАНЕ ВЪ ЛЕВА		
б) Съкровищни бонове	500.000.000	+ 11.468	I. Текущи и депозитни смѣтки		
6. АВАНСИ			II. Полици на виждане	1.717.119.717	+ 82.867
I. Платими въ лева			15. СРОЧНИ ДЕПОЗИТИ ВЪ ЛЕВА		
а) Държавата	318.000.000	—	а) Смѣтки на държавата		
б) Други	157.831.935.90	475.834.935.90	б) Смѣтки на банки		
II. Платими въ чужди девизи			в) Други смѣтки	165.929.530.53	—
7. ДЪЛГЪ НА ДЪРЖАВАТА	2.843.830.246	—	16. ЗАДЪЛЖЕНИЯ ВЪ ЧУЖДИ ДЕВИЗИ		
8. ПЛАСМЕНТИ	268.943.483	— 230	а) Чуждестранни златни девизи	51.896.220	—
9. ИМОТИ И МАТЕРИАЛИ НА БАНКАТА	14.555.890	+ 11	б) Други чуждестранни девизи	250.191.146	+ 4.176
10. ДРУГИ АКТИВИ	343.930.806	— 13.713	17. ДРУГИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ	6.737.011.868	+ 27.606
	6.737.071.868	+ 27.606			

Пропорция на златото и чистата сума на чуждестраннитъ златни девизи по отношение задълженията на виждане.

Злато	1.530.344.169	—	Банкноти	2.837.346.817.50
Чиста сума на чуждестранни зл. девизи (№ 2 безъ № 16)	66.107.364	—	Други задължения на виждане въ лева	1.717.119.717.65
Резерва (както е предписано въ чл. 10 отъ з. Б. н. б.)	1.596.451.533	—	Всичко б)	4.554.466.535.15

ПРОПОРЦИЯ НА СБОРА (а) ПО ОТНОШЕНИЕ НА СБОРА (б) = 35.05%

ТЪРГОВСКИ ПУБЛИКАЦИИ

Софийски окръжен съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 269—33. V. — Софийският окръжен съдъ известява, съгласно определението си отъ 24 ноември 1933 година, подъ № 2714, че въ дружествения търговски регистъръ № 269/1933 година, е регистрирана търговската фирма: Жилищна кооперация „Генералъ Н. Генева“, съ седалище въ гр. София, основана на 28 октомври 1933 година, за срокъ отъ 101 година. Целта на сдружението е: да закупи дворичното мѣсто, находяще се въ гр. София, бул. Хр. Ботевъ № 1, състояще се отъ 530 кв. метра, до съседи: Дончо Колевъ, Мария Дюлгерова, бул. Скобелевъ и бул. Хр. Ботевъ и построи една сграда на това мѣсто и по този начинъ да снабди членоветъ си съ сравнително евтини и хигиенични жилища и магазини. Дѣловетъ сж именни и съ номинална стойностъ 100 лева единия. Сдружението се управлява отъ общо събрание, управителенъ и контроленъ съвети. Управителниятъ съветъ на кооперацията се състои отъ три члена, които се избиратъ отъ общото събрание съ тайно или явно гласуване за една година и съ право на преизбиране. Управителниятъ съветъ представлява сдружението предъ всички власти и трети лица. Председателя, а въ негово отсъствие подпредседателя заедно съ секретаръ-касiera представляватъ управителния съветъ на сдружението въ всички сдѣлки интересувачи последното, тѣ подписватъ сдружението. За членове на първия управителенъ съветъ сж избрани: председател — Добри Димитровъ Поповъ, подпредседател — д-ръ Спиридонъ Николовъ Генева и секретаръ-касiera — Петъръ Стояновъ Маноловъ. Всички публикации на сдружението ставатъ въ мѣстнитѣ вестници, освенъ ония които законътъ и уставътъ налагатъ да ставатъ въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 28 ноември 1933 година.

Подпредседателъ: Б. Николовъ
Дѣловодителъ: Дим. Миленковъ
1—(Т 12967)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 276-33. V. — Софийският окръжен съдъ известява, съгласно определението си отъ 24 ноември 1933 година, подъ № 2755, че въ дружествения търговски регистъръ № 276/1933 година, е регистрирана търговската фирма: Жилищна кооперация „Бъкстонъ“, съ седалище въ гр. София, основана на 12 ноември 1933 година, за срокъ отъ 101 година. Целта на сдружението е: да закупи дворичното мѣсто, находяще се въ гр. София, бул. Бъкстонъ № 22, заедно съ построената върху същото мѣсто двуетажна постройка, съ общо пространство 420 квадратни метра, при съседи: Георги Чаневъ, Ст. Анастасовъ, Атанасъ Петровъ, Кирилъ Радионовъ и бул. Бъкстонъ, като построи на незастроеното мѣсто отъ сжщия парцелъ една пет етажна масивна постройка и по този начинъ да снабди членоветъ си съ сравнително евтини и хигиенични жилища. Дѣловетъ сж именни и съ номинална стойностъ 100 лева единия. Сдружението се управлява отъ общо събрание, управителенъ и контроленъ съвети. Управителниятъ съветъ на кооперацията се състои отъ три члена, които се избиратъ отъ общото събрание съ тайно или явно гласуване за една година и съ право на преизбиране. Председателя, а въ негово отсъствие подпредседателя, заедно съ секретаръ-касiera представляватъ управителния съветъ на сдружението въ всички сдѣлки интересувачи последното. Тѣ подписватъ сдружението като слагатъ подписитѣ си подъ фирмата — щемпеловано, печатно или ръкописно. За членове на управителния съветъ сж избрани: председател — арх. Генчо Д. Скорлевъ, подпредседател — Жакъ Ис. Бехаръ и секретаръ-касiera — Иванъ П. Ставревъ. Всички публикации на сдружението ставатъ въ мѣстнитѣ вестници, освенъ ония, които законътъ и устава налагатъ да ставатъ въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 29 ноември 1933 година.

Подпредседателъ: Б. Николовъ
Дѣловодителъ: Дим. Миленковъ
1—(Т 12908)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 319-33. V. — Софийският окръжен съдъ известява, съгласно определението си отъ 26 декември 1933 година, подъ № 3156, че въ дружествения търговски регистъръ № 319/1933 година, е регистрирана търговската фирма Мино акционерно дружество „Коксъ“, съ седалище въ гр. София, бул. „Царица Йоанна“ № 33-а, основано на 20 декември 1933 година, за неограниченъ срокъ. Целта на дружеството е: покупко-продажби и експлоатации на каменовъглени и др. мини; запазване и придобиване на периметри и дирене на мини; придобивания, експлоатации и преработване продуктитѣ на разни

минни концесии; всѣкакви сдѣлки изъ областта на минната промишленостъ, и изобщо всѣкакви търговски, индустриални, финансови и съ недвижими имоти сдѣлки и участие въ разни предприятия подъ каквато и да било форма. Основниятъ капиталъ на дружеството е 100.000 лв., разпредѣленъ на 100 акции отъ по 1000 лева номинални всѣка една на приносителя. Управителниятъ съветъ на дружеството се състои отъ три члена избирани отъ общото събрание за една година, съ тайно гласуване. Дружествената фирма се подписва като подъ наименованието ѝ, на български: „Коксъ“, минно акционерно дружество, или на френски: „Koks“, société anonyme minère, Sofia, написано на ръка, щемпеловано или напечатано, се слагатъ два подписа на следнитѣ длъжностни лица: а) членове на управителния съветъ, б) пълномощници. Членъ делегата, членоветъ на управителния съветъ и пълномощници, които могатъ да подписватъ фирмата се определятъ отъ управителния съветъ. За членове на първия управителенъ съветъ сж назначени за една година акционеритѣ: Димитъръ Петровъ Азмановъ — председател, Иванъ К. Домусчиевъ — подпредседателъ и Йорданъ Тощевъ — членъ делегатъ. Обнародванията на дружеството се считатъ законни, когато сж направени своевременно веднажъ въ „Държавенъ вестникъ“, освенъ когато законътъ и уставътъ изискватъ повече публикации или такива въ други вестници.

Гр. София, 26 декември 1933 година.

Председателств. членъ: Ст. Стефановъ
1—(Т 12829)—1
Дѣловодителъ: Дим. Миленковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 311—33. V. — Софийският окръжен съдъ известява, съгласно определението си отъ 20 декември 1933 година, подъ № 3091, че въ дружествения търговски регистъръ № 311/1933 година, е регистрирана търговската фирма: „Химитекъ“, акционерно дружество за търговия и индустрия, съ седалище въ гр. София, ул. „Сердика“ № 11, основана на 14 декември 1933 година, за неограниченъ срокъ. Целта на предприятието е: фабрикуване на всѣкакъв видъ артакули, търговия съ такива, представителство на други фабрики и търговия къщи и въобще всѣка позволена отъ законитѣ стопанска дейностъ. Основниятъ капиталъ на дружеството е 200.000 лева, разпредѣлен на 200 акции отъ по 1000 лева номинални всѣка една. Акции сж безименни на приносителя. Дружеството се управлява отъ общи събрания, управителенъ и провѣрителенъ съвети. Управителниятъ съветъ се състои отъ трима души, избирани между членоветъ на дружеството, чрезъ тайно гласуване, съ мандатъ три години. Дружеството се ангажира спрямо трети лица само писмено. Книжката изразяващи тия ангажменти трѣбва да носятъ: а) подписитѣ на двама отъ членоветъ на управителния съветъ или б) подписа на единъ отъ членоветъ на управителния съветъ и на назначения отъ последния директоръ — пълномощникъ. Дружествената фирма се подписва печатно, ръкописно или щемпеловано така: „Химитекъ“, акционерно дружество за търговия и индустрия — София, като отдолу се поставятъ подписитѣ на горнитѣ лица. За членове на първия управителенъ съветъ сж назначени, съгласно чл. 160 отъ търговския законъ акционеритѣ: председател Асенъ Николовъ Добревъ, подпредседателъ Гатю Спиридоновъ Кънчевъ и членъ Георги Петровъ Селинъ. За директоръ — пълномощникъ на дружеството е назначенъ Владимиръ Стефановъ Войновъ, който има право да заѣлжава неограничено дружеството, съгласно чл. 26 отъ дружествения уставъ съ своя подписъ, поставенъ заедно съ подписа на единъ отъ членоветъ на управителния съветъ. Обнародванията на дружеството се считатъ за законни, когато сж направени своевременно веднажъ въ „Държавенъ вестникъ“, освенъ когато закона изисква повече публикации или такива и въ други вестници.

Гр. София, 23 декември 1933 година.

Председателствувачъ членъ: Ст. Стефановъ
1—(Т 12845)—1
Дѣловодителъ: Дим. Миленковъ

Търновски окръжен съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ. — Търновският окръжен съдъ известява, че съгласно определението си № 2029 отъ 3 юни 1933 година, въ дружествения търговски регистъръ, подъ № 36/1927 година, е вписано, че ликвидацията на клонъ, въ гр. Горна-Орѣховица, на „Загорка“ — М. Димитровъ & Титю Юрланова, акционерно дружество, съ седалище въ гр. Нова-Загора, е привършена и че отъ 10 юни 1933 година назначенитѣ ликвидатори на този клонъ — Димитъръ Шурановъ и Христо Аврамовъ преставатъ да изпълняватъ тази си длъжностъ.

Гр. В. Търново, 12 декември 1933 година.

1—(Т 12909)—1
Секретаръ: Асенъ Г. Сапуновъ

Старозагорски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 8266. — Старозагорскиятъ окръженъ съдъ обявява, че на основание опредѣлението си отъ 18 августъ 1933 година, подъ № 2653, въ търговския дружественъ регистъръ подъ № 13/1933 година се зарегистрова събирателното дружество „Петъръ Драгановъ & сие Доню Николовъ“ заведението, на което се намира въ гр. Нова-Загора. Това дружество е съставено между Петъръ Драгановъ Димитровъ отъ с. Черково, Старозагорско и Доню Николовъ Кръстевъ отъ гр. Нова-Загора и ще се управлява, представлява и подписва отъ двамата по отдѣлно, които подъ щемпелованото, напечатано или написано наименование на фирмата слагатъ подписитъ си при еднакви права и задължения. Предметътъ на предприятието е търговия съ дървенъ материалъ.

Гр. Стара-Загора, 23 декемврий 1933 год.
1—(Т 12812)—1 Секретарь: Кр. Балимезовъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 8065. — Старозагорскиятъ окръженъ съдъ на основание опредѣлението си отъ 2 декемврий 1933 година, подъ № 3883, обявява, че е вписалъ въ дружествения си търговски регистъръ, че за нови членове въ управителния съветъ на Михайловската популярна банка — гара Михайлово, Старозагорско, сж избрани: Генчо Колевъ и Георги Вѣтевъ.

Гр. Стара-Загора, 21 декември 1933 год.
1—(Т 12803)—1 Секретарь: Кр. Балимезовъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 8066. — Старозагорскиятъ окръженъ съдъ на основание опредѣлението си отъ 5 септемврий 1933 година, подъ № 2835, обявява, че е вписалъ въ дружествения си търговски регистъръ, че за нови членове въ управителния съветъ на Кредитната кооперация „Срѣдна гора“, въ с. Борилово, Старозагорско, сж избрани: Слави Н. Косевъ и Слави Йовковъ — за действителни членове и Костадинъ Трифоновъ и Колю Къневъ — за запасни членове.

Гр. Стара-Загора, 21 декември 1933 год.
1—(Т 12804)—1 Секретарь: Кр. Балимезовъ

Варненски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ др. тър. регистъръ № 1255. — Съдътъ известява, съгласно опредѣлението си подъ № 3557 отъ 9 декемврий 1933 година, къмъ зарегистрираната въ горния търговски регистъръ търговско Акционерно дружество „Криспинъ & Сие“, Варна, се вписа промѣната: съ протоколъ отъ 8 октомврий 1933 година измѣненъ е чл. 4 отъ дружествения уставъ като следъ сжщия се прибави новъ членъ 4-б съ следната редакция: съгласно решението на дружеството взето на заседанието му на 8 октомврий 1933 година, срокътъ за сжществуването му се продължава съ още петъ години т. е. до 3 октомврий 1938 год.

Гр. Варна, 22 декемврий 1933 год.
1—(Т 12806)—1 Секретарь: Кулековъ

ОБЯВЛЕНИЕ е. търг. р. № 1862. — Съдътъ известява, че съгласно опредѣлението си подъ № 3105 отъ 26 октомврий 1933 година, зарегистрира въ горния търговски регистъръ едноличната фирма „Колониаленъ магазинъ Александъръ Генчевъ“, съ седалище гр. Варна, безъ клонове, която ще се занимава съ търговия на колониални стоки на едро и дребно. Сжщата ще се представлява, управлява и подписва отъ собственика ѝ Александъръ Генчевъ Черневъ, който ще слага подписа си подъ написаното или щемпеловано наименование на фирмата така: А. Генчевъ.

Гр. Варна, 22 декемврий 1933 год.
1—(Т 12805)—1 Секретарь: Кулековъ

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ

Софийско мирово сждилище

ОБЯВЛЕНИЕ № 566. — V Софийско мирово сждилище обявява какво банково удостоверение № 35535 отъ 19 юний 1924 г., издадено отъ Б. з. б. — Бѣлослатински клонъ, на сума 300 лева на името на Радка Маринова, с. Камено-поле, по наказателно постановление № 1034/924 година, на сжщия съдъ е изгубено и се счита невалидно.

Гр. София, 23 декемврий 1933 година.
V мирово сждия: Ив. Николовъ
1—(7017)—1 Секретарь: П. Малиновъ

Изгубеното индустриално свидетелство за безмитенъ вносъ № 1190, на мелница Дянко Н. Лижевъ Братя Крушеви, гара Тръмбешъ, невалидно.

1—(П 12902)—1 Д. Лижевъ Братя Крушеви

Изгубената слугинска книжка № 8569, издадена презъ 1930 година отъ Полицейското коменданство, на Галина Митева Шаламанова, е невалидна.

1—(П 12837)—1 Г. М. Шаламанова

Изгубеното училищно свидетелство, за IV отдѣление, издадено презъ 1903 година, отъ Самоковското основно училище, на Кира З. Шехтова, е невалидно.

1—(П 12796)—1 Кира З. Шехтова

Изгубената лична карта № 14255, издадена презъ 1928 г., отъ V районно кметство — София, на Иванъ Михайловъ Ивановъ, е невалидна.

1—(П 12794)—1 Иванъ Михайловъ

Изгубената лична карта № 6423, издадена презъ 1931 г., отъ V районно кметство, на Георги Ивановъ, е невалидна.

1—(П 12792)—1 Г. Ивановъ

Изгубеното свидетелство за предприемаческа правоспособность № 2865/930 година, издадено отъ Министерството на благоустройството, на Георги Янакиевъ отъ София, невалидно.

1—(П 12793)—1 Г. Янакиевъ

Българска народна банка

Курсъ за 28 декемврий 1933 година

	Камбио на виждане (чекове)		Банкноти		Слони
	купува	прошава	купува	прошава	
Брюкселъ, белги	1933	—	1953	—	1962 75 3/2
Буда-Пеша, пенги	—	—	2457	—	2470 — 4 1/2
Вена, шилинги	1665	—	1725	—	1733 60 5
Прага, крони	413	50	417	60	413 50 419 70 3 1/2
Берлинъ, райхсмарки	3318	—	3353	—	3318 — 3369 75 4
Лондонъ, лири стерл.	454	50	466	50	454 50 468 85 2
Парижъ, франка	545	—	549	—	545 — 551 75 2 1/2
Атина, драхми	—	—	82	—	82 40 7
Милано, лири итал.	730	50	738	50	730 50 742 20 3
Стокхолмъ, крони	2342	—	2379	—	2342 — 2390 90 3
Букурешъ, леи	82	50	83	80	82 25 84 20 6
Бѣлградъ, динари	189	—	193	—	169 — 179 — 7 1/2
Цариградъ, лири тур.	—	—	65	80	— — 66 15 8
Женева, франка	2688	—	2708	—	2688 — 2721 55 2
Амстердамъ, флорини	5587	—	5628	—	5587 — 5656 15 2 1/2
Ню-Йоркъ, дол. с. ш.	88	50	90	—	88 50 90 45 2
Монтреалъ, доларъ к.	89	—	93	—	88 — 93 45 —
Александрия, пиастри	467	—	479	—	467 — 481 40 —
Варшава, злоти	1560	—	1584	—	1560 — 1591 90 5
Мадридъ, пезети	1140	—	1165	—	1140 — 1170 80 6
София	—	—	—	—	— — 8

М О Н Е Т И

	купува	купува
Наполеонъ	533 15	Шатски доларъ 138 30
Английска лира	672 30	Канадски доларъ 138 30
Турска лира	607 30	Чисто злато грамъ 92 —
Германска 20 марка	657 85	1 гр. чисто сребро 1 30
5 руски руб. отъ 1897	—	0.50 ср. лева 2 75
и следъ 1897 г.	355 40	1— ср. лева 5 50
25 австр. шил.	485 95	2— ср. лева 11 —
10 хол. флорини	555 25	5— ср. лева 29 50

Курсовѣтъ се разбиратъ така:

Лондонъ, Цариградъ, Ню-Йоркъ и Монтреалъ за 1 валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици.
1—(7051)—1